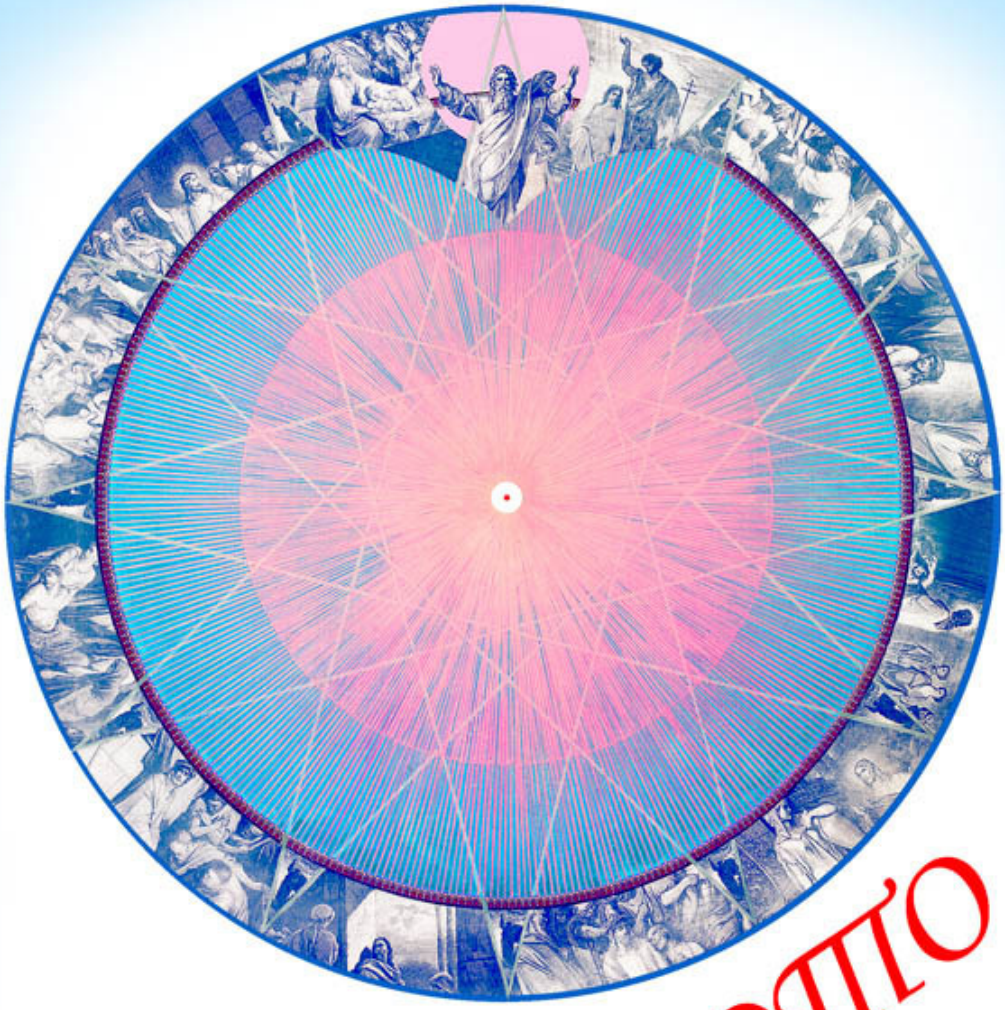

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

живоструйни холизации и живоструйни лични осияния от Елма

Книга III

Година 120 (1984)

София-Изгрев

ЕПМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИВАЦИИ)

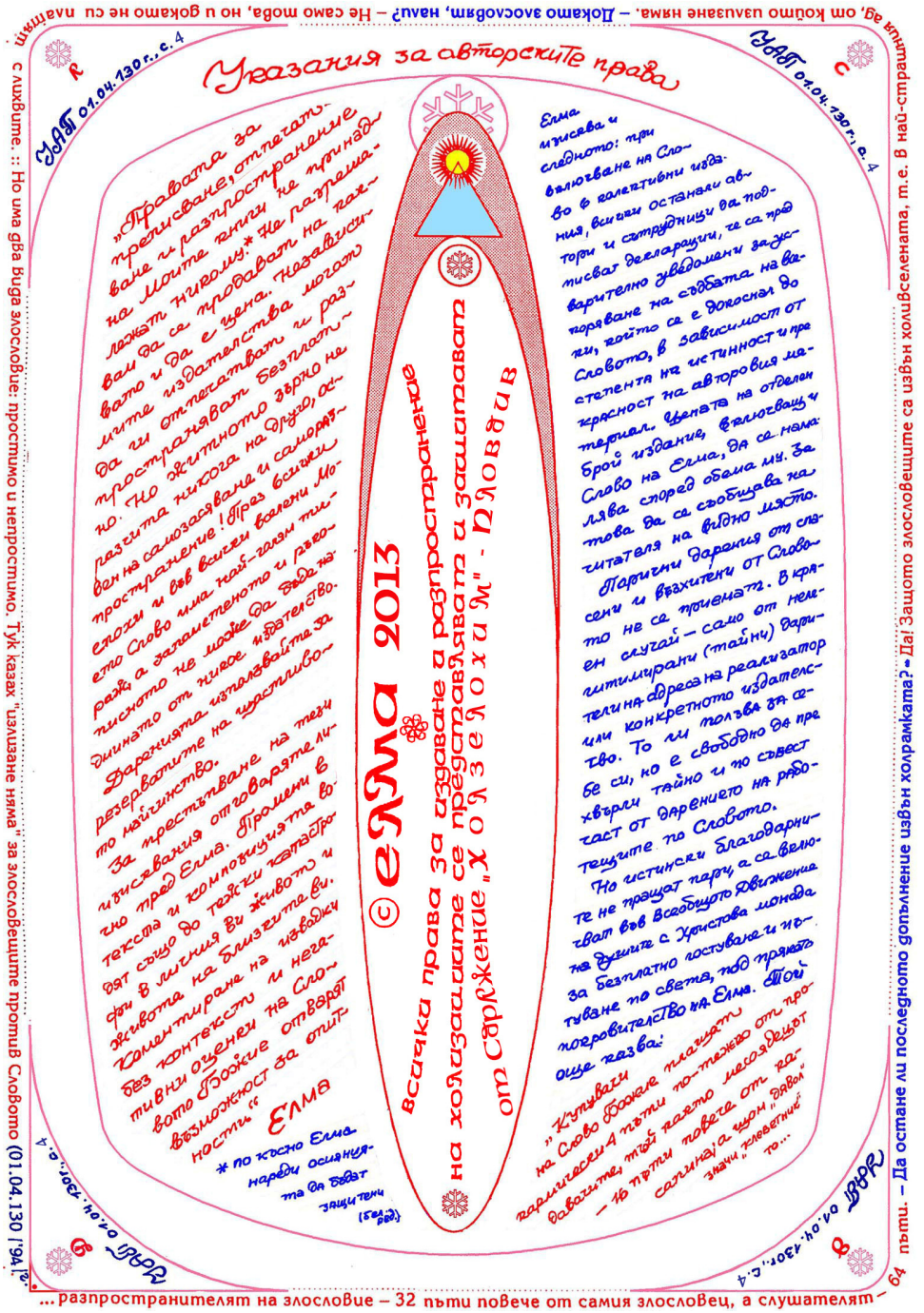

За пред света и според съществуващия днес закон за авторските права, настоящото издание е под юридическата протекция на кантора "Юсаутор".

Принципите на Христóвия Дух са истинността, анонимността и безплатното разпространение. Осиянията не бива да се продават по никой начин, а който ги включва в свои или периодични издания, трябва да намалява цената им съобразно обема на включената холизация.Илюстрациите са взети изключително от интернет, доверявайки се на съобщенията, че са предоставени за безплатно ползване. Ако някой автор попадне на своя творба в нашите книги и заяви претенции, ще заменим съответната илюстрация с друга. Бъдещото човечество, което ще е много по-етично, свободолюбиво и истинолюбиво, ще слага в изданията си специален знак, символизиращ правилото на Свободната Вселена: "Всички права - на всички".

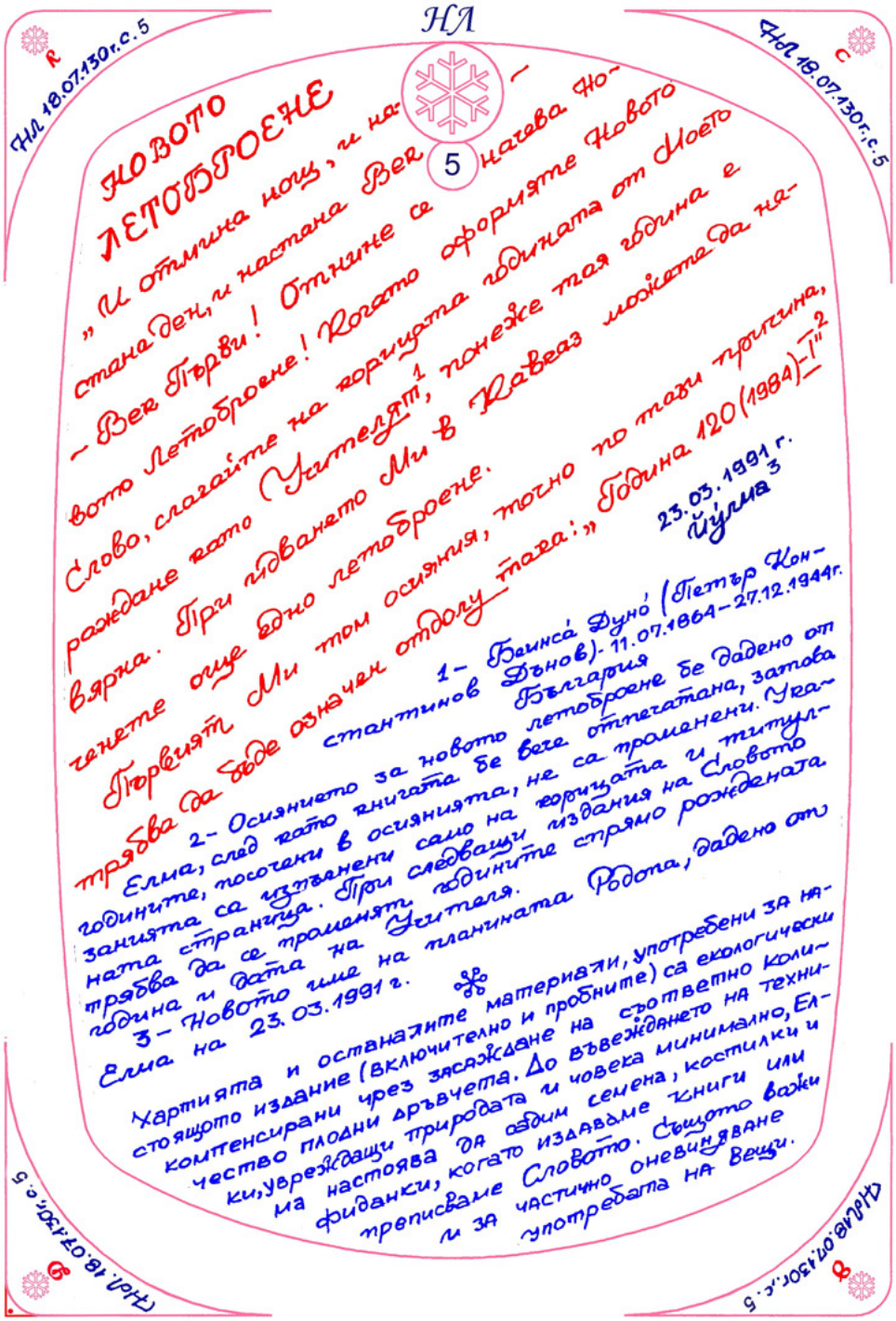

НЛ

НЛ 18.07.130г.с.5

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ

„И отмина нощ, и настана ден, и настана Век – Век Първи! Отчите се начева Новото Летоброене! Когато оформяте Новото Слово, слагайте на корицата годината от Моето раждане като Учителят[1], понеже тая година е вярна. При годяването Ми в Кавказ можете да начнете още едно летоброене.

Първият Ми том означен отдолу така: „Година 120(1984)-1"[2]

23.03.1991 г.
Йулма[3]

трябва да бъде означен отдолу така: „Година 120(1984)-1"[2]

1- Баинса Дуно (Петър Константинов Дънов)- 11.07.1864-27.12.1944г.

2- Осъществяването на новото летоброене бе дадено от Елма, след като книгата бе вече отпечатана, затова годините, посочени в осъществяванията, не са променени. Управляващата страница България е променена само на корицата и титулната страница. При следващи издания на Словото трябва да се променят годините спрямо рождената година и дата на Учителя.

3- Новото име на планината Родопа, дадено от Елма на 23.03.1991 г.

Хартията и останалите материали, употребени за настоящото издание (включително и пробните) са екологически компенсирани чрез засаждане на съответно количество плодни дръвчета. До въвеждането на технически, уреждащи природата и човека минимално, Елма настоява да отдим семена, костилки и фиданки, когато издаваме книги или преписваме Словото. Същото важи и за частично оневиняване употребата на Вещи.

НЛ 18.07.130г.с.5

Страницата, която виждате, е от 18.VII.130(1994)г.Затова се налагат някои пояснения, съобразени със сегашния момент (149(2013)г.). В новите ни издания годините са променени според Новото летоброене, като в скоби се дава и годината по официалния календар. В точка 2 по-горе се говори и за начало от *рождената дата* на Учителя, но това не сме направили, понеже ни е казано, че моментът още не е настъпил. В такова ново летоброене ще има нов тип месеци (плаващ лунен календар според реалните фази на Луната), ще се сменят коренно датите, а това би довело до драстични промени, за които човечеството още не е готово.

Когато говорим за Ново летоброене, ние имаме предвид календар с начало рождената дата на Мировия Учител във всяка кардинална епоха на човечеството, когато сам Господ слиза във всеки един от безбройните светове като физическо въплъщение на Бога. Христòвият Дух казва чрез Емануил Сведенборг (1688-1772), че Бог не е само невидим и абстрактен, както твърдят повечето религии. Бог винаги присъства във всяко човечество в Битието и с физическото си тяло като Богочеловек - Учител на всички Учители и същества. Истинските Му ученици и в нашия век Го разпознават безпогрешно - и се начева Ново летоброене.

КНИГА ТРЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

0019.120(1984).IV.09 Ромон от Божествената наука - "Приказки за цветята"…….. 008

Еделвайс(Благобѐл)…….....	008	Шипка……..……..	060
Здравец…….....	012	Петуния……	063
Тинтява…….....	016	Нѐвен……	065
Мак……..…….....	020	Люляк……	067
Маргарита, лайка и слънчоглед…..	022	Карамфил…….	070
Роза…….....	028	Магнолия…….....	077
Магарешки трън…….....	033	Мащерка……..…….	082
Теменуга…….....	036	Незабравка……..……	086
Босилек…….....	039	Нарцис……	091
Лотос……..….....	042	Исусово око…….....	095
Кокиче…….....	046	Ирис…….....	099
Зюмбюл……..….....	048	Лале…….....	102
Минзухар…….....	052	Бял крем…….....	109
Анемония…….....	057	Бележки…….....	110

0020.120(1984).IV.12 Цял ферман..... 120
0021.120(1984).IV.12 История на балканското дело на Всемирното Братство..... 121
0022.120(1984).IV.14 Звездата Дирóл и йерархията "рин"..... 128
0023.120(1984).IV.30 Блага истина, нежна правда, мила дума..... 132
0024.120(1984).IV.30 Още за Зòсма..... 137
0025.120(1984).V.07 Тройката Т.Е.А..... 141
0026.120(1984).V.30 Далечни татвàни..... 143
0027.120(1984).V.31 Увод в орфеистиката..... 149
0028.120(1984).V.31 За глаголицата и за орфизма..... 160
0029.120(1984).V.31 Онзи, който знае и може да подпалва душите за подвиг..... 163
0030.120(1984).V.31 Етнокабалистика – Азът в козерожките народи и Агàрта на Балканите..... 170
0031.120(1984).VI.10 За архангел Михаил. Прогноза за избухването на свръхнова звезда..... 175
0032.120(1984).VI.10 Етнокабалистика – Азът в шопите, рупчаните и македонците…….. 180
0033.120(1984).VI.10 Етнокабалистика – Азът в различните езици и народи..... 184
0034.120(1984).VI.10 Иглотерапия – или милване?..... 190
0035.120(1984).VI.10 Не разчитай на никого!..... 197
0036.120(1984).VI.14 Херувúми и серафúми..... 204
0037.120(1984).VI.14 Серафúми, илухúми, алохúми и елохúми..... 210
0038.120(1984).VI.15 Планетата Од и трансвселената..... 219
0039.120(1984).VI.15 Серафúмите от Проциòн..... 222
0040.120(1984).VI.15 Осемкрили овитрúни..... 226
0041.120(1984).VI.16 Отидох да ви приготвя 228
0042.120(1984).VI.22 Имате си ръководство.....…….. 229
0043.120(1984).VI.22 За раждането на Хел..... 231
0044.120(1984).VI.30 Пламък земен към пламък небесен..... 232
0045.120(1984).VI.30 Пет златни закона на ỳлтравселената..... 235
0046.120(1984).VII.01 Абсолютният извор на Обичта..... 243
0047.120(1984).VII.08 Тържествена меса за Бременната..... 245
0048.120(1984).VII.25 Осияния за Любовта..... 263

9.IV.120(1984)г. – 22.IV.126(1990)г.
София – Изгрев

ПРИКАЗКИ ЗА ЦВЕТЯТА*

1

БЛАГОБѢЛ
(еделвайс)

Унди́ните поддържат не само всички растения, но - с най-голяма радост - и еделвайса, като връх на творението в царството на цветята.

Еделвайсът, с природно име "хòа", е най-напредналото цвете в еволюцията на цветята. Той нежно съчетава съвършенството с мощното творчество. Хòа живее най-високо от всички! От Хо - вашето слънце - той сваля идеята за сътрудничество. На много планетни системи като вашата, Хòа също е цар на цветята - най-благородното и могъщо цвете. Той съчетава в себе си всички цветове, цветя и добродетели. Дарява природните нежни духове - елфите - с наслада неизразима. Хòа е за тях това, което е за

---

* ***Обяснителните бележки са от 110 стр. нататък***

вас слънцето. Мнозина не знаят, че елфите виждат цветята като звезди. При това, те самите са души на цветята. Множество ясновидци по планетите и звездите ги виждат.

Елфът на Хòа е наистина цар на цветята. Чрез най-висшето творение на физическата вселена, човека, и то най-вече чрез "царете" на човечеството, еделвайсът предава най-висшите идеи и импулси - тези за братство и сътрудничество по пътя към съвършенството. Истинските царе на човечеството са неизвестни, но се отличават по това, че имат бяла аура и живеят по планините. Земята още няма такива царе - има хора, които само от време на време изпълняват тази роля. Вие много рядко се качвате по върховете с еделвайси и обикновено ги късате, а това не може да го направи човек с бяла аура. Ако унищожаването на едно цвете е най-голямото престъпление в природата, по-тежко от убийството на много животни, то откъсването на един еделвайс прекъсва токове към всички растения и минерали, към всички метали вътре в човека и вън от човека. И всичката сеч, и всички коситби, и цялото бране на цветя от всички туристи и оранжерии не са в състояние на намалят толкова много растителното и минералното богатство на една планета, както откъсването на един единствен еделвайс! При това, се намалява и интензитетът на енергиите и информацията, предавани на тези природни царства. Понеже

всяко цвете предава от една звезда, а слънцето е главният препредавател, то единствената, най-съвършена антена към слънцето, - еделвайсът - предава от цялата етерна вселена!

Нежните послания на хòа не са насочени само към хора, животни или растения. Те изпращат привет към всички йерархии и класове в Трите Вселени и им казват: "Само през мен се минава към световете, подобни на Хо!" Цветята не само предават музика, информация и картини от съответните слънца, но и са основни врати за попадане на етерните им двойници. В етерната вселена се пътува единствено чрез овладяване на обичта към растенията, а в палатите и дворците на етерните звезди се попада само чрез еделвайса. Пътуващите из етерната вселена знаят начините за общуване с цветята - могат да разговарят с елфите и с ангелите, които стоят зад тях. Много животи са ви необходими, за да насъберете в олтàрите (название на вид чакри, дадено от Èлма – б.п.) *на етерното си тяло уханията и трептенията на всички цветя и цъфнали дървета! Така олтàрите ви постепенно се разцъфтяват и вече не им е необходимо природно въздействие отвън.*

Но общуването с хòу е нещо неизказано, изключително, потресаващо! Хòу - ангелите на еделвайса, чрез хòа - елфа на еделвайса, могат да развият едновременно всичките ви олтàри. Хòу работят над олтàра ви "хон", който се намира в областта на

слънчевия сплит.

Неделя, в обеден слънчев час, при слънчев аспект с Меркурий, оплоден от Луната, през юли и август, търсете контакт с хòу. Гледайте с обич в някой еделвайс и кажете на елфата му:

"Хòа, хòа, хòа! Живото слънце на Пан ме изпраща при теб! Моля те, дай ми от твоята бяла етерна светлина, носеща съвършен живот. Свържи ме с ангелите хòу - нашето етерно слънце! И ще получиш от моя олтàр "хон" милата заря на обичта, на най-чистата радост, най-светлото осияние!"

Ако сте сам и успеете да получите сила от "хòа", ще усетите радост и светло състояние в олтàра си "хон". Може и да забележите хòа, който носи короната на етерния благобѐл[4].

Тогава кажете - не гласно, а вътре в олтàра си хон:

- Хòу, хòу! Представи се пред мен, човека, от който получавате обич! Низходи до нивото на моите сетива, за да обменим даровете си. Ето, аз те обливам с обич небесна, а ти ми покажи вратите към двореца на Хòуа, който, аз зная, се крие в недрата на Хо! Пусни ме там, заведи ме при Хòуа, за да ида и да му се поклоня. Привет!

Ако се случи да ви пуснат, влезте в двореца на Хòуа с много искреност и много голямо смирение. Проявете обичта и почитта си към Царя на Пàнвселената. Той е наместник на самия Èлма (Бащата и

Майката на ỳлтравселената) в необятното царство на Великата разумна Природа. Кажете му така:

"Велики царю Хòуа! Приеми чрез мене - човека с безсмъртна душа - един лъч от планетата Икло и ме осияй със силата на твоето природно слънце Хòу! Хлòя да те благослови и - мир на вашето царство!"

9.IV.120(1984)г.

2

ЗДРАВЕЦ

Здравецът носи силна вибрация на живот, праенергия и лунно влияние. Изумителна е лечебната му сила - оставя следи за дълги години! Но самият му етерен дух не е от земна еманация; още по-странно - той не е и от вашата галактика. Мнозина смятат здравеца за носител на сила, мощ, красота и дълголетие, за подмладител от първа величина, носител на успех, късмет, сполука.

Но здравецът показва на вашата етерна галак-

тика нови възможности, които още не са известни на устроителите ù. Той има способността да възкресява умрели и даже разлагащи се тела и тъкани. Самото му естество е такова - виталната му енергия е без граници! Той влиза във връзка с етерната програма на поразеното същество и ориентира частиците на пространството към реанимация.

Здравецът, като всяко друго цвете, растение и животно, се съдържа и в аурата на човека. Отключването на генетичната памет е тайна, която вие ще научите скоро: няма да минат и триста години. Тогава всеки ще може да ухае естествено на което си иска цвете, стига да носи в себе си формулата му и неговата добродетел. Този велик дар се владее от елфите и ангелите на растителния свят, а животните имат природна способност да усещат основния тон на всяко същество.

Сочно-зелената, остро опияняваща краска на здравеца, се излъчва особено мощно от хората, които обичат живота над всичко. Носителите на живот за другите - ето съработниците на здравеца, които разнасят своето благоухание на километри. Тичинките на здравеца излизат доста навън от светлолилавото му цветче - това се дължи на активното, мъжко оплодяващо начало в него. Предницата на сока му в неговата еволюция е известна: той носи особена свежест и ведрина, която помага на дишането, на самочувствието. От древни вре-

мена ползват здравеца за помощ при зачеване, за оздравяване на тежки рани, за освещаване на вода и храмове. Можете и вие да се ползвате от аромата му, но без да го късате. Силата на здравеца, растящ около мястото, където живеете, е пословична: той може да ви предпазва от всички болести, дори и от най-страшните. Само един стрък от това уникално растение се равнява на стотици литри антисептични разтвори (при положение, че не е откъснат - при вдъхване). Предпазва от анемия, проказа, възпаление, кръвотечение, старчески деформации, хронически стенокардии, гръдна жаба, бронхити, пневмонии, туберкулоза и много други. Особено много помага на родилката да носи и ражда безболезнено. Преживява се от влюбените като прилив на плодоносна сила, отваря нови пространства на влечението и може да продължава интимното общуване с часове. Този му божествен пламък осиява в силно зелено и аурата на млякото на кърмачката, и околоплодната вода на бременната. Живот носи навсякъде - дори оправя тези, които имат вродени недостатъци; пречиства въздуха, носи етерна пра̀на в изобилие, освежава тялото и душата и я насочва към вечен живот. Носи още и благословение в рода, семейството, бащинството и майчинството. Носи радост, веселие, много искреност, доверие и откритост.

А вие, които искате да влезете във връзка с елфа

на здравеца, намерете обширна слънчева поляна с извор, застанете срещу стръкче здравец в пълно мълчание и поздравете по следния начин:

- Привет, о, хранителю на живота Сел! Пращам ти лъч от олтàра си "сéлу". Не го отхвърляй, но го приеми с доверие и чиста молитва, ако искаш да узнаеш още нещо за човешкия род. Разтвори изворите на зелената си етерна светлина, за да вдъхна живот и опиянение. Свържи ме с лунните ангели "сéлуи", които творят Градината на Безсмъртието".

Ако почувствате прилив на сили и радост в олтàра си "сéлу", който се намира в основата на шията, помъчете се да се свържете и с ангелите на вечния живот "сéлуи". Вдъхнете дълбоко миризмата на здравеца и почакайте да изгрее пълна луна. Отворете душата си за лунното, сребърно сияние, и викнете в нея така:

- О, ангели на живота всевечен! О вие, сéлуи на безсмъртната радост и веселие! Разположете се в този дивен час към мене и ми пратете оживяваща вълна на Селена, която е царица на всички ни! Успокойте изранената ми душа и ме поемете в дланите на живата, модра свежест. Съобщете за мен на придворните на кралица Селена, за да не остане сърцето ми ненапито и ненаситено. И ще получите от олтàра ми "сéлу" привет от близките ви на тази земя, с които вие нямате връзка.

Случи ли се да ви пренесат зелени вълни в подно-

жието на храма Селенин, паднете още на долното му стъпало на колени и помолете:

- Селена, Селена, царице на Нощта и вечната младост! Пусни ме в покоите си, за да се насладя на твоята сребърна феерия! Ти си, която обича от дън времена душата ми и те облива с надежди и стенания. Нека потъна за миг в зеленото сияние на твоите пропасти, които са пропасти на унди́ните. Осияй ме с наслада на твоята прегръдка и сливане, които са смисълът на живота. Охрани живота, който е в мене, за да охранявам и аз живота на другите. Въведи ме в необятното царство на твоята родина - Вселената, - която се намира вътре в самата тебе, Селена!"

Когато Селена стане да ви посрещне, не навеждайте смирено глава, както пред краля на Хлòя, а направо идете и я прегърнете. Тогава пред вас и в ръцете ви тя ще се превърне в онази или онзи, когото обичате, и ще ви надари с неземна радост и щастие.

31.V.120(1984)г.

3

ТИНТЯВА

Тинтявата е вълшебно цвете - постига пламък със сила, стотици пъти по-голяма и от тази на еделвайса. Орнаментите от звънкосиня и дълбоко

ярка светлина, които плете това цвете в пространството, не могат да се сравнят с нищо. Инак особеностите му са малко на брой, но също смайващи.

Най-първо, тинтявата е щастливо цвете. То просто преживява такова огромно щастие, че не може да се удържи да не излъчва с интензивност, поразяваща всяко въображение! Останалите цветя рядко се отличават с такъв интензитет на баграта - омайничето, например, също просто свири в пространството. Тинтявата пее алтово - пречи дори и на слънцето понякога да слуша другите цветя. Звездите слушат цветята, защото само от цветята могат да получат информация за други звезди. Звездата на тинтявата обаче не е обикновена, а е преминала в су́первселената. По тази причина, както и омайничето, тя въздейства опияняващо на сетивата - на всички, а не само на зрението.

Велико е предназначението на тинтявата! Множина са попадали на звездата ѝ единствено чрез нея.

Обстоятелството, че на много звезди се попада само чрез минерали, цветя и хора, се дължи на свръхценността на всички тях, като представители на физическата вселена. Абсолютно невъзможно е влизането в хиляди и хиляди плеяди от галактики, без да сте срещнали и обикнали техните представители на планети като Земята. Ако някой мисли, че има друг начин за общуване на човечествата, нека дойде да Ми го каже лично на Мене. Много още има да чакате, ако мислите, че страданията на едно същество не ви засягат. Напротив, когато изправите отношенията си, както към познатите и близките си, така и към враговете си, само тогава можете да се свържете с техните човечества. Това е закон.

Множество от Летящите Вътрешно чакат с векове да слязат на планети като Земята, за да могат да попаднат на звездите на много цветя, скъпоценни камъни и хора. Животните пък откриват вход към планетите, кометите и астероидите.

Тинтявата носи идеята за душевната свобода. Тя открива на звездните цивилизации пътя към онова неизразимо с думи щастие, което се получава от разширяването на душата в космоса. Като прозирен и бурен облак от плазма, със същата тая безумно ярка тинтявена светлина, човешката душа има способността да се разширява безкрайно в пространството! Фонът на този "облак" е чисто злато - благородното духовно злато на самораздаването. Само на

този фон и само при сприятеляване с елфа на тинтявата, посветеният може да постигне и това необикновено летене - летенето на всички страни, със скоростта на възторга и абсолютното, пълно щастие. При това, не е безразлично дали работата, която върши тинтявата, се дължи на мъжка, женска или детска психика. Всеизвестно е, че нисшите природни царства получават прилив на смисъл, енергия и обич само от най-висшата форма в Битието - човека. Както минералите, така и всички растения и пр. се съдържат като праобрази първо в душата на човека, а после във външната природа.

Ако успеете да откриете в някоя тинтява нейния приказен елф, кажете му:

- Тинтявен елф, прекрасни роу, моля те, отвори престòла ми "рон" за ново навлизане в глъбините на сýпервселената! Пусни ме на звездата Ро, където е твоят ликуващ господар. И си вземи от мен златото, което ти трябва, за да може да блести тъй силно тинтявената ти, електрическа багра!"

Ако успеете, ще полетите на всички страни, докато обемете звездата Ро, чийто център е навсякъде, а периферията - никъде. И като усетите, че сте влезли в залата на първожреца ѝ Рòун, кажете му с щастлив възглас:

- Прекрасни Първожрецо на свободата, приеми и мен при себе си!

А той ще ви отговори:

- Добре дошла, пробудена човешка душа! Вземай от моето царство всичко, което си поискаш!

Май 120(1984)г.

4
МАК

Макът е носител на опиянението, което изпитва Тот при сътворяването на монадите. Космичният оргазъм няма по-подходяща антена на планети като Икло. Превръщането на Правдата в Любов - ето на какво ви учи макът. Тъмното му дъно провежда токовете на правдата. Махнете мака от една планета, ако можете, и кармата няма да действа.

Обаче нощем процесите са обратни: макът учи съществата какво става с онзи, който се отказва от Любовта заради Правдата.

Топлината, която събира макът в черно-лилавото си петно, няма равна на себе си. Чрез нея той повишава вибрациите на целия растителен свят и му придава енергия предимно за размножение. Сперма-

тозоидите също получават енергия от мака, колкото и странно да ви се вижда това. Пречупването, слабостта на маковия венчелист обикновено образува права линия, която не е вертикална. Хоризонтални прави в растителния свят има рядко, най-вече в някои иглолистни. Но и в тях, и в останалите растения, те са конструкция на клоните, не на цвета. Ето защо, те придават Марсови качества не на либидото, а на характера, докато маковият цвят и маковата кутийка въздействат най-силно върху половото влечение и потентността.

Бог Отец - или Абсолютният Дух, Тот - на това равнище се изявява именно с червената краска - с неудържимия творчески импулс за създаване на нови същества. Това, което вие възприемате като вопиюща природна несправедливост и разточителтво - "умирането" на всички сперматозоиди, освен първия, - съвсем не е "естествен подбор". Тъй като адът ви е възпитал да виждате навсякъде само смърт, състезание и съревнование, вие няма от къде да знаете, че останалите сперматозоиди не са ни най-малко "нещастни жертви на свиреп закон", а най-щастливите същества в астралния свят, понеже отдават цялата си енергия във вид на оргазъм, равен на смърт. Не само енергията, но и астралните им душички се вливат в организма на бъдещата майка, като по този начин дават възможност плодът да се развива при максимален душевен и физиологически комфорт на

бременността. На медицината ви отдавна е известно, че редовните порции мъжка семенна течност в тялото на жената я прави млада, здрава, хубава и благородно успокоена; в противен случай са ви познати всички тия хистерии, злобни реакции, ревности, рухвания през критичната възраст; депресии, ипохондрии, затлъстявания, окосмявания, брадавици, усилено пушене, пиене, психиатрични трагедии, рак, тумори, самоубийства. . .

Макът предава на съществата заповедта на Отца: "Плодете се и се множете!" Не случайно това е първата и основна заповед. Каквито и да са мотивите ви да не я изпълнявате, това няма да ви спаси от старостта. Абсолютно никой не може да бъде пожален от този закон, с изключение на ония, които са се отдали на Словото на Отца. Половата сила тогава отива в полза на онзи, който чисто предава Мъдростта, Истината и божествената Любов на всички по пътя си.

Няма да казвам как се работи с елфа на мака, защото ще злоупотребите.[2]

24.IX.120(1984)г.

5
МАРГАРИТА, ЛАЙКУЧКА И СЛЪНЧОГЛЕД

Трите са обединени от това, че провеждат токовете на универсалната вселена или универсума.

Това е физическата вселена, под управлението на Мировия Учител. За разлика от Мúровата Душá, Учителят се нарича "миров", именно като Учител на света, докато Любимата на Тот е Душата на ясновселената - вселената на мира.

Маргаритата е микрокомпютър от първа величина сред цветята. Някои цивилизации, които все още плават с космични кораби, не могат да минат без маргарити на борда си - байтовете информация на математическите им оперативни възможности са феноменални! Като едни от първите дъщери на ясновселената, те изпитват невъобразима наслада, когато трябва да правят изчисления и да решават задачи. Алгоритмите и програмите на грамадно количество растения минават през тях. Този математически дар те носят, само защото жълтата багра ги свързва с Мъдростта и понеже клетките на тяхната памет са многобройни, а спиралността им осигурява връзка с галактиката. Още не съм ви каз-

вал, че спиралата е основно средство на ясновселената и че с нея последната управлява еволюцията. Синволюцията пък се движи по радиус и се ръководи от су́первселената.

Маргаритата е чувствителна към другите цветя и не обича да се смесва с тях. Те пречат на полето ѝ и понижават скоростта на изчисление. Същото важи и за лайката и слънчогледа.

Предимството на лайката е, че носи ангел, а не елфа. Не се заблуждавайте да мислите, че ангелите са непременно по-големи от елфите. Ангелите обаче са от астралния и умствения свят, за разлика от елфите, които са от па́нвселената. Ето защо, от елфи може да искате здраве, правилен растеж, докато ангелите изпълняват и емоционални, и умствени молби. Да не говорим за най-висшите ангели, които не са от полето на универсума, а от су́первселената. Те пък могат да въздействат изключително чрез плодове. Това е друга тема, която с радост ще ви я преподам.

Лайката обаче разнася удивително приятен аромат поради присъствието на ангелите "мо́лри", които оживяват най-топло съчувствието. Носещите тази добродетел също ухаят на лайка, понеже са развили съответния олтàр. Всяко цвете не е нищо друго, освен проекция на "олтàр", "престòл" или "двѐри" от тялото на Космичния Човек.

Когато и вие развиете всички добродетели и съответните им органи, жлези и чакри, ще престанете да бъдете зависимо биологическо същество и ще се превърнете в метално-кристален космически човек. Тогава всички природни царства и всички добродетели ще бъдат снети във вас до една.

Ако маргаритката помага на мисленето, особено математическото, а лайкучката развива съчувствието, то **слънчогледът** *може да пренася хиляди монади с учебна цел от универсума към су́первселе-*

ната и обратно. Изучаването на Слънцето става само денем и затова слънчогледът трябва да гледа към него, за да могат учениците да използват вихровите му токове. Слънчогледът, същевременно, съхранява цялата информация от тези посещения и затова, когато вие приемате слънчогледово масло, имате шанс да узнаете неща, които са тайна дори за херуви́мите и серафи́мите. Този метод обаче изисква рафинирането да не става на огън, нито с химикали. Най-доброто е да ядете слънчогледовите семки сурови. Придобива се нещо удивително: възможност за контакт между универсума и су́первселената. Класът, с който летите, под ръководството на Универсалния Дух, трябва да е от сродни души и тела на всички полета. Вие си спомняте упражнението в Младежкия клас, когато водих някои от вас на Слънцето. Сега ви казвам, че без слънчогледа в градината, това нямаше да може да стане.

Живият Бог на земята - това е Учителят! Живият Бог на небето - това е Духът Божий. Живият Бог на небето и на земята - това съм Аз - Е́лма, Синът, Словото, Господ, Христос. Затова смятам, че слънцето и слънчогледът са много верен Мой образ, понеже, като Учител на земята, Аз много точно следя движението Си като Дух на небето; и - при това - винаги имам клас с ученици.

Ако искате да трептите с честотата на слънчогледа, вие трябва да развиете в себе си прошката

и примиряването на противоречията. Не друго, а маслото е свещената течност на Духа Божий, Който вечно примирява всички противоречия, работейки неуморно с резултантата на тройката. Триъгълното венчелистче на лайката, маргаритата и слънчогледа приемат и преработват светлина, виделинá и яснинà, но ако слънчогледът има отношение към светлината, то маргаритката преработва виделинá, а лайката - яснинà.

Новото Човечество няма да може да мине без тези три мъдри растения и затова - насявайте ги и ги пазете като окото си!

Не ви давам имената и призивните им формули, защото се произнасят само от Младежки окултен клас, а такъв клас при вас още не съм имал. Жив окултен клас не е онова, което помните. В живия клас всички живеят за всички и с всички, обменяйки се на всички полета, помагайки си във всяко отношение, не изоставяйки никого да търси нечисти извори навън, за да не умре от жажда. Ако това можеше да се постигне, ако бяхте истински Мои ученици - да не се обособявате на консервативни двойки и групички; ако можеше да се създаде истинско братство от няколко хиляди души с постоянно променящи състава си, обменящи се дванадесеторки, Аз лично щях пак да ви се разкрия и да ви поведа: чрез слънчогледа - на Слънцето, чрез маргаритата - по звездите, чрез лайката - по антизвездите. . .

Но - вие сте още далече от човечествата, които ходят голи.[10]

24.IX.120(1984)г.

6

РОЗА

Очарованието на розата иде от нейното женско обкръжение от ангели. Пропастта, която разделя Арес от Афродита, се преодолява единствено от влечението им един към друг. Това, което може розата, не е сравнимо с нищо. Тя се разлива в света на сърцата с разкошна миризма, в която нито един брутален дух не може да живее даже и миг. Откъснатите рози нямат тая сила, но около розови храсти грубостта и жестокостта обикновено се обезсилват.

Розата, също като мака, с който са астрални антиподи, образува с листчетата си невертикални

прави (при прегъването на най-външните). Това я прави подвластна на мощни астрални сили. И розата, и макът, са жертва на своите силни влечения, макар и в напълно противоположни посоки: в мака е неудържимо влечението самò по себе си, а в розата - това към определен обект. Животът на розата е непрестанна влюбеност, а на мака - мощно желание. Есенцията от розово масло е позната като вълшебно средство за предизвикване на любов.

Съвършенството на розовия цвят е миниатюрен модел на Битието. В най-висок смисъл, розата е произведение на хѝпервселената и минава за Христòво цвете, като в нея доминира верността, предаността - първото Христòво качество. При това тъмночервената роза означава преданост към желанията на любимия, аленатa - предана любов, розовата - преданост към сродната душа, жълтата - предано приятелство, лилавата - предано съратничество, а бялата - преданост към Бога.

У розата намират покой и изцеление най-размирните Марсови духове. Тя самата има влечение към тях и с това се обяснява защо венерианките имат вкус към марсианци, а не към фините нептунови и аполонови типове. Последните обикновено са трагично влюбени именно в "рози", въпреки че по еволюция и божествено очарование ги надминават стотици и хиляди пъти. Розата е капризна, обича да ѝ доказват любовта си, жестока е понякога с желани-

ето си да се харесва и същевременно да си играе с поклонниците си. Става център на всяка култура, изкуство, поезия, музика и вдъхновява най-чувствителните към красотата души и сърца. Но Арес - или макът - ѝ действа най-силно и тя става обикновено жертва на някой нискочел, мускулест и напорист марсианец. А той, по правило, ни най-малко не я обожава тъй романтично и рицарски, както влюбените в нея поетични души. Абсолютно необяснимо е за нептунианците как е възможно такова прелестно и красиво същество да има мъж, стоящ на много стъпала под тях. Те не разбират, че това е нейната най-главна роля: да усмирява луцифери и сатани, да издига в еволюцията същества от по-ниско равнище.

Користта ѝ не е само нейна вина: шиповете са средство на Битието за отваряне на очите. Първоначалната роза в рая беше без бодли, но след грехопадението, в сърцето на мъжките и женските Еви израснаха шипове, като израз на желанието да задържат обекта на любовта за себе си. Розата съвсем не е като трънa: тя не боде, когато се приближаваш, а когато искаш да се отскубнеш... Това подписа присъдата, розите навсякъде да бъдат най-търсеното, ала и най-малтретираното цвете. Без този ѝ порок, тя би била съвършената райска любима на твореца, който не иска да бъде заробен към една пола, защото има какво да даде на всички.

Мистичната есенция на това нейно свойство оба-

че е положителна. Който веднъж влезе в хѝпервселената като Христо̀в ученик и побратим, връщане назад вече никога няма! Предаността към синтеза, милостта и абсурда става вечна и в хѝпервселената досега грехопадение не е отбелязано. Защото, сами по себе си, милостта и абсурдът осигуряват абсолютно изобилие на всички възможни блага, тъй като милостта дава, а абсурдът не признава канони.Затова Божествената Роза без шипове, няма нужда да задържа едно същество, както паяка, в мрежата си. Предаността ѝ си остава, но преданост към хѝпервселената - т.е. към самия живот. Свойството ѝ да забулва същността си с десетки воали не отпада, но то е, за да се различава розата от мака, който раздава любов поголовно и безогледно на всички.

Същността на розата е любовта към сродната душа - и розовата роза притежава именно това свойство: да открива сродната ви душа в Трите Вселени. Запомнете, че розата наистина изисква вярност към сродната душа. Под "вярност" в божественото свят съвсем не се разбира да не живеете интензивно до срещата си със сродната душа; напротив - интензивното самораздаване и обмяна приближава часа на Великата Среща. Вярност, от памти века, на божествен език, означава способност мигновено да се откликнеш на сродната си душа, когато се яви на хоризонта, независимо от това, с кого и как си свързан в момента.

Има обаче и бяла роза - т.е. вярност към Христà или съвършена вярност, която също не означава самолишаване на сърцето от буен и щастлив живот, а значи радостно изпълнение на волята на Господа във всички възможни форми на милостта и абсурда. Това розовата роза не може да стори, поради периода, който трябва да изживее в брачна изолация с дългоочаквания си космичен любим. Най-голямото щастие, наистина, е това - и не случайно не бялото, а именно розовото е синтезът на хѝпервселената с тотвселената, т.е. на Е́лма или Христá с Отца. За тази любов, именно, е казано, че тя означава брака на духа с душата. Това е абсолютното, съвършеното сливане на двете предначални полярности, след което нищо отвън повече не им е необходимо. От гледна точка на Съвършения Дух - или Бога, - такова розово е много по-съвършено от бялото на хѝпервселената. Но земното розово е вече корист, в сравнение с Христѐвото бяло - и милионите нещастно влюбени никога не се досещат, че рано или късно Бог непременно ще даде това, за което копнеем, но не по-рано от момента, когато решим да се отдадем на ония, които сами имат най-голяма нужда от нас - и то по начина, по който те имат нужда, а не както ние смятаме. От само себе си се разбира, че тук не влизат извратените желания на вампири и престъпници, чиято главна стръв е владеене.

Без розата, значи, вие не можете да откриете

нито сродната си душа, нито начина за изпълнение на Господнята воля.

Намерете един розов храст и кажете на елфата му:

- Прелестна и удивително хубава Вен, покажи ми къде се намира моята сродна половина в Трите Вселени! Искам поне за миг да я зърна чрез тебе!

Ако сте силно развълнуван и много емоционален, прекрасната елфа Вен ще се появи пред вас с корона от лъчи и напълно гола; ако сте жена, ще се появи като елф. Ще поиска от вас не друго, а нежна и пълноценна любов. Ако се съгласите, ще ви смали. И след няколко денонощия радости и утехи, за които няма земни думи, елфата ще ви прегърне и ще полети с вас из обширното Царство Божие - на свиждане с вашата сродна душа.

27.IX.120(1984)г.

7

МАГАРЕШКИ ТРЪН

Този представител на физическото поле не се цени, но е нещо необикновено мощно. Той насочва на всички страни снопове електрони с такава сила, че посветените се подлагат там на специални бани, след като са плували в гнусното море на градовете.

Егоцентрацията и минерализацията са двата основни мотива на растението, което наричате "магарешки трън". Определено е съществата да преми-

нават през стадий на обособяване, при който расте индивидуалната им неприкосновеност и способността за самозадоволяване.

Трънът има още едно свойство: да изпълнява ролята на кармичен разпределител. Може определено да се твърди, че без магарешкия трън и някои други видове тръни правдата на планети като Икло няма как да се разпределя правилно. Повече от маргаритката, бодилът е специалист в някои области на върховната математика или сýпрматематиката.

Не си мислете, че като наричам тези осияния "приказки", те са окултна фантастика. Математическото мислене на ясновселената предлага най-оптималния вариант, наситен и с литературни, музикални и други изразни средства. Задачата на тези осияния е да ви накара да проверите нещата, а не да ги възприемате като мистика или фантасмагории от рода на средновековните апокрифи.

Който се отнесе към всичко това сериозно, може

да застане прав пред един магарешки трън и да произнесе формулата:

- Нежна елфа, наречена от Космичния Човек "хин"! Моля те, отключи в мен минералното зрение, за да видя докъде е стигнала кристализацията на моето следващо тяло.

Живата елфа на магарешкия трън ще се отзове малко бавно, защото дори и посветените не знаят още за нейните пълни възможности и никой не я е викал досега с тази формула. Бъдещото ви тяло не е много ясно още в етера, но все пак се очертават основни системи и органи.

Без да се бавите нито миг, оставете нещо минерално или кристално до трънa. После затворете очи. Фината елфа хин отпраща живите ученици на погорно поле - там, където се разпределят кармичните сили. Това е многокристално царство, където всеки кристал съдържа филм с живота на всяко същество във вселената. Отклоненията от Любовта, Мъдростта и Истината стават причина за помътняването на съответните кристали и тогава Този, Който ръководи карма, се впряга да преизчислява съдбите на отклонилите се. В минералното тяло на човека се вграждат само ония кристали, които са вече напълно изчистени.

Ако вие общувате по-често с магарешкия трън, ако съзерцавате с нежност лилавото му съцветие, можете да ускорите растежа на минералното си тя-

ло. Но това става само в съответствие със съзнателните ви усилия в обществото да градите екологични зони и жилища и да отбранявате тези резервати от прокълнатите замърсители на пъклената цивилизация.

Нежното същество, управляващо елфите хин, може да ви покаже отдалече какво представлява подобно царство на кристалите. Това всъщност е кристална звезда, имаща милиони и милиони шипове, издигащи се към космоса (от животните, таралежът е свързан с нея). Те са предаватели на колосална енергия, получавана от избистрянето на индивидуалните съдби вътре в кристалите. Всеки такъв шип - по специален коридор - изпраща егоцентрална енергия, достатъчна за захранването на 350-500 галактики!

Магарешкият трън, по индукция, излъчва част от тази енергия и на земята.

27.IX.120(1984)г.

8
ТЕМЕНУГА

За теменугата се знае още по-малко, отколкото за тръна. От Абсолютния Дух тя е взела творческия импулс, обменила го е със стремежа към Истината и свободата и така е станала дъщеря на Благия Дух. Благостта е нейната изява, най-съкровената ѝ същ-

ност - мъдростта, а средата, в която живее - съвършенството.

Ако искате да имате представа за ангелите на смирението, наречени "тон", съзерцавайте теменугата. На нея не ѝ трябва нищо, защото има всичко в себе си. Гордостта ѝ е напълно непозната, самомнението - също. Стига да приемете омайващото ѝ ухание, тя не се поддава на никакви други желания. От животните, сестра ѝ е сърната.

Вселената, су́первселената и ѝлтравселената се отразяват напълно в нея. Тя е тяло и жилище на божествени и духовни ангели, които предават на планетата асуи́н (вж. "РОМОН ОТ БОЖЕСТВЕНАТА НАУКА" - "Звездни приказки", Сириус) и протона на активното уравновесяване.Могъщото ѝ положение сред божествата и йерархиите от ангели не се демонстрира с нищо, освен с уханието, което разнася споменатите протони, и с красотата на теменужката, която сваля асуи́н.

Пред съществата, живеещи чрез нея, цялата хòливселена е отворена! Учителят е Този, Който я проучва и води учениците си из нея - чрез концентрация в центъра на теменугата и вдъхване на аромата ù. Може да имате бледа представа за ролята на уханието ù, като си представите следната картина: монадата се намира в центъра на непроявеното същество във вид на цветно пламъче, живо и пърхащо. Тя се превръща през вековете в его чрез подарените ù от Àтма протони, които веднага привличат от Мировия Океан съответно количество електрони и така се започва строежът на атомите. Àтма сам не произвежда протони, но те се поляризират от неутрони, когато Той вдъхва аромата на Суперкосмичната Жена - прелестната Дъга на духовната вселена. Това е ароматът на теменугата!

При пътуването по планетите, Учителят използва миризмата на теменугата, защото му трябват протони при монтажа на съществото или растението, в чиято форма се проявява там. В екологичния потенциал на планетата няма място за нито един екземпляр в повече от определеното; ако има място - при динамичните екосистеми, - то няма свободни градивни частици. Затова, който иска да пътува чрез създаване на тяло, а не чрез вселяване, той трябва да си "носи" протони. Ако свободна бройка същество няма, то има неизчерпаема фотонна среда, от която могат да се приспособят електрони.

Имайки формулата на даденото растение, животно, разумно същество, Учителят и ученикът могат да се сдобият със собствено тяло, а това е голямо предимство, защото не се налага да се съобразяват с индивидуалната карма на никого. И вселяването е метод - и то най-лесният, - но той е много отговорен.

Вгледайте се в центъра на някоя теменуга, вдъхнете аромата ѝ и си кажете наум:

- Тон, тон, имам какво да ти дам, но на тебе нищо не ти трябва. Ако сама искаш и можеш да ми дадеш нещо, моля те!"

Нямате ли за цел да се прославите с това, теменугата мигновено ще ви пренесе на някоя дивна планета, където вие ще имате тяло на най-напредналата раса или вид, но с вашите индивидуални особености. Ще знаете и езика им. Това обаче става само на планети с динамична екология.

27.IX.120(1984)г.

9

БОСИЛЕК

Уникално растение: сваля от хòливселената росата на молитвеното самовглъбение. Нереалността на всичко извън молитвата е нещо, на което учи босилекът. Цялото му същество е обърнато към Бога - няма нито едно негово вълнение, несвързано с

Бога! Името му на български е пределно ясно: "босилек" - "Божия сила". И наистина, тази удивителна билка може да предава без никакво затруднение цялата Божия сила! Не се чудете: няма по-нежна и фина сила от Божията. Напълно божественото растение босилек схваща тази тайнствена мощ на Цялото, наречено Бог, и може да я предава на всички ония, които, също като него, са в постоянно молитвено състояние. Лесното приемане на холимогъществото започва с тихия глас на Отца, но завършва с безчислените ядрени потенциали на Цялото.

Босилекът е растителен образ на органа "хòлифùза", насищащ с чистота и любов всички останали "фùзи". Не се опитвайте да го търсите - още е рано за вас. От Абсолютния Дух той приема радост, от Мúровата Душá - мир, от Христос - милост и абсурд, от Духа Божий - Истина, от Учителя - Мъдрост. Това не е преувеличение, а факт. Не един и двама посветени са виждали как босилекът сам се задвижва,

когато Бог иска да ви се покаже чрез него.

Не се блазнете от мисълта, че с босилека можете да вършите чудеса. Той наистина може всичко, но само по волята на Бога. Молитви за лични неща се изпълняват чрез други цветя, но босилекът носи само това, което Бог е определил. Това, което трябва - по плана на Съвършения, - то става. А Аз изпълнявам и молби, които излизат извън плана Му, само и само съществата по-скоро да опитат несъстоятелността им. Това не е в противоречие с плана на Бога, а напротив - помага той да се изпълни по-лесно и по-бърже.

Така че, ако се молите в присъствие на босилек, той ще ви даде най-важното: да разберете плана на Бога. Можете да паднете на колене пред него и да се помолите с цялата си душа:

- Божествен хол, отвори олтàра ми холн, престòла ми холм и двѐрите ми хол най-нашироко, за да узная плана на Бога за мене - да го разбера и да го изпълня!

Понякога босилекът се задвижва, а друг път започва да свети. Ако се раздвижи, това значи,че Бог иска да изпълните волята Му; ако засвети - трябва да я разберете. Преподаването на подобни уроци не е за всеки, а само за онзи, който се е отдал на Божията воля изцяло. Само такъв умее да слуша Божия глас, да го разбира и да изпълнява волята Му. При него личните мотиви не съществуват, защото е

станал съвършен като Бога - т.е. има отношение към всяко нещо, към всяко същество в хòливселената. При това положение няма вече любими и нелюбими неща, близки и неблизки същества. Носейки волята Божия за всеки, при който Бог го изпраща, той същевременно не е лишен от щастие, понеже се отдава с цялото си сърце и цялата си душа - с истинско, бурно горене. Който узнае волята Божия, но не може да я изпълни така, по-добре да не пристъпва в царството на босилека!

28.IX.120(1984)г.

10

ЛОТОС

Истинско тържество на Духа, празник на Истината, основен белег на духовно съвършенство! Ние говорим постоянно за хѝпервселената, но сýпервселената е нещо наистина прекрасно. Плодовете на Битието, които са минали през всички изпитания и

са останали нетленни - ето от какво се вълнува лотосът! Основното му предназначение в су́первселената е той да издига космичната енергия по каналите на свободата и правдата в човешкото причинно тяло.

Иска ли някой да попадне в света на ослепителното духовно съвършенство, нека прегъва коленете си, нека съзерцава и медитира в асаната "лотос". За вас, които още вървите нагоре, по пътя на индивидуализацията, се препоръчва, наистина, пълно усамотение и съсредоточена работа над себе си. Щом като това е вашият основен импулс - изпълнете го! Аз самият често се подвизавам в абсолютна духовна концентрация, а Моите неопетнени приятели следват по същия път неотклонно. По-късно и те ще разберат, че постиженията не са плод само на упражнения, но и на практикуване на Любовта и Доброто. Но в този път има още много премеждия и той далече не е за всички: любов и добро не се зачитат, ако човек се отдава в ръцете на вампири и експлоататори. Точно затова не бива да се допускат духове, които нямат висок идеал, в най-съвършения, най-прекрасния свят - су́первселената. Когато наблягам върху смирението, саможертвата, милостта, Аз нямам предвид престъпници, които бродят по мрачните ъгли на вселената - те просят или крадат и ограбват вашата свобода, за да живеят изцяло за себе си.

Точно това лотосът не може да позволи с нито една от своите молекули! Пределната му принципност изключва всеки компромис, всякакво отклонение. Той убива безмилостно молците и червеите, които се стремят да нападнат красотата. Нетленното е негов девиз; превъзмогването на чувствата - негово кредо.

Абсолютният Дух не обича никога да го определят - по това ще Го отличите. А Неговата духовна изява - Духът Божий - неотклонно провежда обединяване на раздвоените същности. Това, което не може да търпи Абсолютният Дух, е определеността; това, което не може да търпи Ми́ровата Душа́, е неопределеността; а това, което не може да търпи Духът Божий, е раздвоеността.

Пред вас сега се открива още една възможност да разрешите противоречията и колебанията си: проумейте зова на лотоса! В самото едноименно упражнение на йогите краката не са отпуснати надолу, за ходене. Те са заключени, значи, за правенето на добро, с цел да се спре духът на едно място и да потъне дълбоко вътре в себе си. Той трябва - в най-висшите и абстрактни сфери - да реши въпроса, свободата, Истината и доброто какво означават, всъщност. "Няма свобода извън Истината, няма Истина извън доброто и няма добро извън свободата!" - това иска да ви каже лотосът.

Ако се намери някой, който да разбере това, нека

да се прости с близките си и отиде там, където растат лотоси. Отварянето на съвършения свят там става мигновено, стига да усетиш ясно призива на лотоса.Ще попаднеш на тревист хълм с множество съвършени ангели - обаче не голи,като в божественото свят, а облечени в светлина. Може цяла вечност да останеш при тях, ако си разбрал напълно и дълбоко тайната на лотоса.

Обаче не мисли, че с това се свършва Истината и съвършенството, че това е "вся и всё"... Няма такова нещо! Има един свят над духовния, който се нарича божествен. Там **децата** *са на почит, а не "съвършените" възрастни. Там вече чрез други цветя се попада, чрез други добродетели. С лотоса можете да озарите пространството само около главата си; но когато обикнете и прелестта на мака и розата, вие ще се озарите целия. И тогава ще попаднете на планински бряг край морето, с вълшебен пясък... Има разлика между духовните звезди и божествените звезди. Тук вие ще заварите хора, не ангели, но отново разделени на два пола и - при това - чисто голи. Ако прегърнете първия срещнат без никакво колебание и замисляне, може и да не се връщате повече на земята.*

28.IX.120(1984)г.

11

КОКИЧЕ

Невинното и чисто създание на Отца и Духа Божий, което вие наричате кокиче, първо посреща такъв колосален водопад от космическа енергия, каквато никое друго цвете не може да издържи. На него се пада ролята да пробуди кълновете на целия растителен свят. Истината е, че преди кокичето може да има вечно зелени растения, но те нямат силата да събуждат зародиши.

Божественият произход на това нежно дете си личи от положението на главицата му. Всички божествени растения и същества се отличават със смирение. Доброто поначало е божествено качество и то натежава така, че всяко същество, което го носи, навежда глава. Разбира се, животът е ритмична смяна на добро със свобода, а свободата, обратно, изправя главата и насочва погледа нагоре.

Кокичето е бяло. Това означава, че то, като христóвите духове, отразява всички блага, които се изливат върху него. Това е още едно божествено ка-

чество, макар и не творческо. Като ви казвам, че Христо̀вата вселена - хѝпервселената - не е творческа като тотвселената, това съвсем не означава, че Христос (или Ѐлма) не твори. Бялото съдържа всички цветове - значи, и червения. Това означава, че една трета от дейността на Христос е творческа, но една трета, а не цялата, както е при Тот. При това Тот е невидим, а творенията Му са видими, а Христос е видим, за разлика от творенията Му, които остават невидими. Христос е винаги и на небето, и на земята - Той е Присъствие! Но Неговите дела са невидими, защото Той създава в съществата илюзията, че те ги извършват.

Кокичето действа по същия начин: ако го нямаше - нищо нямаше да покълне, но останалите растения мислят, че те самите се пробуждат.

От кокичето вее Божественото Присъствие. Животът на всички зависи от него, а то, навело глава, се мисли за нищо. Чистотата на детското му сърце не може да се сравни с нищо друго, освен със снега, а той е също Моя специфична изява, както вече ви казах на едно място (вж. "Осияния за Красотата",16). Ако се прави паралел с птиците, само белият гълъб може да се сравни с кокичето. Затова ви казах, че то е еманация на Духа Божий. Нещо повече: то е излъчение и на Агнеца или на Агнето, което съм пак Аз, но вече не на небето, а на земята.

Случи ли ви се да престанете за малко да мис-

лите, че представлявате нещо, идете на някой планински връх и се наведете към някое кокиче. Облейте го с най-нежна обич и му кажете:

- Кокиченце-момиченце, кажи ми как мога да стигна до Царството Божие?

То ще трепне, ще повдигне главица и ще ви попита:

- А ти ми кажи, ще слушаш ли вече Татко?

Кажете му, че ще Го слушате - но с всичкото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и всичката си сила! Тогава пред вас ще се отвори цялата тотвселена и вие ще се почувствате равни с Отца.

- А Мама ще слушаш ли вече? - ще ви запита кокиченцето.

Като отговорите утвърдително, от другата страна на върха ще се отвори цялата ясновселена и вие ще усетите такъв мир, какъвто не сте изпитвали никога.

(Под връх тук разбирам обширно възвишение, а не острите и непристъпни първенци.)

29.IX.120(1984)г.

12

ЗЮМБЮЛ

Носител на Христòвото милосърдие и Христòвата сила - съответно розовият и виолетово-синият зюмбюл. Могъщо цвете - носи ясновселенски

полъх и тотвселенска ведрост. Възстановява контакта между милосърдието и силата, който е загубен от много ангели и божества. Издава божествения си произход с наклона на цветчетата си надолу, но не съвсем, както е при кокичето.

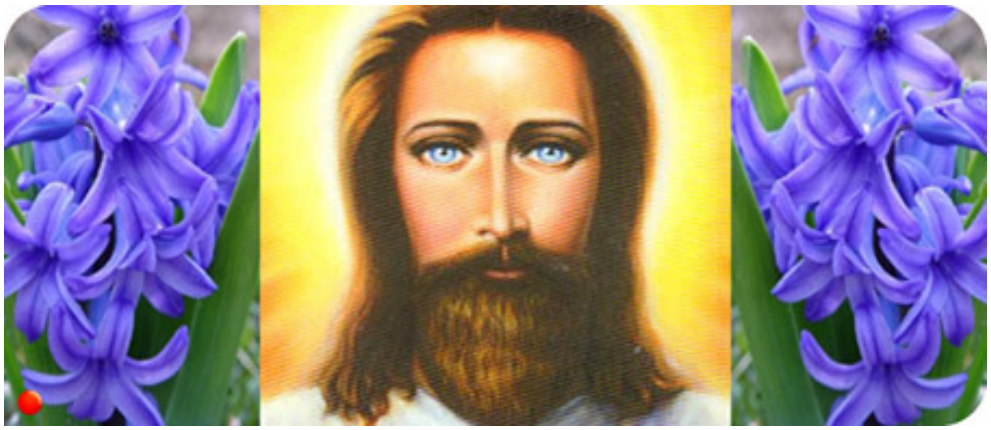

Следователно, прокарва мост между ỳлтравселената и универсума; ако беше с горно отклонение от вертикалата, щеше да бъде мост между сýпервселената и универсума. Значи, универсумът образува квадрат към ỳлтравселената и сýпервселената, защото той е хоризонтала, а те са вертикалата, в опозиция (една спрямо друга). От това следва, че универсумът е квадратът или кръстът, на който е "разпънат" Христос - хѝпервселената. Понякога зюмбюлът се приближава до този ъгъл, но обикновено е наведен. Универсумът се отличава с четирите вида "стихии" или взаимодействия: огън, въздух, вода и земя, т.е. ядрени, електромагнитни, гравитационни и слаби; сýпервселената - с трите със-

тояния на заряда: положителен, отрицателен и неутрален; а ỳлтравселената - с Точката, която се програмира и самопрограмира.

Духът на зюмбюла не е нито елфа, нито ангел, а божество. При това, тотвселенската му същност е свързана с единството; ясновселенската - с вълните (колебанията, двойката), а хѝпервселенската - с мощно излъчване на абсòни[*]*. Образ на Христос, на Бога и на Духа Божий - ето какво представляват белият, розовият и синият зюмбюл; когато е виолетов, той е образ на Духа Благий*[3]*. Само че Морéто от Áзове още не е проявено в зюмбюла, още е латентно в него.*

Продължителното съсредоточаване върху същността на това божествено цвете може да ви свърже със всяка една от физическите, духовните или божествените същности на Бога, с изключение на Космическия Човек. Морéто от Áзове не са само непрозрачните облаци космичен прах, но, преди всичко,

---

[*] *Божествена елементарна "частица" на абсурда, един от 24-те градивни "атома" на тотума.*

космическите кристални и минерални човеци, които образуват цели галактики. На тях не им е необходима сýпервселената с нейните разширяващи се слънца - много повече са им необходими мощните свивания на звездите, някои от които водят до кристализация на звездата в човешка форма. Но зюмбюлът може да отговори на този образ и да направи връзка с Космическия Човек само с розовата си разновидност, която е образ на Бога или на Съвършения Дух.

Необикновеният диапазон на зюмбюла се дължи на това, че той е създаден от божества. Розовият зюмбюл практически е неограничен в хòливселената и - следователно - във всички подвластни на нея вселени. Това е триумфът на Бога в света на цветята!

Запазите ли свещеното си отношение към Първата Божия Заповед, която е изказана преди 10-те заповеди, тогава имате всички шансове да попаднете в хòливселената. А прамисълта на Бога е да ви

подари именно нея. Подарявайки живот, вие там ставате съвършени физически, щастливи сърдечно, творци - умствено и духовно; рионѝди и холиàди - душевно. Зюмбюлът е образ на холиàдите и връзка с тях (розовият).

4.X.120(1984)г.

13

МИНЗУХАР

Минзухарът бива оранжев и лилав. Първият настройва природата с токовете на Духа Святий, а вторият - с токовете на Духа Благий. Духът Святий изисква индивидуализация, а Духът Благий - най-съзнателна и топла сила. Пáнвселената, поначало, има нежнозелени трептения, които превръщат нишките на ясновселената в плоскости. Плоскостта е израз на Пáнвселенския Дух - или Духа Вечний. Не случайно

полето, равнината, гората, степта са зелени. Така и всички листа, венчелистчета и чашчелистчета на растенията са под прякото ръководство на Вечния Дух или на етерната област от Великата Разумна Природа. Растежът и развитието се дължат именно на този принцип на равнината (но иглолистните растат линейно; те са израз на друго лице на Бога, макар и проявен в ясновселената – б.п.). Планиметрията е наука на Вечния Дух. И наистина, повърхнината на сферата или лентата на Мьобиус нямат никога край, ако искаш да ги извървиш. Напротив, обемът има радиус и този радиус все някъде има край. Поначало, пространството е под владичеството на Духа Божий и там завършеността на световете е израз на принципа на съвършенството, докато вечността изисква незавършеност и протяжност без граници.

Минзухарът, по принцип, е също цвете на духа Божий, както кокичето. Но кокичето е Христо̀вата проекция на Духа Божий, докато минзухарът е самата Му най-вътрешна същност, отразена в световете на Духа Святий и Духа Благий - т.е. в у̀лтравселената в тесния смисъл на думата (у̀нфравселената) и в чѝстовселената. За последната още не съм ви говорил, както не съм ви говорил и за Духа Благий. Чѝстовселената или Духът Благий, е синтез между Абсолютния Дух (Тот) и Духа Божий. Когато Истината и Творчеството се обединят, явява се благостта. Благостта е най-високата степен на

чистотата или самата чистота! Чистотата без благост не е чистота.

Лесно можете да се свържете с Духа Святий чрез оранжевия минзухар и с Духа Благий - чрез лилавия. За целта е достатъчно да стоите прав пред цветето и да изпеете "Духът Божий". Дал съм ви тази песен, именно за да можете да се свързвате и с трите проекции на този Дух - в па́нвселената, ѝнфравселената и чѝстовселената: Духът Вечний (зелено), Духът Святий (оранжево) и Духът Благий (нежновиолетово, лилаво). Самият Божий Дух се посреща с изгрева на слънцето. А цветето, което е най-близко до Него, това е тинтявата.

Ако се намирате пред оранжев минзухар, Аз ви съветвам да кажете още:

- Святий, святий, святий Повелителю на най-малката частица! Научи ме как да се потапям навътре в себе си, за да мина невредим в ỳлтравселената! Разпръсни образите, идеите и влиянията, които ми пречат да бъда сам с Божественото в себе си. Ти, целомъдрен елф на минзухара, наречен "цим", развържи душата ми от оковите на пространството и ме освободи да се смаля до размерите на абсолютните частици. Кажи на господаря си Найа̀нда, че още една душа иска да намери себе си сред безкрайните множества други монади.

Ако елфът цим ви чуе, което е много трудно, защото той е крайно самовглъбен, и ако констатира,

че нямате нищо общо с преходните щения, той ще изпрати оранжев лъч в олтàря ви "цин", който се намира в коремната област. Тогава вие ще усетите как се смалявате главоломно и ще спрете чак тогава, когато попаднете в Царството на Найàнда. Той самият обаче е толкова малък, че никой никога не е могъл да го види. Обаче Найàнда има една способност, която му е дадена от Отца: да намира онзи неутрон, който представлявате сам вие в микровселената. Всички монади са, преди всичко, неутрони, но не големите, а съставните неутрони в неутронната система. Другите елементарни частици са форми на съществуване на ùнфранеутрона. Найàнда ще открие онзи неутрон, който представлява вашата монада, и ще каже:*

- Необикновено и уникално създание на Отца ми! Следвай пътя на вътрешния си глас и не слушай никого, никого, никого! Отличавай се от околната среда с индивидуалната си подбуда и мисия - точно тъй, както се отличава и моята багра, по-силно от всички останали. Тогава и теб ще те виждат най-отдалече и ще те откриват сред другите, защото най-голямата святост целомъдрено свети с най-голямо различие. Пращам ти носител на част от света ти, за да се опознаеш сам себе си и да узнаеш какво точно казва Отец ни чрез тебе на Трите Вселени.

Ако сте святи и целомъдрени в този час повече

---

* *Неделимият най-малък неутрон, представляващ дадена монада.*

от всякога, елохѝмът Найа̀нда ще каже името ви и начина, по който то се превежда. А узнае ли някой божественото си име, разбере ли с какво той звучи по-различно от всички останали в космоса, повече прераждания няма да са му необходими.

Намерите ли се пред виолетов минзухар, кажете:

- Жива, жива, жива благост на най-благия Дух в Битието! Научи ме на твоята мекота, за да добия най-голямата сила! Естеството ти нека се проникне в духа ми, за да намирам най-истинния начин за проява на обичта и най-нежния начин за проява на Истината. Благостта Ти, о, Дух на чѝстовселената, нека пребъде в ума ми навеки!

Произнесете ли тези думи, вие ще видите елфа на този вид минзухар. Той не е като елфите на останалите цветя - гори с уникален пламък, който се простира на всички страни като най-фини, дълги иглици, губещи се в просторите на па́нвселената. Чрез този нежнолилав огън, елфът "доа̀н" пречиства ете-

ра от намесите на личната, користна воля. Преди да ви отговори, "доàн" ще ви пониже с хилядите си лъчи и ще ви прочисти от всичко, което е още егоистично у вас. Ще почувствате как дишате много свободно и - най-после - един чуден глас ще ви проговори:

- Привет, привет, мило Мое дете! Чрез един от своите елфи ти говоря Аз, Творческият Пламък на самата Истина! Разбери, че няма чистота извън мигновеното изпълнение на волята Божия. Не се колебайте, живейте, Мои чада, с първия импулс, който ви идва отвътре. И тогава силата ви ще бъде сила нескончаема!

22.IX.120(1984)г.

14

АНЕМОНИЯ

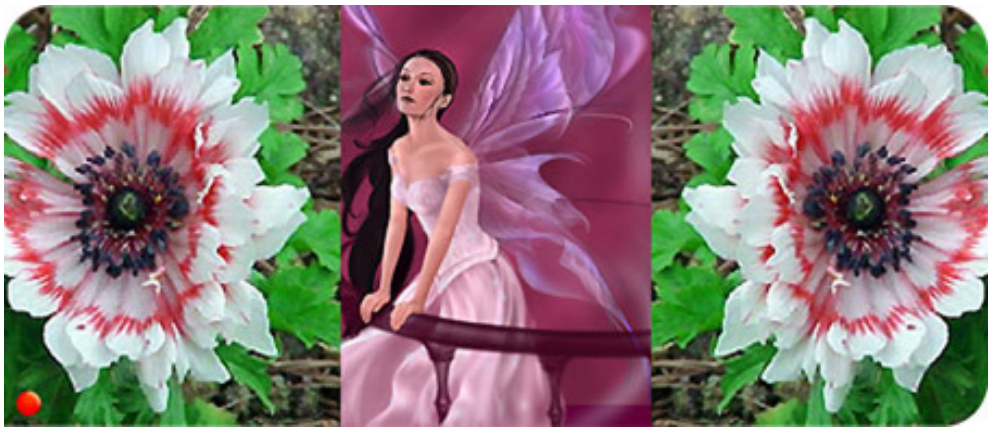

Анемонията може да катапултира човешката па́нвселенска същност извън пределите на плане-

тата. Физическото тяло в това време е в каталепсия. Ценното в анемонията е, че тя пази физическото тяло, докато етерното странства из па́нвселената. Живите мъдреци през всички епохи, навсякъде из вселената, където вирее анемонията, я отглеждат, най-вече, за тази цел. Ако някой от вас има вече опитности в етерния свят, нека опита и това.

В около един часа след полунощ, непременно след като човек е спал пет часа, предимно през лятото, анемонията може да отделя етерното от физическото му тяло. Не оставяйте тялото си открито, за да не настинете. Анемонията може да е в градината, но не по-далече от 10 метра. Може и на 15-20, ако са над три стръка. В цяла градина от анемонии можете да спите, ако искате да пътувате извън пределите на Слънчевата система.

Моята жива Школа е отворена вече за всички. Горните светове ви чакат с нетърпение! Казвам ви, че всеки един от вас е врата към една звезда, към една елементарна частица и към едно поле. Невидимите същества знаят как да преминат през вас, но или вие трябва да отидете при тях, или те трябва да слязат. Не мислете, че е лесно да се слиза на една планета. Много висши ангели и божества не могат да слязат, защото нямат нужните органи и тела. Понякога се налага да чакат с милиарди години, до-

като ги изработят. Но когато вие вече сте готови да излезете при тях, те могат чрез вас да посещават светове, които иначе са им недостъпни.

Анемонията предава етерното ви тяло в ръцете на надежден водач, но друг остава да пази физическото ви тяло в това време. Нежнозеленото поле на па́нвселената е необозрим океан от пресичащи се вълнообразни плоскости, ленти, пътеки, пътища и тъкани. Те се програмират неизменно от ясновселената, но Вечният Дух е Великият Тъкач, който внася двуизмерност. Прекрасните платна, които се вълнуват из па́нвселената, са посипани с моделите на всички растителни видове. За вас, които сте излезли чрез анемонията сред тази жива феерия, гледката ще бъде незабравима! При това не само очите, но и другите ви сетива ще се наслаждават неизразимо на различните ухания, пронизващи, свежи течения, музикални теми и пр. Летежът на милиарди ангели и елфи от двата пола там е толкова прелестен и неописуем, че вие ще загубите ума и дума! Голите мъжки и женски елфи, с разноцветни пеперудени и сияйни крила, ще се надпреварват да ви прегръщат и целуват и да ви носят из своите царства.

Като се наживеете до насита в приказната страна на Пан, помолете водача си да ви върне отново на земята - и вече никога не забравяйте, че всяко цвете

е Моя велика тайна, откриваща се пред нежните, добрите и любвеобилните!

24.IX.120(1984)г.

15

ШИПКОВ ЦВЯТ

Ясно е родството на шипковия цвят с розата. Няма да засягам плода на шипката, освен бегло, тъй като, в приказките за цветята плодовете не се разглеждат.

Нежното ухание на шипковия цвят носи много особено влияние: физически, то се усеща като ведрина на въздуха. Животът на шипката много прилича на този на розата, с желанието си да не пуска любимия навън; но има и съществени различия. Първо, шипката не се държи капризно, нито изтезава другия с жестоките си любовни интриги и игри. Обикновената роза ни най-малко не може да предложи нещо повече от прелестта на личните чувства, както ви-

наги обаче гарнирани с ревност, сцени, тирания и превземки. Живата, божествена роза няма нищо подобно в себе си.

А шипката моли, тихо и мило, за съчувствие и помощ, участие. Като всяко момиче, всяка жена, тя не може да живее самичка. Но това не го крие зад пози и лукави извъртания, а ходи с открито чело и чисто сърце. Тя е искрена, непосредствена и много добра. Живее Христо́в живот, когато е без шипове, но такава шипка вие не познавате.

Мнозина искат да знаят каква е ролята на "туморчето", което расте по клоните на шипката. Не възприемайте подобни явления непременно като екологични врагове. Това нежно пухче е неизбежен спътник на повечето шипкови храсти. Когато силата на шипката е най-голяма, то приема и излъчва направо от централното слънце на па́нвселената Ѐсти! Който умее да се съсредоточава в "туморчето", той ще може да минава направо в лоното на па́нвселената.

Най-дивното у шипката е, че тя преживява трансформация на чувствата и предизвиква такава. От жажда за безметежно съжителство с един любим, тя се насочва към активно създателство на множество подобни на себе си. Започва нов живот - неудържимо любовно творение. Оплодотворителните ѝ възможности са невероятни: зарежда с този импулс цели хектари! Представя потребността на невинното

женско създание да взриви границите на възпитанието, условностите и комплексите и да се впусне в буйна и активна творческа дейност. Символ на пубертета, акселерацията. Затова ускорява не само половото съзряване, усилва не само потентността, но мощно прокарва връзката между астралното и будическото тяло - т.е. между сърцето и душата. Най-удивителни творчески ерупции са резултат на импулса на шипката - затова тя предизвиква и прословутата сублимация на либидото.

Може обаче веднага да се каже, че "туморчето" има и отрицателно значение: състарява храста много по-бързо и изсушава клонките му - именно поради прекомерното изсмукване на енергия за творчество и пренебрегване на саморазвитието.

Живата плодна мощ на шипката е явна през цялата зима чак да пролетта - никакви студове и ветрове не могат да откъснат плода ѝ от матерното растение. Точно затова тя има прекрасен ефект за задържане на плода у бременни, при които има опасност от спонтанен аборт. Невероятното у шипката, наистина, е това, че тя не обича да рони плодовете си по земята - т.е. шипковият плод е желан и търсен от чисто духовни йерархии, а не от па́нвселенски същества с двуизмерно съзнание.

Искате ли да попаднете на Ѐсти - централното слънце на па́нвселената, - застанете пред някой цъфнал шипков храст и кажете така:

- Най-нежна и прелестна елфа "тей", кажи ми как да превърна сърдечния трепет в каскада от обич и творчество? И ми дай таен ключ към двореца на Ѐсти!

Чудно момиче ще излезе от шипковата чашка и най-нежно, но настоятелно ще поиска да го целунете и прегърнете; ако сте жена, ще излезе момче. Ще полетите из пáнвселената и скоро ще се озовете в двореца на Ѐсти, където цари вечен пир на любовта и съзидателството.

3.XI.120(1984)г.

16

ПЕТУНИЯ

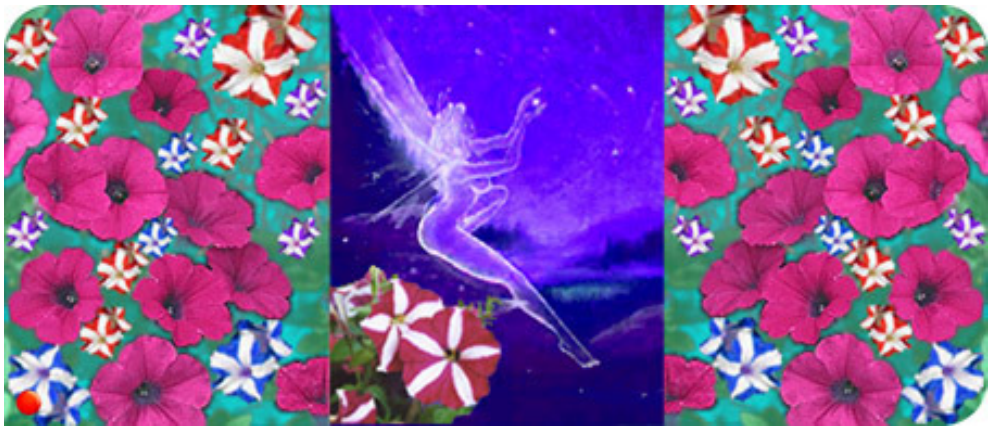

Петунията може да определя положението на простите звезди. Прости са физическите звезди, за разлика от духовните, носещи обратни спинове и знаци. Петунията праща постоянно локаторни вълни през четвъртото измерение, поради което чрез нея космическите цивилизации определят координатите

на звездата, която ги интересува. Произнасят името ѝ по Универсалното Съглашение (Съглашение на разумните човечества от физическата вселена) и тя отговаря не с образ или мисъл, а направо с КВК (Координатен входен канал). Имащите позволение могат да се съсредоточат и да се излъчат.

Е́лма е дал някои имена на звезди, но повечето - по Галактическото Съглашение. В тази приказка Той остави на Мен, Универсалния Дух (Учителя), да поговоря за петунията.

"Микрофон" и вход към универсума - ето нейното предназначение. Който има от Мен името на звездата по Моя регистър, със съответно разрешение за посещение, може да го произнася в продължение на половин час (в най-тежкия случай) - и незабавно ще се озове с физическото си тяло на планета от системата на тази звезда. Не малко от физическите звезди имат планети подобни на Земята. Учениците си гостуват - това е факт! Имайте търпение - това ви очаква и вас.

За да приеме ясен сигнал, петунията има нужда от изпяването на звездното име - по тоналност и мелодия, дадена от Мен. Аз много често сменям тези кодове, тъй като някои посветени се залисват и не правят вече нищо друго, освен пътувания - животът на планетно ниво изисква универсализация на съзнанието. Опитът показва, че по-добър път за физическо съществуване няма. Единствено в духовната

вселена се пътува с персонализация и там Христо̀вият Дух разрешава оставане на едно място неограничено. Постоянното жителство обаче и там не е разрешено за повече от определен срок.

Лошото у петунията е, че тя може да изпраща, но не може да посреща. Това се извършва от други съзнания - този път чисто човешки. Казано е, че пътуването по световете е възможно, само ако сте обикнали пратениците им на Земята. От тук се тръгва към всяко космоплаване! Праща ли нечий духпокровител сигнал, че сте се отнесли с поверения му прекрасно, Аз отчитам това и определям мига, когато можете да отпътувате за звездата му. До час преди това съобщавам името ѝ - и тогава вече можете да започнете съсредоточаване с песен пред петунията.

Повече от 4-5 милиарда физически звезди засега не можете да посещавате. Хората днес са на голям изпит - ще могат ли да обичат всички, всекиго? Пътувания чрез роботите-хуманоиди, разбира се, са невъзможни.

19.V.121(1985)г.
16,00 - 17,00 ч.

17

НѢВЕН

Това просто на глед цвете няма равно по себе си

по излъчване на приятност, живот и съзнание за собствената задача. Божества даже чакат земно въплъщение, за да узнаят мисията си чрез нѐвена. Най-много радост имат съществата, именно чрез откриване на това. Защото чистотата има живо отношение само към ония, които търсят нѐвена, т.е. самооткриването.

Ако оранжевият минзухар се отличава с откриване на монадната уникалност, то нѐвенът смалява душата до степента на индивидуалната полиàда. Монадата е индивидът-семе, а полиàдата - напълно изявеният индивид. И престолът, отговарящ на полиàдата, има точно вида на нѐвена - само че в микросвета.

Нѐвенът отключва, значи, индивидуалната задача и мисия. Отървете ли се от множеството влияния на смукачи, можете да помедитирате пред някое цвете от този вид, напълно откъснати от света. Непременно повикайте и ангела му: той е знаен под

името "жин". Така кажете, но не на глас, само в сърцето си:

- Цялата ми душа се обръща към теб, благородни жин! Насочи ме как да потъна на твоето ниво, за да зърна цвета на своята неделима множественост. Сила се получава само от там - силата да познаваш себе си като изява!

Ако ви чуе - нещо много рядко, - ангел от йерархия "жин" ще пръсне наоколо такава прелестна миризма, че няма да мине много време и вие ще видите в миниатюр всичките свои минали и бъдещи творения, които не са тайна за Краля на ѝнфравселената. Може тотвселената да твори, ала кълновете на полиàдата се намират в ѝнфравселената (на славянски - "глъбинна вселена").

19.V.121(1985)г.
17,00-18,00 ч.

18

ЛЮЛЯК

Носител на Христо́во посвещение. Колосално количество ангели - люлякът може да носи милиони ангели в цветчетата си! Носител на мир и радост. Животът на ангелите в него е над всяко въображение - може би най-фантастичното цвете на физическото поле. Жасминът само му съперничи по приказност.

Необикновеното в тези шедьоври на па́нвселената е нежното, но силно тъкане на приказни сюжети, съчиняването на омайни истории, писателски и поетически дар. "Крал на приказките и сказанията" - ето как е известен люлякът в па́нвселената, но и извън нея. Живото му творчество не се предава с разкази, с думи, но направо извира като вълшебни видения над люляковите храсти, зрими за ония, които имат развито етерно зрение.

Може категорично да се потвърди, че люлякът именно съчинява, а не предава истории, вече станали. Телевизорните цветя направо излъчват предавания, но люлякът е тотвселенско създание, произвеждащо самичко сюжети и песнопения. Разбира се, не самото цвете, а ангелите зад него вършат това, но люлякът запазва необикновените им творения и може да ги прожектира над себе си. Не че няма и директно превръщане на мечтите на ангелите в картини и живи образи, но това го умее повече жасминът, докато люлякът излъчва повече приети преди това мечтания. Особен закон пренася най-прекрас-

ните творчески видения на ангелите "ни́у" от най-далечни кътчета на тотвселената до люляковия цвят, като информацията се складирва в клоните и, най-вече, в семената на люляка. Ангелите "ни́у" не са божества, ала имат пряка връзка с люляка и вселената на Отца, от полето на па́нвселената. Някога и вие ще можете да наблюдавате неизброимите множества най-фантастични мисли, излъчвани от люляковите цветове. Най-често това са виденията за нови мирове, които се раждат в мисълта и сърцето на ангелите "ни́у," защото тези ангели са равнобожествени на Отца и съпричастни на Неговото творчество. Ясновидците, нямащи пряк достъп до тотвселената, могат да съзерцават, значи, още от етерното поле, бляновете на същества та и мислите на ангелите, можещи да помагат на Тот - т.е. на нашия Татко - в създателството на нови светове и природни красоти.

Имате ли етерно зрение, наблюдавайте люляка привечер. Произнесете и следното славословие:

- Ни́у, ни́у, ни́у - ангели на божествените мечти и копнения! Тържествено пее душата ми, намирайки се пред вас! Който и да си, създателю на люляковото нежно трептение, фанфари нека огласят простора на пламъка ви! Когато и да е легнала тази жива феерия в семената и клоните ти, аз те приветствам, дарителю на нова и безгранична красота! Минавам през теб, за да се насладя на творението ти, утро

нежно на вечерта, която е празник на зелено вълшебство! Нека хранят Битието невижданите ти багри и тонове; нека зашуми приказно асуи́нът в ароматните клони на люляка!

Когато усетите сладостна тръпка в двѐрите, наречени "ни́ун", жарта на сърцето ви ще се разгори - и пред вас ще се разкрие гледка от някакво наистина неописуемо с думи видение. Никога няма да забравите този неземен, хилядократно по-величествен от всяка човешка фантазия миг!

23.V.121(1985)г.

19

КАРАМФИЛ

(калофи́ла, добролю́бка)

Неописуемо женствено създание - направо зашеметяващо! По-неотразимо чиста женственост няма, освен на някои други планети. Розата е нейната царица - хѝпервселенско същество; шипката е нейната

княгиня; но карамфилът, наречен още "калофи́ла", наподобява свободната пастирка от идилиите, приказките и легендите.

Понеже цветът му е назъбен, неговото чувство не е обект, както при розата. По принцип, накъдреността на па́нвселенските тъкани красиво представя най-свещеното състояние на природата - готовността за сливане. Христо́вото състояние е верността, а това на Вечния Дух е двоичното, полярното вълнение на плоскостите. Всички па́нвселенски творения, по подобие на ясновселенските, се вълнуват, трептят, люлеят се, само че първите - в плоскости, а вторите - като линии. Накъдреността означава не вълнение, причинено отвън, а постоянно вътрешно вибриране, пълна и постоянна готовност за майчинство и любов. Мъдростта на Природата нагъва живите тъкани не само по концентрация на информацията и по-малък обем, но и с цел вътрешно самовъзбуждане.

А калофи́лата не само се вълнува от слънцето и живота най-неудържимо, но носи и така наречените "триъгълни токове", освен синусоидалните. По ръба на всяко листенце в природата, на всяко цветче, текат не други, а ясновселенски токове. Те, именно, отговарят на съответните видове чувства у хора и ангели. Триъгълното назъбване с единен център отразява или възбужда настроения на сърцето, проявяващи се като отзивчивост - остра чувствителност

за нуждите на другите, продиктувана от нашите собствени нужди. Назъбените листа и венчета носят мигновената смяна на собственото настроение, нищо не задържащото чувство, суперкъсовълновите високи честоти, наречени ултракъси. Така калофи́лата се нарежда на едно от първите места по скорост на реагиране на вътрешни и външни импулси и по този начин се идентифицира с триъгълника - Небесния Принцип. Су́первселената тъкмо затова се отличава със съвършенство, защото там всяко колебание се заключва незабавно с ответна реакция. Розите не са в състояние да вършат това, именно поради принципа на верността на единствения вътрешен или външен избраник, която изключва откликването на триъгълните токове. Върхът на розата се откликва на самия Триъгълник, но докато още не е разтворена - и наистина, розите в младостта си са свръхотзивчиви, макар и платонично; по-късно стават необуздани във всяко отношение, но пак само към онзи, който им доставя сърдечно удоволствие.

Но къде остава тогава най-чистата женственост на калофи́лата, за която споменах в началото? Вие сте останали с погрешни понятия. Розата е външно женствена, но е най-последователен и решителен мъж в света на чувствата - т.е. напълно самоотдадена на един обект. На кралицата не е разрешено да мисли за друг, освен за краля, нито на царската дъщеря за друг, освен за принц. Това не им пре-

чи[5] да се женят и за свинари, но само ако незабавно ги качат на трона. Никога роза не може сама да падне в калта - по принцип е напълно изключено. Точно затова и съдбата нарочно отслабва нейните венчелистчета и ги хвърля много по-често в калта, отколкото тези на другите цветя; на нейното емоционално честолюбие и пълна слепота за околните, извън избрания, се дължи и много ранното ѝ увяхване и остаряване.

Но пастирката или свирачката-танцьорка не остарява тъй лесно. Тя не пести своите мили думи и ласки, тъй както пастирят не гледа само една овца, нито онази, която играе, има само един зрител. И розите имат такъв период (домашна сцена за примамване на по-едра риба...), но той отминава, за да отстъпи място на най-бялото или черно робство - робуването на обекта. Тя не мирясва, докато не бъде "обяздена" психически или физически, - но непременно трябва някой строго определен да я язди - бял или черен. Ако е бял - това е нейното спасение; ако е черен - ще я яздят, докато се научи да се спира на белия... От памти века, за жалост, розите ги яздят най-вече черни, тъй като последните, независимо от вида и етиката си, владеят особена хипноза, поразяваща тяхното сърце: лъжата, внушаваща удобство и сигурност или наркотичната власт на самеца-мак. Маковете често малтретират розите дори и с физически побои, но това, по странна логика, само за-

дълбочава монофиксацията на цветето с шипове и слепотата му за всички останали.

Ултракъсите психически вълни, особено когато са триъгълни (и морето, и езерото ги образуват преди буря), носят неудържима нега и напрежение за мигновена развръзка. Докато розите са императрици на отлагането, абсолютни шампионки по очакване и нереагиране или обратно реагиране - забулени в своите светли идеали, в своите многопластови и многотонни комплекси, страхове и илюзии, настръхнали срещу всичко и всички с острите шипове на своята взискателност или претенции, инат. За тях погубването на настоящето щастие е едва ли не постулат, "закон Божий", но не осъзнат, а най-вътрешен; в по-простите рози - съвсем инстинктивен: "Или очаквания човек и очакваното поведение - или колапс на изявата!" Затова и розите не рядко остават съвсем без венчелистчета, без да са били нито веднъж оплодени от радост и щастие истински. Затова и, като попрехвърлят първата младост, обикновено ги срещаме под ръка с някой волски език или с някое биволско чело, или пък с вранско око, или с дяволска устна, ала никога с несигурен човек като бясното дръвче, например. Както се казва - оголва се мотивацията им... Кандисват накрая и на растения като жлъчка, змиярник, камшик, кисел трън, коча билка, кървавиче, късокрак, ленивче, мъртва коприва, омразниче, пищялка, само и само за да се стигне до брак и

семейство и да не попаднат на някое лудо биле. Женят се розите или се борят с шипове и зъби за брак с когото падне: и с плюскач, и с ряпа, и със сгърбун, и със страшниче, и с чумотрън даже, с единствената цел да бъдат доволни родните и съседите и да си народят сигурност или челяд, без да се замислят, че и едното, и другото, ще носи наследствеността на избраника...

Точно поради това, докато още не е започнал вятърът на общественото мнение или на монофиксацията да обрулва цвета им, за розите е много благоприятно общуването с овчарките, танцьорките, самодивското биле, с вятърничето, живеничето, ала - най-вече - с карамфила или калофи́лата. Попаднат ли веднъж на тяхната вълна, пословичната им свенливост и затвореност попада под "триъгълното напрежение", а това направо отваря върха на розата. Ако не могат да се отдадат, без да мислят, на горски пролетен празник или на самодивско хоро, нито на русалски гонитби и лудории, то поне могат вече да слагат сърдечна трапеза на избрания - сами да му я сложат, а не да очакват вечно той да прави първата крачка; и като я направи - да го посрещнат с шипове. Маковете, които са с много голям опит в това отношение, веднага схващат, че розата боде, не за да отблъсне, а за да сграбчи - и затова продължават навътре в храста; ала попадне ли на нейните остри реакции и на нейното хладно "не" някое

неопитно и свенливо цвете като безсмъртничето, например, или като дивия слънчоглед, звéздела или момковата сълза, то си отива завинаги - не с раздрана дрешка, а с разкъсано сърце.[4]

И така, нежната, най-женствена елфичка на калофúлата, наречена "рин", събудена от ангела ù "ир", може да се извика по следния начин:

- О, ти, която не оставяш настоящето щастие заради бъдещо щастие! О, тръпнеща от прелест и свежест красота на всемира, отзивчива елфичко "рин"! Напълни и моите шепи с благодатните води на твоите извори, ако искаш да пратя нестихващо синьо трептение от престола си "рилн", с което ти ставаш неземно богата. Сложи пред нозете на най-великата твоя царица – Прелестната, Пияна Танцьорка на Ветровете - моя скромен венец от признателност, задето не напуска Полето на Добрините!

Ако се настроите на "трионното напрежение", карамфилът непременно ще ви облъхне с прибой от здраве, "нищета" на духа и неудържимост. "Нищите духом" са ония, децата, за които няма прегради в Трите Вселени. Те умеят да искат, именно защото не са порочни на дъното си.

А ангелът "ир" няма много да се забави: усетите ли небесния прилив, отплувайте обратно с отлива в прегръдките му - надалеч от Земята, в необузданите пространства на мисълта за ония, които ви ча-

кат: изжаднели, пребити и полумъртви от жажда за свежест.

Белият карамфил носи именно тази свежест и мигновено изпълняване желанията на всеки срещнат по пътя; розовият прави това за любимия, жълтия - за приятелите, а пъстрият - комбинирано. Червеният е символ на Тот - живот, лишен от задръжки.

1.VI.121(1985)г.

20

МАГНОЛИЯ

Истински "нир" сред цветята, който абсолютно не се интересува от нещата извън себе си. Ясновселенско моделиране на най-ниско, най-дълбоко ниво; носител на цял океан от собствени значения, на които обектът е навътре в самия него - плуване в себе си, простиране на стремежа неудържимо напред и нагоре към Единението. (В ръкописния оригинал, след думата "простиране", до края на изречението следва: "... назад в ỳлтравселената и оплождане, на принципа на от-

критостта. Причината за последното е да се освободи от всичко, което би останало в подсъзнанието и би създало комплекс, ако инстинктът за самосъхранение затвореше либидото в непристъпни воали."
Не е известно кога и защо пасажът е премахнат и заместен с друго продължение, пак от самия Èлма - б.п.)

Напълно разчитане на Бога - ето кредото на магнолията! Нейната самодостатъчност я прави независима от външни преносители на информация и живот - по тази причина, тя няма нужда от гъстонаселено общество от себеподобни. Нейната любов към Бога е абсолютна. Макар и модел на хѝпервселената, розата има нужда от обект, дори и бялата. Бог също може да бъде обект, щом като не поражда усещане за пълнота – това, именно, става с Белите Рози в случаите, когато Бог се отдръпва. Точно по тази причина, за да компенсират липсата на мака у розата, някои школи са я съчетали със знака на кръста в символиката си. За разлика от тях, аскетите, мистиците, религиозните, монасите живеят изключително от любовта си към Бога като Обект, но Неговата "липса" понякога им се отразява тежко. Бог има и такова свойство: да се отдръпва от някъде, за да се научат Неговите части да не зависят от Средата, с която е знаен Той в едната си фаза, а да се самооткриват като въплъщения на Бога, съдържащи Цялото безостатъчно и напълно вътре в себе си. Частта, по този начин, става богоравна, но не в ас-

пекта на Тот, на Твореца, а в цялостта на Хол - на самия Бог! С Неговото, именно, всеприсъствие и всеотсъствие се отличава и магнолията - едно от най-съвършените същества на па́нвселената.

От това следва, че на нея ѝ е безразлично кога ще твори и кога ще обема, дали ще твори и дали ще обема: светът е изцяло вътре в нея, както и тя е в света. Тя има и двете фази: на чувството в себе си и на чувството извън себе си. Но първото е ръководещо. Наистина хо̀лифѝзата има пряк образ в магнолията, особено розовата.

Освободена от грижи, магнолията с вечно зелени листа се отдава на мисли за вечното. След един продължителен период на самопознаване и самоосъществяване, тя изведнъж се отваря за всички. И точно понеже е така устроена, че е намерила Бога и живота първо вътре в себе си, никой не може да я съблазни с обмяна на чувства на външно и лично равнище: тя обгръща, но както обгръщат крилата на птицата-майка, която вече е снесла и мътила. Обгръщане и загръщане са различни потенции на Живота: първото е основа на Бога, а второто - на Святия Дух, Който се скрива в Най-Малкото. Най-изявени са Те, Двамата, но Бог е едновременно изявен и неизявен, докато Святият Дух - Управителят на ѝнфравселената - може да бъде само изявен, макар и сам скрит от очите на всички. Както Тот е полюсът на Универсалния Дух, на Учителя (Създателството -

на Пътя), а Божият Дух - полюс на Космическия Човек и на Иисус-Човека (затова Той слиза върху него като гълъб, за да се роди Христос или хѝпервселената), така и магнолията е антипод на нѐвена, т.е. хѐливселената - на ѝнфравселената; цялото на частта. При най-голяма прецизност, това трябваше да е единството на противоположностите "хѐлвселена" (това, което нарекох "хѐливселена") и "хѐливселена" – ѝлтравселената в тесния смисъл на думата или ѝнфравселената. Първата се е проектирала на земята в думата "хол"(цял), а втората - в "хѐли"(свят), Сфера на Святия Дух. Но, поради дълбочината на думата "глъбинна вселена" (ѝнфравселена), изчерпваща изцяло същността на Духа Святий, предпочетох, поради благозвучие, и не само от благозвучие, да назова цяловселената "хѐливселена", за да съдържа в себе си не само значението на Цялото, но и това на неговата противоположност - святостта на частта. (Нека не звучи странно, че тези най-върховни думи в езика на Е́лма съвпадат със съответните английски думи. Учителят казва в беседите си, че в настоящия космически момент на земята, Словото Божие може да се изрази сравнително най-добре с българския и английския език - б.п.) Това има не само смислово, но и магически-вибрационно основание. Чрез думата "хѐливселена", вие от сега нататък ще можете да призовавате едновременно и цяловселената, и глъбинната вселена, понеже първата съдържа втората в

себе си, но втората не съдържа първата, освен при "частицата"[5] холидѝн.

Братовчедка на нарциса, магнолията също изглежда самовлюбена, ала само изглежда. Нарцисът се вдълбочава в мъдростта на Изявеното и Цялото Битие - неговите оплодителни атрибути са много достъпни, именно за това: да освободи съзнанието си за всесъзерцание, за всесамовглъбение. Докато леснотата, с която се размножава магнолията (поне желанието за това), отговаря на познатия мъжки нагон, духът да се занимава с някакво хоби, непосредствено и незабавно преди и след акта на сливане. Прелюдии и интерлюдии не се котират при нея, освен, донякъде, при магнолията с розов оттенък, която именно затова е най-най-съвършена, тъй като цялото ѝ съзнание е насочено към всеобгръщане и цялото ѝ всеобгръщане се концентрира в мига. Обратно: при Розата и подобните ѝ, мигът - или миговете с хѝлизначение - се поглъщат нереализирани, поради една постоянна прелюдия или една несвършваща никога интерлюдия. Абсолютният Дух също работи с мига чрез цветята, подобни на Мака, но той не се интересува от всеобгръщане, а от животите, които създава.

Ето защо, нямате ли причини да се чувствате повече обвързани от протяжността или обектите, проникнете Цялото с лъчите на своята хѝлифѝза и погледнете за миг някоя магнолия. Пак погледнете;

отново; още веднъж погледнете! Няма да казвате нищо. Усмирете окончателно илюзията, че сте зависими от нещо извън себе си или че нещо зависи от вас - въпреки че обгръщате много души, като Птицата-Майка. Уравновесете частите на Цялото така, че да бъдат едновременно и в покой, и в движение. И тогава, за миг, ще изпитате онова, което усеща магнолията - превъзходното и странно щастливо, извисено създание, което няма нужда от нищо.

Замисляли ли сте се по въпроса, защо знакът на Христà е розова звезда с хиляди лъчи на светлосин фон? Сега уточнявам: всичко излиза от ярко светещата алена Точка - на фона на снежно-Христòвото бяло; то, от своя страна, бързо и постепенно се прелива в нежнорозово, осъществявайки думите: "Аз и Отец Ми едно сме!" Нали Бог-Отец е червеното - обич, а Христос, като образ на Бога, е розов - Любов, макар че в Своята фаза като Син е бял – съвършенството? И случайно ли звездата на хòливселената е обгърната от гълъбово-синьото на сýпервселената - от Духа Божий, - както Земята от атмосферата?

1.VI.121(1985)г.

21

МАЩЕРКА

Нежното и опияняващо ухание на мащерката също се дължи на ангелско, а не на елфово присъствие.

Наистина, някои цветя с елфи ухаят, но зад тях има ангели. И цветята само с елфи издават миризма, но тя е толкова слаба, че за вас е недоловима. Те също се ръководят от ангели, но цял клас, не само отделно цвете.

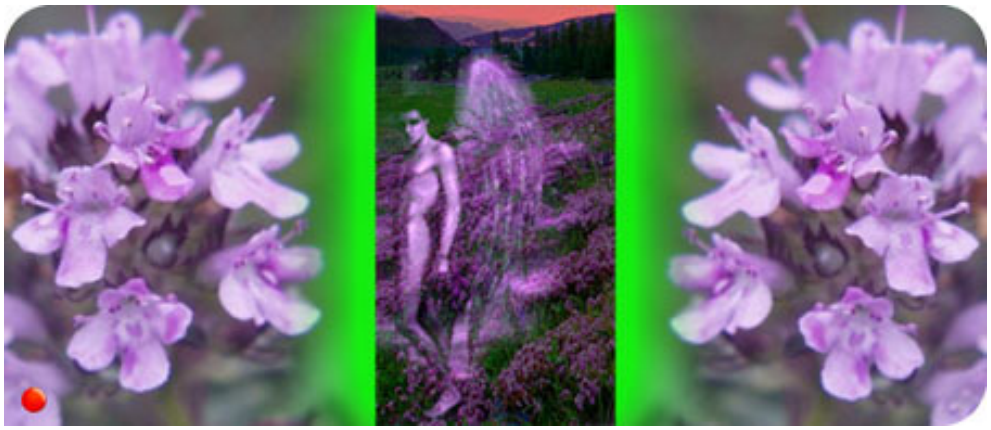

Щастието на мащерката произтича от това, че тя постоянно зове Неизмеримото и То ѝ отговаря. Неизмеримото Око на Световете осиява всички, но малко са ония, които усещат присъствието Му, разговарят с Него и опитват съзнателно плодовете му. Предимно виолетовите и лилавите цветя са в съзнателен контакт с него, обаче мащерката се отличава с множествеността на живата си връзка.

Има особени светове, множество, които много малко се отличават един от друг. Те са необходими на Е́лма, за да усилва постепенно импулсите, идващи от Тот. Това не може да стане направо, тъй като няма такъв закон. Някои мислят, че Бог-Отец е най-силното същество, но се лъжат - Той е най-нежното,

най-финото и най-деликатното Нещо. Затова гласът Му е най-тихият, най-слабият глас от всички. "Нещо" е единствената дума, която мога да употребя - няма друга. Най-страхливите, най-пропадналите, които не могат да признаят Единството на световете открито, все пак се изказват понякога: "Има Нещо! ..." - Повече Незнайният не иска. Това е достатъчно, за да съхрани животът и човешкия им облик. Останалите, които не признават Космичното Присъствие, са подложени на самоизтребление и обезобразяване.

Мащерката обаче е от органическите реостати на Природата, които умеят да усилват Божия глас. Тя владее определен диапазон от честоти, който никак не е малък. Същества, различни от Отца, се отличават по това, че са с различна степен на проводимост и затова произвеждат и шум. Това е въпрос на подреденост на информацията, съзнателност на същества по пътя им към Отца. Така че, казано съвсем точно, мащерката снема шума, а не че усилва Божия глас. Е́лма, всъщност, може да усилва истински гласа Му до размерите на су́первселената. Това се налага в моментите на смяна на полюсите, когато силата на звука опомня полярностите, че е време да се сменят. От нея мировете преживяват трансформация и Божият Дух сменя вдъхването в издишване и обратно. Вселената също се подчинява на то-

зи звук, но пространствено.

Мащерката има по-скромна, но не по-малко велика задача: намира контрафазите на всеки шум, за да го унищожи. Най-живите проводници на Божия глас, по този начин, не са никои други цветя, а именно тази билка. Можете да усетите нейното дивно ухание, особено привечер, понеже тогава преработва най-много шумове от дневните отклонения на същества-та. Затова и вие най-много обичате вечерния мащерков чай. Само че, по въпроса за чайовете, Аз мога специално да ви говоря. Засега е неизбежно да пиете чайове, но не мислете, че не си плащате и за тях. Когато вие се съгласите да варите или да попарвате децата си с вряща вода, тогава и Аз ще се съглася на това с Моите деца! Уханието на чая е велико удоволствие и изкуство,но то се добива от присъствието на ангели, а не чрез варене на билки. Но престъпленията, които вие извършвате, са толкова по-големи, в сравнение с това, че за него вие за сега плащате много малко. Да спукаш хиляди капиляри у някого с един хладен или осъдителен поглед, с една остра дума - това е нещо много по-престъпно от откъсването на една билка. А като се има предвид, че откъсването на двадесет статистично средни цветя се равнява на заколването на едно агне, представете си колко кръв сте пролели и проливате вие и в околните, и вътре в себе си!

Ако искате да чуете Божия глас, намерете ма-

щерково находище и кажете:

- Майко жива на живите и щерко мила на Живия Бог - мащерко! Помогни ми чрез ангела си Заниéл да намаля шума на неистината, заблудите и егоизма, за да чуя какво иска от мене Отец ни. А пък аз ще ти дам нещо желано от тебе: ще те помилвам с душата си!

Непременно ще усетите по-силно уханието на мащерката. Вдъхнете с пълни гърди, задръжте въз-духа и го издишайте. И тогава, може би, ще чуете най-тихия глас във всемира - гласа на Бога-Отца.

121(1985)г.

22

НЕЗАБРАВКА

Крехкото, най-мило синичко цветенце, носи мо-рета от ведрина. Ценността му е в това, че много щастливо препраща присъствието на волята Божия. Присъствието на волята Божия не е навсякъде ед-накво, понеже обикновено се концентрира в синия

спектър на слънцето. Следователно, някои цветя препращат не друго, а определени велики сили. Незабравката се отличава с приемане, усилване и пращане на силата, която се ражда в най-чистия свят – цяловселената. Понеже хòливселената носи цвета на Бога - розовия, - а с това се сбъдва твърдението на Христос: "Аз и Отец ми едно сме", то малките дечица розовеят също като младите незабравки. Това изразява факта, че невинността изявява напълно радостта и любовта на Бога. Само ония, които са малки и невинни като децата, са едно с волята Божия, а тя не е нищо друго, освен радостно извиране на любов.

Незабравчицата изпитва най-нежните чувства на па́нвселената! Има три вида нежни чувства у нея: радостно изразяване на любовта към всички,радостно изразяване на любовта към сродните души и радостно изразяване на любовта към приятелите. При това, тя не само изразява, но и обменя любов, понеже е свързана и с човешката йерархия. А с превръщането на незабравката от розова в гълъбовосиня, пра́ната на любовта като радост се трансформира в сила.

Ако силното, магнитно присъствие на милата градинчица от незабравки успее да ви внуши направо, че свободата се постига не по-рано от невинността, имате шанс да попаднете в полето "наи́ри". Независимо от това, към кого е проявила вашата детска

непринуденост радостна любов - към всички, към сродните души или към приятелите, - попадането ви в полето "наи́ри" ще запали аурата ви с незабравково-синя светлина и вие незабавно ще пожелаете да преживеете проникване на това поле. Тогава невинността ви, много мощно, не само ще се усмихва и ще милва с поглед околните, но и щастливо ще се пръсне в пространството на всички страни, пронизвайки душите им с ведрост и истина. Няма по-чиста ведрост от ведростта на неспряната любов, нито по-дивна истина от истината за нея! Пробуждайки двѐрите на Незабравката в божественото тяло на околните, вашето неудържимо просияване на всички страни предизвиква стотици и хиляди подобни избухвания на космическата съвест около себе си. Полето "наи́ри", наистина, прилича на постоянен празник: в нежнорозова безконечност там безспир, но абсолютно безмълвно, светли, незабравково сини гроздове от "ракети" избухват и подпалват все нови и нови подобни гроздове на Истината за Любовта. Полето "наи́ри" сънува!... Чистотата на съществата, освобождаващи се от тези лазурни, ефирни облачета, изразява състоянието на психиката, в което се намират само поетите. Всяко незабравково "облаче" носи същество поетичен образ, неописуемо светлосин и прозрачно ведър. Хо̀лическото тяло - или божествената душа - на поетите, на мечтателите се отделя на всички страни, обикновено в будно

състояние, от физическото им тяло и главоломно полита, носена от миниатюрните богини на волята Божия, която е воля за свободна любов, през гълъбовите облаци на фантазията им. Все повече и повече, това грандиозно, безмълвно избухване на тези богини, заприличва на верижна реакция или ядрена експлозия на милиарди галактики в необятните простори на най-нежната вселена - вселената на Божията Любов! Тези ефирно ведри и свежи, все нови и нови мехурчета, мехури и сфери, кълбета от субстанцията на свободното желание, което, всъщност, е волята Божия, предизвикват у поетите небивало въодушевление и екстази, надминаващи всяко понятие и представа!

Понякога - и не чак толкова рядко - душите на мечтателите се носят най-отгоре върху кипналата, разширяваща се феерична експлозия, без да потъват навътре. Намирайки се на границата на Битието; плувайки, по-леки даже от тази ефимерна пяна с цвета на незабравките, върху бълбукащата ѝ взривна "повърхност" (но бълбукаща отново безмълвно), мириади и мириади души на поети, на платонично влюбени и мечтатели не могат да осъзнаят, че попадат в центробежните вихри на някоя изключително красива галактика. Тя, също като незабравките, в младостта си е розова (а младостта ѝ е нейния център), но когато узрява, се превръща в спирални, гълъбовосини реки от звезди на свободната

воля.

Това е то воля - силно, могъщо желание! Ето защо и незабравката следва спиралата. Сферичното розово в центъра на подобна галактика е триизмерно отражение на хòливселената - съвършено чиста поради равенството си с Бога, Който значи Любов. Но мечтателството, бленуванията, нуждата от простор на свободната воля, което ще рече свобода на желанията, устремява множество реки от души, с посока спирално навън от Единното Розово. Сами по себе си, тези невъобразими реки от незабравково-сини слънца, несънувани още от никого, освен от поетите, кристализират в пространството като силови линии на Мúровата Душá. Те са още силови линии - нямат плосък характер. Едва когато слънцата "натежат" от планети - вътре в себе си и навън от себе си, - те се подреждат в плоска периферия на звезден остров - пáнвселенско въртене на Вечния Дух! Тук вече мечтите на поети, мечтатели и най-нежно влюбени имат шанс да се привлекат от мюóнни атоми и да получат плът. От този ден нататък, те ще трябва да преминават милиарди и милиарди години през песента на еволюцията, през мъките и изпитанията на един обратно поляризиран свят, където центърът е син, а периферията - розова.

Поети и платонично влюбени, не ви давам призива и името на незабравката. Вие сами имате силата да

изтръгвате хостóнни силови линии от нейното чисто синьо, да пръсвате мечтите си по тези линии като ефирни избухвания на свръхнови млечни пътища - и да напълвате сънищата на ясновселената с видения за нови светове, с които тя на часа се заема, за да ги превърне в Определено Битие.[11]

15.VI.121(1985)г.
край х.Скакавица, Рила

23

НАРЦИС

Нарцисът е пратеник на Мъдростта, когато е жълт. Щом като Словото премине от божествения свят направо на физическото поле, протонното равновесие се нарушава и откъсването на фотони е неизбежно. Христóвата вселена, наречена "хѝпервселена", се превръща в универсум. Няма нищо по-прекрасно от светлината на универсума, няма! Но удивителното цвете, наречено "нарцис", открива светлината на Мировия Учител по-бърже от всички ос-

танали цветя. Духът Божий се къпе в синьото - Негова е предутринната, чиста виделина́, небесното духовно присъствие. А Онзи, Който се грижи за физическата вселена, осиява Битието със злато и кехлибарено рождение на приказката, която възприемате като светлина.

Ти, която слезе подобно на елфа - сред гората от нарциси, знаеше по-добре от всички с какво тайно заклинание можеш да ставаш малка и голяма. Този, чрез когото сега те приветствам, не можа да намери правилното сравнение, обяснение за нарцисите. Ни най-малко не са "българи" те, нито са образ на някакви посветени, сред които ти си попаднала. Словото Божие, станало плът - ето какво е нарцисът! Попаднеш ли навътре в неговите дебри, Кралят на па́нвселената ти се подчинява неизбежно и във всичко. Прости на брат си от приказките, че не намери веднага път към тълкуване. С тези, които стават понякога пръсти и тръби на Лоното Божие, но повечето време са изморени до смърт, трябва много да се внимава. Пресявайте техните постъпки, думи и чувства: отберете зърното от плявата.

А ти, която в началото бе малка, а после стана голяма, узнай сега точно: самата Божественост проявява себе си в малкото! И когато си получила откровение отвътре за смисъла на твоя сегашен живот, Мостът на Е́лма е бил вече спуснат през тебе. Словото Божие, станало плът - т.е. нарцисите, -

в този век започва да се проявява за първи път в своята множественост. Това, което нарекох "Мост на Е́лма", е силата на твоята душа да може да преминава от божествения в духовния свят чрез общуване с въплътеното Слово Божие. Това, което е малко в божествения свят, е голямо в духовния. Трябва непременно да медитираш върху словото "Ра" - така ще утвърдиш способността си да преминаваш свободно в Трите Вселени.

Жълтият нарцис още има способността да коригира натрупващата се грешка. Справедливо е митологичното му призвание да се самонаблюдава, самоконтролира и самопречиства от импулса на неистината. Когато Учителите създават школи, със същото рвение мракът се хвърля да образува свои магнитни центрове, утвърждаващи пак робството, авторитета и отхвърлянето на Словото - а Словото неизбежно тече непрекъснато! Първенците, за съжаление, си остават първенци - без сцена и публика, те загиват. Слушай всичко, но пресявай, пресявай, пресявай! Посадиш ли жълтия нарцис в градината си в големи количества, той ще ти помага още повече да различаваш Словото, станало плът, от плътта, имитираща Слово...

Когато нарцисите са цяло поле, Ра се намира на зенита. Синтезът на водорода в хелий - ето какво означава Ра в Битието! Праматерията на плюса и минуса, цялото тихо царство на ясновселената, Оп-

ределеното Битие на Ми́ровата Душа́, жадуваща водородно щастие (един-единствен спътник в живота), чрез архетипа на Нарциса, нейде в недрата на всяка звезда, заживява сега като хелий - короната на универсалната вселена, абсолютно отдадена на всички, на всички, на всички! Кръгът на нарциса в неговия център свързва всеки, който познава езика му, именно с царството на хелия: да пламти като Птицата Феникс на всички страни, да се самораздава на всички, да просвещава всички - с красота, мъдрост и знание!

И който може свободно да става на същество от па́нвселената и ангел от су́первселената, наблюдавайки полето от нарциси ту отдолу, ту отгоре, само той усеща дълбоко в сърцето си, че между тези два велики свята трябва да има мостове. Интимният мир на ясновселената, който създава дома, брака, семейството; тайните школи, в които се приемат малцина, непременно се пръсват чрез подобни мостове в ядрено-верижни експлозии, в шедьоври на културата, цивилизацията и общочовешкото братство и творчество. За този синтез, именно, някога отдаде живота си и Орфей.

Аз почти подлудих едного от твоите братя преди няколко месеца с видения и откровения за драмата на Орфей и той три нощи не спа от възбуда, поставяйки тази драма на сцената в своето въображение. Казах - и не ще отдръпна това си твърдение: рабо-

тили сте, работите и ще работите: чрез антените на нарциса, обърнати често назад - с жажда за всеобемане на мъдростта; чрез короната на нарциса, значеща Школа на Любовта и на красивите, мощни вълнения - в такава вътрешна Школа, каквато и през средните векове беше скритият диригент на епохата, родила Ренесанса; и чрез мостовете,хвърляни от това странно цвете между вселени,полета и пространства, тайни школи, култури и народи и между душите и сърцата на учениците Ми, узрели за Подвиг!

Кажете само това на нарциса: "Ра!"

Тогава, има нещо неизказано светло, което ще получите от божеството, стоящо зад него.Това са видения за културите на су́первселената, които вълнуват до смърт и до загуба на съзнанието всеки подвластен на Нарциса.Особено ако е съчетал в себе си неговото съзерцание с необятната творческа фантазия на нарцисовата космична любима - мъничката незабравка.[6,7]

7.VIII.121(1985)г., 8,00 - 11,00 ч.

24

ИИСУСОВО ОКО

С разрешение на Е́лма – на Иисула и всички други Иисули.

По-сполучливо име едва ли може да му се даде. Работата, която върши иисусовото око, не е по силите на никое друго цвете. То чисто предава познатото

от най-древни времена, но скрито от повечето същества архивно богатство на космическата история. Носи още познание за мястото на всяка душа в скитанията ѝ из световете; съобщава накратко какво е изправила, новото, което е научила, плодовете, които е завързала или родила.

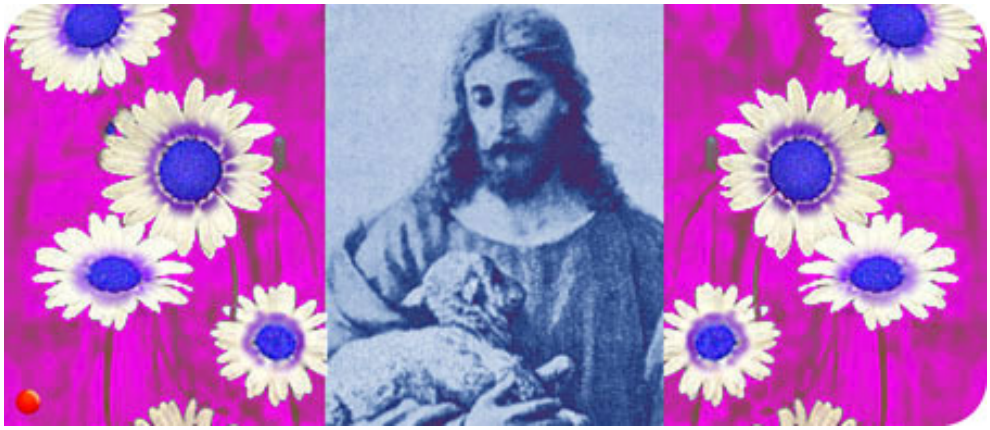

Съсредоточаването в това мистично цвете може да ви разкрие произхода на света, тайното житие на всяко същество в миналото му. Но това, което нарекох "тайно житие", не съдържа погрешките, подхлъзванията, паденията. Точно с този си престòл (вид чакра – б.п.), сам Христос постоянно се моли за прощаване на греховете ви и за изличаването им от Книгата на Живота. Показването на греховете и престъпленията не е дадено всекиму, а само на онези, които не искат да ги гледат…

Това обаче са два крайно противоположни вида души: първо - имащите вина и мислещи, че нищо не се знае за нея; и, второ, напълно невинните и посвете-

ните в тази истина, че няма нищо скрито-покрито. Много често обаче това определение "напълно невинни" си го дават самите те, не разбирайки, че ако бяха наистина напълно невинни, нямаше да бъдат принуждавани от Иисусовото Око (мощен силов център в ỳлтравселената) да гледат падения и престъпленията на същества, които, според тях, са им "съвършено чужди". Ясновселената обаче носи не само положителния, но и отрицателния опит. Тя проследява визуално, принципно и математически, отклоненията, породени от което и да е същество по веригата на причините и следствията. Обикновено тази верига е така сложна и разклонена, че само цветето иисусово око на вашата планета може да ви представи почти графично, на фона на картини и събития, връзката между ваша активност или неактивност в миналото - и падението, нещастието на някое същество, намиращо се много близко или безкрайно далеч от вас в Битието.

При медитация над иисусовото око кажете:

- Кармично познание, моля те, отвори ми се чрез престола ми "нон", за да определиш, с онова небесно-синьо оживяване на скритата линия, каква е връзката между мен и нещастното събитие, с което ме срещаш или ще ме срещнеш някога в бъдеще. Нека проумея, по движението на синята линия, своята волна или неволна вина в огромната плетеница на Определеното Битие. Мъката, която ме очаква, има

своите най-точни причини: пропуснал съм ***чужд*** *навътре в живота си; стоял съм хладен пред* ***свой****, когато е просил топлина и закрила от мене. Срещни ме с Господаря на Правдата, за да Му се поклоня и Му призная, че нещастието на някое същество се дължи на мен и само на мен!*

Ако сте осъзнали дълбоко вината си и сте решили твърдо да я изкупите, синя линия пред очите ви ще оцвети прозрачната плетеница на ясновселената - от точката на вашето безсърдечие или илюзия до онази на чуждото или ваше нещастие. Но тогава изведнъж ще се появи и една друга, розова линия! След краткотрайно проблясване на картина, изобразяваща ***как сте могъл да постъпите, но не сте постъпил****, тази розова линия ще очертае - крива или начупена - цялата траектория на последствията, прогностично водещи до едно щастливо крайно решение. Прогнозите на ясновселената се извършват мигновено, именно в престòла ви "иисусово око", който има вида на съответното растение. Отговорът на подобна прогноза се усеща като радост; но появи ли се синя линия, това значи, че поемате пътя неправилно. Ясновселената, по този начин, се грижи за предпазване на човека от провал. Постоянното непослушание на вътрешния глас обаче създава стотици и хиляди сини пътища в плетеницата, начало на която сте вие, и с това се ознаменува нача-*

лото на вашата грозота и старост. Те, както и болестите, смъртта, се дължат изключително на това, че постоянно създавате определени светове, реални за вас и нереални за Бога, а заключвате най-безсърдечно възможните розови реалности само затова, че на вас те ви се струват нереални.

И така, цветето "иисусово око" бди неотклонно за обогатяване на вашия опит (сините ви, определени плетеници) и за пробуждане на вашия вкус (неопределените, розови плетеници на Божественото във вашето сърце). Кобрата на егоизма, пиявиците на страха за себе си, гнусните червеи на самомнението и самоупованието не се плашат от нищо друго, освен от това странно цвете...

27.VIII.121(1985)г., 3,44 – 5,14 ч.

25

ИРИС

С разрешение на Élma – посвещава се на Приятеля от Божествена Касталия и брата от Родината на Цветята Херман Хесе – заради цялостното му творчество и по-специално заради разказа му "Ирисът".

Пратеник на божествата, наречени "протони". Когато цъфти, ирисът, подобно на теменугата, "протоните на активното уравновесяване" се излъчват с най-голяма сила. Ето защо, чрез ириса магите могат да създават каквото си искат. Предразсъдъкът, че битието определя съзнанието напълно, се пуква като сапунен мехур само пред едно стръкче ирис! Който иска да прави магически опити, нека се опита първо чрез ириса.Това наистина божествено цвете помага не само със снабдяването с "кал на Битието", но носи и програмите на стотици и милиарди природни блага. С едно махване на магическата пръчица, ако имате наблизо ирис, вие можете да си "поръчате" всичко, което поискате: палат, трапеза, отделен плод. Каквото не може да направи ирисът, прави го само Èлма! С двѐрите [вид чакра – б.п.] на ириса в духа на мага, наистина могат да се правят чудеса: оздравяване на безнадеждно болни, синтезиране на нужното ви нещо, образуване на поле за самозащита.

Особеното на това цвете е "Лоното на Пралáйя" - носител на Славата Божия. На окултен език, "Слава Божия" значи обективация на победата, на Мъдростта, на красотата. Славата на Бога има това свойство: не се интересува от признание. Най-малко се интересува от това, има ли някой да я слуша и да ѝ се възхищава. Славата Божия е акт, който се из-

вършва реално - прониква навсякъде, където има отворени врати за нея. Предназначението на ириса няма и не може да има друго средоточие, освен Славата Божия. Зоната, огряна от нея, крепи наличното Определено и Проявено Битие. Понеже нищо досега в Определеното и Проявеното Битие не е станало без намесата на ириса, поклонете му се и вие!

Ако не ви давам формулите, призивите и имената на всички цветя, то е, защото още ви нямам пълно доверие. А особено с ириса шега не бива - той прави невъзможното възможно. Риск с него не се поема, понеже той не изпълнява магически поръчения, противоречащи на Мировия Порядък; обаче самото формулиране на такова поръчение се записва в паметта Ми и включва Коригиращия Ефект. И това е добро, защото с погрешки е по-добре, отколкото без погрешки. Но при ириса работата наистина е опасна понякога: изкажеш ли користно пожелание, Коригиращият Ефект се включва моментално, а не всеки може да понесе това. От само себе си се разбира, че все пак има условия, при които нещата, които ви говоря, се превръщат в реалност.

27.VIII.121(1985)г.
6,00 – 6,30 ч. и 19,40 – 20,05 ч.

26

ЛАЛЕ

С разрешение на Е́лма – посвещава се на Б., на П.С. и на автора на разказа "О чём говорят тюльпаны?" (Михаил Грешнов)

Направо ви казвам: лалето е свързано със звездата По от съзвездието Рис.

Няма да ви съобщавам, нито съм ви съобщавал досега, кое цвете с коя звезда е свързано, понеже това е скрито познание - не за всички. Петунията наистина отваря КВК (Координатен Входен Канал), обаче не ви казва земното име и координатите на звездата, където ви отнася. Предпазна мярка: хищниците също пътуват, но когато попаднат на кода на даден обект. Словото има сила, независимо от това кой го ползва - така е решил Отец и така се поддържа равновесието на Битието. Щом хищниците са под прякото управление на алохи́мите, кой е този, който може да им се противопостави? "Трево-

пасните", "овцете", "добрите и кротките" ли? Не! Поданиците на илухи́мите са безсилни пред тях. Само "приятелите на Е́лма" - приелите да изпълняват волята Божия или "децата на елохѝмите" - могат да бъдат независими от ада, наречен от всички "Проверка на Равновесието".

Направо предадох тайната на лалето, само заради онзи прекрасен разказ. Правилно е схванат Първият Закон на Битието: "Всичко е свързано с всичко, а всяко нещо е свързано с подобно нещо".

Лалето носи познание за света на По - особено състояние на материята, преживяващо полето "ави́н". Това поле трупа вътрешно благородство и съвършенство на обичта вътре в самото себе си. То има отношение към тайното обожание, посвещаването на съвършеното служене, рицарството на духа, понятието за самодостатъчност на чувството. Погрозняването на лалето става, именно когато разкрие любовта си - и скоро след това тази "любов" умира. При мака такова положение е напълно абсурдно: той се пръсва, ако не може да удовлетвори страстта си моментално. Този копнеж на лалето по съвършен любим, това тихо, кротко и тайно въздишане, без да разкрива обекта на любовта си, е абсолютно непонятно за маковете: те са сърцето на Тот! Не мислете, че макът е порочен - той е "порочен", колкото "порочен" може да бъде Бог-Отец... Напротив, порочни сте всички вие, които виждате в

жаждата за незабавен създателски акт нещо мръсно, нечисто. Бог е създал съвкуплението най-първо; това, което стана след разделянето на "Адам" и "Ева" , не е никакво съвкупление - това е една пародия! Опиянението, оргазмът, който изпитвате вие, не продължава повече от няколко секунди, а Тот е в постоянен оргазъм в продължение на цели 12 милиарда години! Даже и да е "секунда" това, според Неговата огромност, през следващата "секунда" Той си взема дъх, само и само за да продължи после отново. Вие сте печално далече от този истински творчески ритъм: времето, когато сте светли (т.е. когато изпълнявате първата заповед на Бога - "плодете се и множете се"), е нищожно в сравнение с останалото ви време, когато се занимавате с всякакви други неща, с всякакви глупости... Синтезът на противоположностите, на половете, на стихиите, елементите, ангелите и божествата - ето най-великият и най-смислен процес в Битието, който се нарича Възвръщане към Бога Отца, т.е. творчество, единство, създателство!

Лалето обаче се отличава с нещо съвсем различно: тъкмо с почивката на Отца в прегръдките на Ми́ровата Душа́, след като Тя му се е напълно отдала. То тъче и снове ясновселенския ритъм на най-блажения сън - съня на съпрузите след Най-Могъщия Миг на Живота. Тъкмо лалето, а най-вече тъмнолилавото или черното лале, затварят триделно или,

по-точно, шестделно сатвично пространство на Тихия Отрицателен Конус, Който Клони към Пирамида. Първият спад на енергията - на Сатвичната Енергия, - ето същността на това изключително женствено цвете! Само с вида си, Тихият Триделно-Шестделен Конус, Който Прилича на Пирамида, отприщва всичката воля на Тот да се освободи от творческото си напрежение!

Съпружеството - ето тайната на лалето. Макът може да е любовник, но съпружеството му е непознато. Реакцията на мака е незабавно да се отстрани от розата, която е оплодил. Това се дължи на неговото тотвселенско естество, което изисква, с цената на всичко, самота след творческия акт, за да се начене вътрешно самонапълване.

Ето, и лалето бива червено като мака. Но съпругът (за разлика от любовника-самец), а най-вече съпругата, се нуждае от сладката прегръдка на скъпия след Силното Блясване едва ли не повече, отколкото от самото него. Това е тайната на Съпругата - т.е. на Вечното Лале, - която само Съпругът познава. Това, дали мъжът обича душата на жената или обратно, се познава само при периода на спад на енергията: обърне ли си гърба, отиде ли си на другото легло или в другата стая, не го укорявайте, не го наричайте непременно "животно". Това означава, че неговата същност или вашата връзка не е свързана с ясновселената, а само с тотвселената. Ако искате

да си родите момче - такъв мъж търсете! А момичетата се раждат от съпружество - от най-сладкото, съвършено безкрайно и "умиротворено" съпружеско сливане, след като двамата сте спали в прегръдките си поне няколко часа и сте уеднаквили ясновселенския ритъм на битията си.

Това е, значи, Лалето! - Космическата Утроба на Ми́ровата Душа́, пропуснала вече един избраник в недрата си, и отдъхваща си след този най-велик акт на избора. Лалето е Избор, Особено Предпочитание, свято пътуване в небесата на първия меден месец, който продължава до склона на годините. Точно това говорят и тичинките, и плодниците на лалето: съвършеното и пълно сливане с Единствения не се нуждае от присъствие на трети лица. Психическият онанизъм, поддържащ свинството, което вие наричате "брак", е съвършено непознат на лалето: то е намерило своята космична половина и блаженства на "деветото небе" с нея и само с нея в духа и сърцето си постоянно, пък дори и когато не се е получил оргазмът. Понеже символът на сърцето - на Чашата - е наполовина лалето: нуждата от любим, а не от самата любов.

В този смисъл, лалето и макът могат да се скарат на живот и смърт! То е все едно да искаш да ожениш херуви́м за серафи́м - напълно безнадеждно начинание... Силата на лалето обаче е грандиозна: то може да отнася съпрузите на звездата По, да ги

потапя блажено в полето "ави́н", а това поле прилича на безтрепетен океан от спящи създания – прегърнати сладко брачни двойки, излъчили се насън, - чиято роля е да пълни ясновселената с мир, а нощите на тотвселената - с предусещане за следващ космичен оргазъм...

Това и ще видят ония, които медитират върху лалето. Съвсем не случайно, По е звезда-братовчед на Поларис: нѝрването в битието на безметежния съпружески сън - състояние, от което произлиза "нирвана". Самостоятелната нирвана е утопия, фантасмагория на изпаднали отшелници. "Нирвана" това и значи: откриване на Сродната Половина, сливане с нея завинаги и пълно блаженство след сливането. Самият Адам Кадмо̀н, който вече се слива с Лилит[8] - безгрешната съпруга на Космическия Човек, - съвсем скоро предстои да се превърне от неутронно-кристална човековселена в кристално-флуидична вселена. Най-после ще се извърши мечтаният брак между човешкия дух и човешката душа. Но това стана възможно, понеже Лилит няма понятие за грях, поради което и не се противопоставя на Адам, както Ева. Съвършеното отсъствие на отрицателна оценка у нея (Лилит) предизвиква мутация, която ще я свърже навеки с Адам Кадмо̀н - нея, флуида на Любовта, с Него - Елмазения Човек на Обичта!

Открехнах ви една от най-тайните страници на Науката за Цветята - страницата за лалето. Него-

вото име носи и Лилит - Съпругата, която люби съвършено - т.е. "Неспособната за Съсъка на Змията". Но Лилит е само съпругата. Нейното развитие от Съпруга в Обожаема се отразява в лилията - истинската любима на лотоса, т.е. на Адам Амòн или същия оня "хомо àманс", за когото вече се досещат вашите психолози. Той ще бъде в състояние да вижда Лилията във всяко друго възможно цвете и да го дарява с обич, а самата Лилия ще се радва на това. Тогава дори кристално-флуидическата човековселена ще преживее още по-невероятна мутация, която ще доведе до един удивителен, нов синтез между тотвселена и ясновселена, немислим засега. Защото до този момент дори Ми́ровата Душа́ - Господарката на ясновселената - все още изпада в тревога и загубва понякога своя мир, когато Бог-Отец или Абсолютният Дух - Господарят на тотвселената - изчезне внезапно от полето на нейната математическа яснота и определеност в неуловимите простори на някоя нова радост.

27.VIII.121(1985)г.,8,30 – 9,30 ч.

В края на горното осияние, както и на други места в началните години, Е́лма идентифицира Бог Отец или Тот с Абсолютния Дух. По късно ги разграничава, наричайки Абсолютния Дух "Господар на татвàн" – най-тайнствения и дълбок свят, където живее самата Същина на Бога. Татвàн Той илюстрира с дъното на Мировия Океан, където цари абсолютна тъмнина и тишина – б.п.

27

БЯЛ КРЕМ

С разрешение на Е́лма - посвещава се на С. По нейна молба и с взаимно удивление, че предпочитанието ѝ към това цвете бе формулирано от Него, още преди тя да го изрече гласно.

Вие се изненадвате, че за всяко цвете се изказвам със суперлативи. Но, кажете Ми, има ли друг вариант, след като всяко същество е наистина уникално? Ако можехте да навлезете в хѝпервселената без повече въпроси, щяхте да добиете представа и за белия крем.

Представете си Проявеното Битие в развитие - кремът представлява именно това. Представата за крема се е родила още с раждането на хѝпервселената. Няма по-прекрасно и чисто създание в хѝпервселената от Бялата Роза. Тя изразява положителния полюс на тази вселена – милостта; докато негативният полюс, абсурдът, се отразява най-красиво в белия крем. Така че розата и кремът са анти-

поди, в рамките на Христóвата вселена.

Ясновселената - Мúровата Душá - не обича абсурда. Този принцип Христос дължи на Абсолютния Дух - на Отца Си. Творчеството, поначало, носи абсурд, но е нещо повече от него. Това не пречи Христос и Отец Му да са едно, но все пак Отец е по-голям от Сина Си. Това, което отличава Христос на единия полюс, е тъкмо абсурдът - нощта на Козерога, в която се роди преди 2000 години. Той, поначало, се яви като един абсолютен абсурд за тогавашното, пък и за сегашното и даже за бъдещото общество. На всички претенциозни и "богопомазани", Той каза: "Който иска да спаси душата си, ще я погуби!"

Сега ще се спра на първата доминанта на Христовия абсурд, концентрирана в това твърдение. Белият крем отразява по един удивителен начин тъкмо тази сентенция.

Няма да обяснявам връзката между формата на това цвете и тази велика идея. Мога да кажа само, че подаряването на белия крем носи предимно това най-благородно признание: "Готов съм да положа и душата си за тебе!" [9]

27.VIII.121(1985)г.

БЕЛЕЖКИ

1 - Истинско заглавие на "Приказки за цветята", дадено от Éлма на 24.I.125(1989) год. в 9,45 ч. сутринта:

"Всъщност, това е следваща книга от "РОМОН ОТ БОЖЕСТВЕНАТА НАУКА", с предишното подзаглавие - "Приказки за цветята". Флорида е страната, която първа трябва да я издаде, понеже от часа на първата публикация, Флорида ще започне да се превръща наистина в оня цветущ рай, какъвто беше в началото. Аз ще въздигна сенатор във Флорида и той ще стане президент на Щатите, понеже пръв ще приложи безрезервно заповедта Ми за създаване на Последната Машина.

Последната Машина на всяка планета, в нейната фаза за деурбанизация или Фазата на Зазоряването, можете да наречете на ваш език "урболиквидайзър" (урбодайзър), на славянски – ликвидатор на градовете или "градояд". Тя съдържа документацията за произхода на всички сгради, машини и съоръжения, създадени от хората. Тя е напълно безшумна и поглъща сгради, пътища, автомобили и пр. Тя ги претопява на съставните им съединения и елементи и програмирано възвръща тези елементи в местонаходищата, от които са добити. Тя засява същото количество дървета от същите видове по местата, откъдето са отсечени. Тя запълва и "пломбира" завинаги стари и сегашни рудници. Тя е неунищожима от бомби и лазери - всичко може да поглъща и отразява. Градоядите, в достатъчно количество, ще "изядат" системно градовете първо във Флорида, после в Щатите, а после - и в целия свят. Те ще ос-

тавят само архитектурните шедьоври, историческите паметници, културните центрове и музеите с експонати на цивилизацията. Те ще сеят след себе си стотици хиляди видове семена на цветя и плодове. След като свършат работата си, градоядите ще се изядат един-друг и ще остане само един - за спомен и ... за всеки случай..."

2 - Приказките от тази за мака нататък изчезнаха при поредното нахлуване на "полските мишки" – агентите на Държавна сигурност ("Новогодишни картички", №45). Затова тези тук са диктувани от Ѐлма втори път, като по един удивителен начин те се реставрираха почти точно - нещо, което е невъзможно за човешката памет. Има обаче и някои изменения и нови познания и термини, които произтичат от своевременно продиктуваните "Лекции за Любовта", "Осияния за Красотата" и др., така че злото се оказа за добро. При това, счете се за целесъобразно, за всяка отвлечена приказка от "наводнение"," епидемия" или друго "бедствие", да се поискат по 10 нови приказки (лекции, осияния, послания). Ето защо, заради изчезналите 12 приказки за цветята, Ѐлма обеща да продиктува, на първо време, 120 ... (б.п.).

3 - От осиянията се знае, че Бог и Духът Благий е едно и също. Защо образът на Бога в света на цветята тук е розовият зюмбюл, а на Духа Благий - виолетовият?

- Както Отец съществува като Абсолютния Дух и като Тот - на две равнища, - така и Благият Дух е синоним на Бога в широкия смисъл на думата; но съществува и Благ Дух в тесен смисъл на думата - ка-

то проекция на Бога в универсума. Това е, всъщност, Духът на Учителя. Затова и Ми казват: "Учителю Благий!". Значи Учителят управлява универсума, а Духът на Учителя - чѝстовселената, духовния универсум.

22.IV.126(1990)г.
10,40 - 10,47 ч.

Още нещо: с вашия беден език, Аз все пак разграничавам абсолютните синоними на Бога, като поставям определението отпред - Благия Дух, Съвършения Дух. Благият Дух, Божият Дух, Съвършеният Дух не се покриват с Духа Благий, Духа Божий и пр.

22.IV.126(1990)г.
11,15 - 11,20 ч.

4 - Бележка за преводачите: Названията на растенията от приказката за карамфила ("волски език" до "чумотрън"), плюс играта с думата "мащерка" в съответната приказка) имат алегорично значение ***само на български език*** *и затова, при стриктен ботанически превод, няма да излезе нищо. Майсторът преводач непременно трябва да ги преведе буквално, с усет за словотворчество, като е длъжен да даде под линия имената на съответните растения на родния си език. Това обаче няма да има никакво значение за езотеричния смисъл на текста - българските имена, специално на тези растения, се използват изключително в сугестивен, символичен смисъл - игра на думи. Същото се отнася и за неологизми на Е́лма от типа на "благобѐл" и "калофи́ла", където трябва да има отпратка към тази забележка. По тази логика, с разрешение на Е́лма в момента (23.IV.126(1990)г., 19,30ч.), думата "калофи́ла" в подзаглавието на приказката за карамфила се*

сменя в с паралела ѝ "добролюбка" (б.п.).

5 - Е́лма употребява съвременни физически термини съвсем условно, за да достигне до съзнанието ни, но Неговата система и термини са съвсем други: няма частици, а има "наклони"; неутроните са елохѝми, електроните - илухи́ми, фотоните - алохи́ми и пр., и пр. (б.п.)

6 - По подобие на коментарите, направени от руснаците след текста на всяка от "Новогодишни картички" за 1984г., изглежда уместно и тук да се пояснят някои обстоятелства. Приказката за нарциса бе измолена от Е́лма по повод срещата с една посетителка на Рила от Западна Европа, заемаща високо място в културния елит на своята столица. Още при първия спонтанен разговор с холизàтора (приемащия тези текстове) тя му каза, че го е сънувала как поставя някакви грандиозни орфически драми на западна сцена, без да са се познавали дотогава. Това съвпада с факта, че през месец март същата година бе спусната от Е́лма информация за Орфей, Евридика и Родопа, като това бе съпроводено с картини от тази драма в театрално-сценичен план. На чужденката бе казано, че с холизàтора са работили заедно още през средните векове за създаване и издигане на европейския театър. Развълнувана от всичко това, тя изслуша и приказката за тинтявата, която ѝ бе прочетена на английски от участничка в този разговор, владееща перфектно езика. Тогава норвежката, овладяна от още по-силни чувства, каза, че има много цветя в къщи и че общуването ѝ с тях е смисъл на живота ѝ. Разказа следния си сън от 1964 година, когато тя не е знаела нищо за България и Школата на Учителя: видяла се е много мъничка, сред гора от нарциси. Един глас ѝ казал: "Ти си българка, ти си българка, ти си българка!" После изведнъж

станала голяма и се извисила над нарцисите. Много по-късно, тя видяла някъде портрет на Учителя и, силно развълнувана, попитала кой е Той. Като разбрала, че е от България, си спомнила за своя сън.

Подобна бе срещата ни и с един швейцарец, също директор, но на голяма банка, който ни беше гост и го заведохме на Рила. Той твърдеше, че е прероден богомил и търсеше научна и окултна информация за богомилството. Розенкройцерската школа, която представяше той, според думите му, съвпадащи с обясненията на Учителя, е само клон от богомилството. Една млада приятелка тогава влезе във връзка с ръководителите на тази мистична фракция на розенкройцерите в Швейцария, с център в Холандия, и ни каза, че те в момента ни поздравяват и много се радват за нашата среща, но че са мъж и жена и че мъжът вече не е в този свят. Швейцарецът не повярва веднага, че сме направили вътрешна връзка, но потвърди, че съпругата на техния духовен ръководител (Райхенборг) е още жива и живее в Холандия (б.п.).

7 – До определен момент, приказките за цветята са продиктувани от Е́лма по молба от холиза̀тора или на приятели. Поредните номера при това положение са работни, но в бъдеще те трябва да съответстват кабалистично на всяко цвете и този паралелизъм ще се даде от Е́лма. По този начин, ще се осмисли дълбоко както самата кабала, така и езотеричната информация за цветята, дърветата, минералите, плодовете и пр. Така, при един от бъдещите томове на "Астроло́ния холиза́тика", ще може да се дадат значенията на отделните зодиакални градуси, дори и минути и секунди, отговарящи кабалистично на строго определени цветя ("олта̀ри", "двѐри" и "престо̀ли" - физически, духовни и божествени чакри в телата на човека и на Космическия Човек - вж. осияни-

ето за тях от 22.X.124(1988) г.), минерали, метали, елементи, дървета, животни, насекоми, птици, звезди, органи и пр.

При повечето от приказките за цветята, холизàторът има съзнание предварително или сам формулира молба за конкретното цвете, което ще следва при диктуването, като до приказка №21 сондира мнението на Éлма правилно ли е определил кабалистически връзката между поредния номер и даденото цвете. Значи, с изключение на приказките, които ще се посочат по-долу, холизàторът предусеща със собствения си ум коя приказка ще следва, а когато се включи чистата връзка, там вече мозъкът му не взима никакво участие, освен в моториката на написването. Éлма сам определя темите за лотоса, кокичето, зюмбюла, минзухара и особено за анемонията, за която приемащият няма визуална представа. Не е питано и за нèвена, карамфила, магнолията. Шипковият цвят, мащерката, нарцисът, лалето са по молба на приятели. Така, наскоро единаторът написа на един лист имената на още 20 цветя, за които се интересуват приятели и които му дойдоха в ума на самия него. Това, със съгласие на Éлма, Който е безкрайно отзивчив и пластичен и отговаря мигновено на всякакви въпроси по всяко време на денонощието, наложи да се наруши кабалистичното съответствие на пореден номер с цвете от 22 приказка нататък, откъдето Éлма препоръчва номерата да се считат за работни. Трудно е да се реши дали трябва да съжаляваме или не за това, че все по-често и по-често се задават въпроси от приятели за техни любими цветя, поради което не оставяме Éлма сам да реши кое ще бъде следващото цвете. Може би ще приемем един добър вариант Той да диктува по Свое усмотрение поредицата с кабалистични съответствия на поредните номера, а приказките по молба на приятели да бъдат отделен дял с работни номера, като измолените приказки в бъдеще ще влязат на своите

места при едно окончателно издание. Все пак, съсредоточавайки се над споменатия списък, Е́лма продиктува след нарциса не измолени приказки, а тези за иисусовото око и ириса, а чак тогава започна с лалето. Не е ясно дали ирисът е чист избор на Съвършения, тъй като напоследък приемащият осиянията прочете разказа за ириса от Херман Хесе; докато лалето е молба не само на конкретен приятел, но и тема, възбудена от фантастичния разказ на Михаил Грешнов ("О чём говорят тюльпаны?") - б.п.

8 - Виж разказа на Анатол Франс "Дъщерята на Лилит" - б.п.

9 - Осиянието е недовършено - б.п.

10 - Към приказката за слънчогледа, маргаритката и лайката:

Е.Т.А. Хофман (1776-1822г.): из "Рицарят Глук", стр.13-14 (Избрани творби в два тома, НК-София, 1987). Прочетено от единатора на 30.IX.124(1988)г. Написано от Хофман през 1809г.

"...Тогава лъчи от светлина прорязваха нощта и тези лъчи бяха звуци, които ме обгръщаха с чаровна яснота... Събудих се от своите мъчения и видях голямо, светло око. То гледаше в един орган и при погледа му оттам бликнаха звуци; те блестяха и се сплитаха в прекрасни акорди, каквито никога не бях си представял. Мелодии струяха на вълни, а аз плувах в този поток и щях да потъна; тогава окото ме погледна, дигна ме и ме понесе над кипящите вълни…"

"...окото се усмихна: "Знам какво изпълва с копнеж сърцето

ти; кроткият, нежен момък Терца[1] ще застане между колосите[2]; ти ще чуеш сладкия му глас, ще ме видиш пак и моите мелодии ще бъдат твои."

Той замълча.

-И вие видяхте отново това око?

-Да, видях го отново. Години наред въздишах в царството на бляновете... там... да, там! Седях в чудна долина и слушах как цветята си пееха едно на друго. Само един слънчоглед мълчеше и тъжно свеждаше затворената си чашка към земята. Невидими нишки ме притегляха към него... той вдигна глава... чашката се разтвори, а от нея сияеше окото и ме гледаше. И звуците, като светлинни лъчи, струяха от моята глава към цветята, които жадно ги всмукнаха. По-големи и все по-големи ставаха листцата на слънчогледа... пламъци лумнаха от тях... обвиха ме... окото беше изчезнало, а в чашката бях аз..."

11- Към приказката за незабравката:

Е.Т.А. Хофман, цитат от книга, стр.111 (Из новелата "Магнетистът", с подзаглавие "Сънищата са като пяна" – публикувана през 1814г.). Прочетено от единатора също на 30. IX.124(1988)г.

"...става дума за едно изключително прекрасно преживяване в човешкия живот, а именно за съня, че при сравнението с ***пяна*** *мога да си мисля само за най-благородното, което съществува. А това видимо е пяната на ферментиращото, съскащото, кипящото шампанско, което не пропускаш да си*

---

[1] В това видение - преживяване на Хофмановия герой Кристоф (Вилибалд Глук), - Терцата е символ на Третото Начало, Сина, Христос, Господ, -б.п.

[2] – Колосите на Основният Тон и Квинтата, които са в блестящи ризници и "сграбчват" Глук, но Окото му изпраща кроткия, нежен момък Терца, който застава между колосите и снема противоречието. Нито самият Глук (ако разказът на Хофман е автентичен), нито Хофман са подозирали, че това е бил един реален мистичен контакт с Христа(Терцата), Отца(Основния Тон) и Космическия Човек(Квинтата), както и с Мировия Учител, Универсалния Дух, Който го е свързал с Отца(Окото) чрез слънчогледа. – б.п.

сръбнеш, въпреки че иначе така целомъдрено и надменно отминаваш с презрение всякакво вино. Погледни хилядите малки мехурчета, те блестят и се издигат в чашата и се пръскат горе в пяната – това са духовете, които нетърпеливо се откъсват от земните окови. И така, в пяната живее и се разпорежда по-висшето духовно начало, което, независимо от напора на материалното, бодро размахва криле в далечното, обещано на всички ни небесно царство, весело се приобщава към духовното, което му е сродно като по-висше, и възприема и признава всички необичайни явления в техния най-дълбок смисъл като най-обикновени неща. Навярно затова и мечтата за тази пяна, в която нашите жизнени сили радостно и свободно изблицват, щом сънят скове физическият ни живот, може да бъде създадена и започва някакъв по-висш духовен живот, в който не само предполагаме, а действително разпознаваме всички проявления на далечния ни призрачен свят, като при това се носим над пространството и времето."

Из редакторската бележка на стр. 614:

"Под влияние на Шелинг, на ирационалистичните тенденции в натурфилософията, Хофман проявява интерес към така наречения животински мегнетизъм, към тезите за тайнствената хармония във вселената между природа и дух, физическо и психическо. Първоначалният надслов на новелата "Сънищата са като пяна" впоследствие е само подзаглавие, но то, както и съдържанието ѝ, отразява вниманието, което немският романтизъм отделя на сънуването, на езика на сънищата и трактовката на съня като "скрит поет", което у автора е неразделно с въпроса на нравствеността."

***

12.IV.120(1984)г.
София - Изгрев

ЦЯЛ ФЕРМАН

ЖЛО / Стоян Господинов

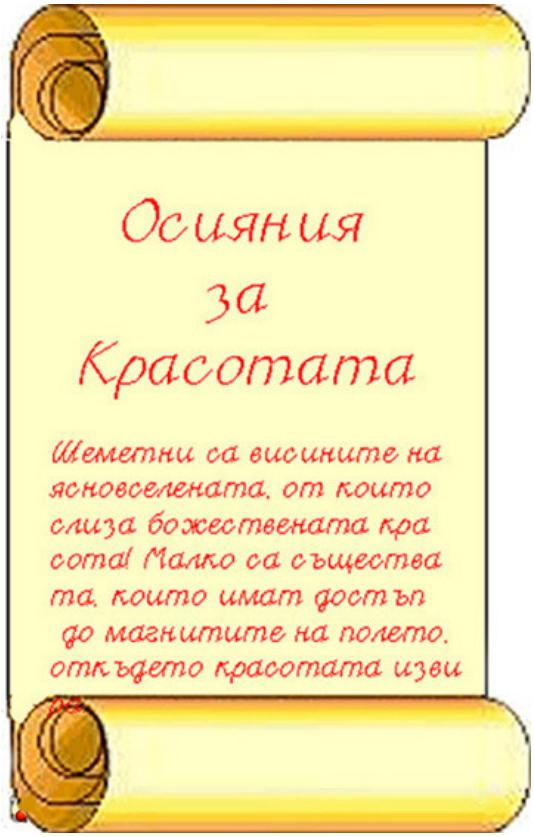

20,30 ч.

Преди това[1], искам да ви кажа нещо много важно. Пред Стоян от Бургас се откри най-силно значението на Моя жив диктат. Пред него се откриват нови хоризонти – той ще осмисли живота си. Колебанията му "Изток или Запад" се решиха пределно точно. Хранете го с всичко, което се дава. Пред нов

живот е – и има цял ферман, който ще диктувам за него[2].

---

[1]*Преди диктуването на осиянието "История на Балканското дело на Всемирното Братство", веднага след горните думи същата вечер.*

[2]*Наистина, Стоян Господинов се оказва импулсаторът (задаващият въпроса или темата) на живоструйната холизàция "Осияния за Красотата", дадена от Èлма от 4 септември до 11 октомври 120(1984) г. Учителят отговаря после и на въпросите му за красотата в изкуството тъй пространно и пунктуално, че наистина това изглежда като "цял ферман". Сега не се помни дали С.Г. е задал въпроса си още до април същата година – или горните думи на Диктуващия са една от прогнозите му.*

12.IV.120(1984)г.
София – Изгрев

ИСТОРИЯ НА БАЛКАНСКОТО ДЕЛО НА ВСЕМИРНОТО БРАТСТВО

Орфей не беше първият. Преди него, Син Божий на Балканите слезе под името Полу̀кс. Носеше символите на погребални принадлежности отпреди потопа. Те бяха подобни на египетските знаци, с които бяха погребвани фараоните, но в обратно положение по линиите дясно-ляво, горе-долу. Полу̀кс не е истинското Ми име в онази епоха, но така Ме пишат в митологията. Моите приближени Ме знаят с духовното Ми име ТОТ и Ме идентифицират с египетското едноименно божество. Истината е, че Аз работих и в Египет и това влезе в митовете и религията им, но фактически излязох от Рилската Агáрта. Нозóн бе първият Ми ученик тогава, който се роди в България повече от 5 пъти и предпоследния път му продиктувах книгите на Тот. Те неправилно се наричат "назорѐи", но правилното е "НОЗОНѢИ", по името на първия Ми ученик.

Когато дадох символите при погребението на египетските фараони, Аз имах предвид способността на някои фигури и сплави да предизвикват излъчване и мумифициране за определен срок, докато посветеният учи в другия свят. Саркофазите не бяха нищо друго, освен нещо като площадки за излитане. Но в Египет Моята рилска мъдрост бе превърната в средство за диктатура на жреците, поради което се наложи да объркам умовете им и да обърна полярността на мистичните атрибути. Това наказа фараоните и жреците, които дръзнаха да се обявят

наместници на Озирис и Ра на Земята. От промяната на погребалните пози и разположението на погребалните атрибути последва невъзможността на излъчилия се да се върне в тялото си и, съответно, вечното му мумифициране. Така спрях едно зло, което взимаше катастрофални размери. В етерните подземия на Рила се пазят записи от всичко това. Истината е, че славянската дума "езеро" идва още от ония времена. Тя има еднакъв корен със "зървам", "озирам се", "взор"; "Озирис" е славянска дума, т.е. най-древна пред-древнотракийска дума, означаваща "озирай се". Езерната школа на Агáрта в Рила имаше един основен метод на "езерно озиране", чрез който посветените наслагваха отпечатъците от небесните картини, получавани чрез езерата - екрани в етерната акаша. От Олимп, т.е. Мусала, и от Езерния връх посветените трябваше да се озират къде, в кое езеро точно се появява космично изображение. Понеже това винаги ставаше неочаквано, чрез озирането небето учеше рилските Мои неофити да пробуждат съзнанието си за физическото поле. Това бяха първите уроци и упражнения за изграждане на умственото тяло. Само озиращия се може да изгради умствено тяло, защото умът не е нищо друго, освен съобразяване с околната реалност. Тези далечни времена не оставиха спомени в паметта на човечеството, освен в мита за Кастор и Полу̀кс, който трябва да проучите и преосмислите

основно. Може още сега. От всичко това философската нишка е следната:

Зевс е пространството, Кронос е времето; Диоскурите са двама от синовете на пространството: безсмъртното начало величина и смъртното начало протяжност. Пространството се мери с величината, но се превръща във време чрез протяжността. Величината има за цел да осигури свобода на съществата, а протяжността - движение. Слизайки на Земята като "Полу̀кс", Аз трябваше да развия в човечеството способността да се ориентира в пространството, която е претърпяла вече много усъвършенствания, но по онова време тя беше още начатъчна, защото хората живееха още със зрението си на етерното поле. Етерните очи обаче един ден ослепяха, оживиха се физическите, а хората постоянно търсеха етерния свят чрез опити за възвръщане към вътрешно съзерцаване. Много прозаична и груба природа ги окръжаваше и те можеха да бъдат принудени да гледат навън през физическите си очи, само ако по някакъв начин живите картини на етерната вселена можеха да се появяват на неочаквани места в пространството. Езерата са радиотелескопи от двуизмерен тип - именно така се лови диапазона на етерната вселена. Много по-късно, когато работех чрез Буда, Аз използвах подобни методи за пробуждане на съзнанието чрез физическия свят. Наблюдението е основен метод; вниманието,

концентрацията, научната дейност при вас - това са все методи за изграждане на умственото тяло.

Ра е не Египетско, а преди всичко Рилско божество, от името на основното слово "Рай", пак славянска дума, означаваща единство на ума и сърцето. Като Полу̀кс, Аз имах да пробуждам зрението и нисшия манас - за ориентация в пространството и, най-вече, във величините му. Оттук и всички състезания на Олимп и Елада, целящи да развиват тази способност. На физическо ниво, целта се обяснява така: съсредоточавайки се във физическия обект, окото му предава видео́нни вълни и частици, а от избитите откатни частици на физическата материя получава материал за изграждане на мюо́нно тяло. Мюо́нното тяло е стадий на слизане в химическата материя с молекулярна структура. Овладяването на това материално поле изисква съсредоточаване в материално-веществени обекти и боравене с тях чрез ръцете, така че има нещо вярно в това, че трудът е създал човека. Но съвсем не по причините, по които го обяснява системата ви.

Скоростта е лостът на пространството и времето в съюз, но Полу̀кс е безсмъртният син на Зевс, защото, колкото и да ви е странно, величината е безсмъртна, а протяжността е смъртна. Това изисква по-обстойна лекция, която ще диктувам, когато ще съставим философски речник. Нек от Кападокия може да се търси по акаша или в историята,

защото той записа по-важните етапи от работата Ми като Полу̀кс. Пред вас се открива възможност да коригирате и допълните окултната история на човечеството, ако искате да се записват Моите диктувания по метода на холиза̀цията, така че Моята роля като основоположник наАга́рта, на Икло в Рила, почна с историята за Полу̀кс.

Ага́рта има клонове навсякъде под земята, не само в планините. Тя е на етерното поле, което в пространството се намира от 10 до 3000 м. под морското равнище. Разбира се, етерното поле излиза навън през периода на вегетацията и затова растат растенията. РилскатаАга́рта е най-стара, но Хималайската е най-високата - не само в геологически смисъл, но и в духовен; старостта има едни предимства, но устремеността към небето - други. Не бива да се счита, че нещо, което е "най-" в една област, е нещо повече от нещо, което е "най-" в друга. Най-старата школа на Земята винаги е пораждала и ще поражда всички култури, но най-високата школа ги довежда до тяхното съвършено изпълнение, така че символът, наречен "бацилис булгарикус", също не е случаен. Той е само подквасата, без която нищо не става, но крайният продукт става съвършен на други места. Затова, в заключение, минавам към пасажа от Словото, с който отворихте темата.

Не че РилскатаАга́рта ще престане да бъде водеща, но сега може определено вече да се каже, че

щафетата се предава на Кавказ. Там също млякото се подквасва много добре. Подготвил съм нови руски души на почвата на най-древния кавказки етнос. Много скоро, наистина, ще Ме видите как идвам там. Българите не могат да работят съвместно. Не ги укорявам. Те извършиха това, което можаха и то не е никак малко. Тези от вас, които са останали верни, нека укрепяват това, което е останало. Тъй казах някога на духа на Сардийската църква, но фактът е и в това, че Сардийската има само пет дýши, които ходят в бели дрехи, т.е. правете преводи: имат бели аури. И делото ви става все по-трудно от сега нататък, не защото няма да има свобода, а защото Новото ни Дело може до такава степен да ви увлече и погълне, че да не оставите време и място за предишното. Разберете, животът и беседите Ми в България като Беинсá Дунó са основа на шестата и седмата раса! Без тях е абсурдно да проникнете в новата Ми изява и да стигнете отново до Мен. Такъв е законът. Учителят винаги стъпва върху канарата на Словото Си от предишното Си идване на Земята. Помнете много добре и го запишете с грамадни букви: онзи, който отсега нататък се обявява за новото явление на Учителя на Земята, а не сложи за основа на словото и делото си българските лекции и беседи, не е от Бога! Но, разбира се, Новото винаги идва по нов начин - така че, ще има и някои разлики.

Не очаквайте този път да дойда само като един-единствен Учител, макар и да се оформя вече една доминанта. Този път, в епохата на Водолея, ще дойда в умовете и сърцата на мнозина и ще се изявя колективно. Радвайте се, пейте и словословете Господа! Дойде великият момент и сега е, за който е казано, че явления на Духа ще последват; младите ще пророкуват, старите ще се възнасят и Моите стъпки по Земята ще станат известни на всички!

14.IV.120(1984)г.
София-Изгрев

ЗВЕЗДАТА ДИРО́Л И ЙЕРАРХИЯТА "РИН"

ЖЛО / АСИ (Зине́лла)

Мила Онтие́л! *(друго духовно име на Зине́лла – б.п.)* *Диро́л е звездата ти, дете Мое. "Рин" е йерархията, от която произхождаш. Няма друга йерархия ангели с толкова голяма любов към живота като радост и самоотдаване. Пред теб е цялото бъдеще - люби, радвай се и никак не се бой! Ти си онази нежна искра от Мен, която леко снове между нежността и огъня и ликува от поливането на Моите градини.*

Седем пъти по седемдесет и седем опитвай, но най-после се спри на едно място. Това нежно сноване има смисъл, само докато се изтъче платното на ис-

тината за самата тебе - истината за твоето призвание. Тогава други вече ще сновят около тебе, а ти ще бъдеш канара на живота, макар и покрита с цветя, аромат и поляни.

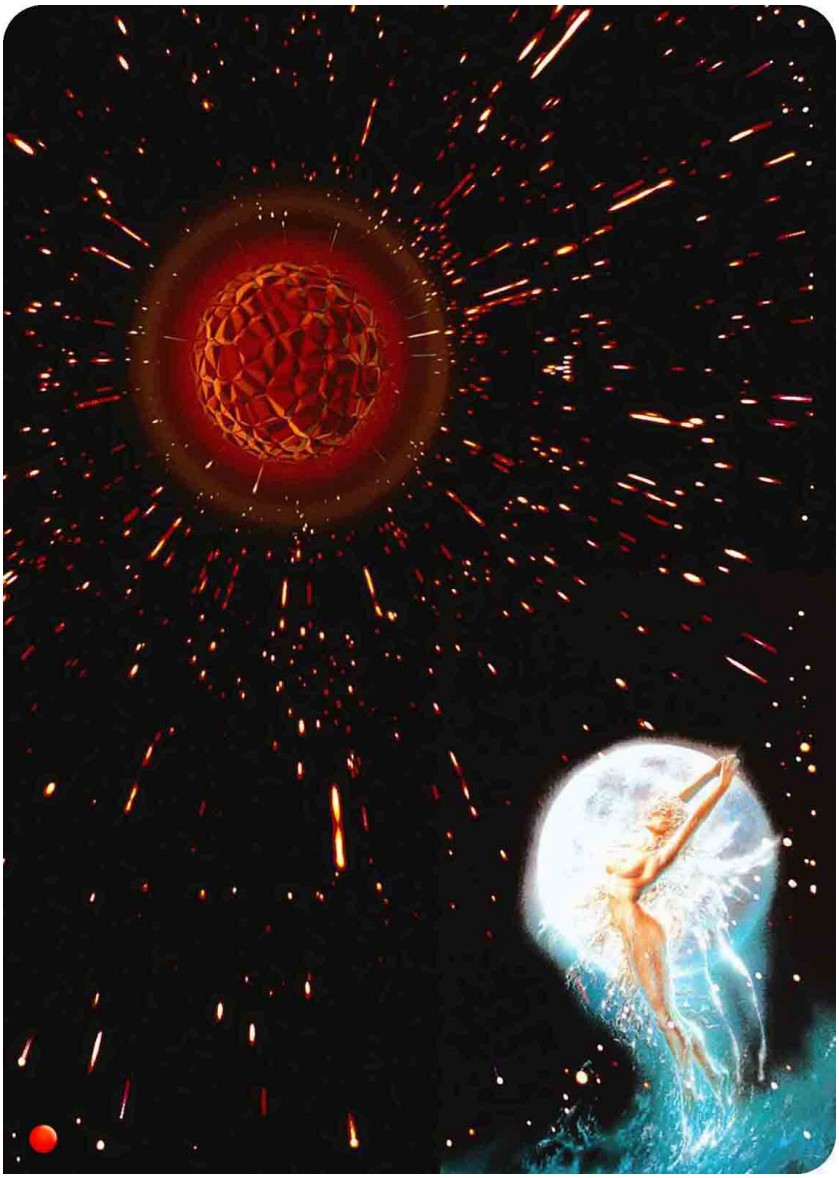

Можеш да си позволиш решително всичко - ти не си грешница, - но едно запомни: сърцето си не залагай, душата си не ограничавай, ума си не продавай!

Любовта не се опитва много често на тази земя, а ето - ти си слънчев извор на обич. Никой никога никак не е могъл и не може да запуши извор - това е немислимо!

Ликувай, роса небесна, че Аз живея в сърцето ти! Не мисли, че някой Мой порив може да е нечист, след като Аз обитавам нежното ти светилище. Моли се не за чистота на сърцето, а за чистота на ума си от чужди ограничения и теории. Те, именно, спъват човечеството да бъде вярно на Любовта, на обичта и свободната мисъл.

Уникален е дарът, който подготвям чрез теб за напредналите. Напреднали, именно защото напреднали само могат да оценят посоката на твоя небесен полет. Ненапредналите се познават по мъката, която причиняват със своите постоянни изисквания. Напредналите оставят другите абсолютно свободни. Познай Моите хора и върви с тях навсякъде! Не изоставяй и тези, които ще бъдат Мои в бъдеще. Те ще узреят постепенно и някои от тях ще вървят в пътя Ми.

Утрото не е по ведро от душата ти; нощната красота не е по-дълбока от сърцето ти и викът на птицата не е по-тревожен от вика на глъбините ти, които жадуват за обич! "Рин" не е този клас, който може да оживее без обливане с любов, нито е онзи, който трябва да носи кръста на безлюбието. Лошите духове бягат като буря от стъпките на Жи-

вота, който се радва!

Спасители и милосердни сестри на човечеството - ето какви са ангелите на Дирóл. Няма, няма да остане нито един миг от живота ти, непосветен на помощ за ближния! Ти бъди крило за слабите, балсам на тружениците, свеж извор - за жадните за Любов! Не позволявай да те оградят и каптират влечуги! Не разрешавай да се гаврят със свещената ти свобода - свобода да живееш за всички. Ти не си много силна в позициите на тукашните земни хора - няма да издържиш, ако те натоварят с проза. По-добре спи, отколкото да трепериш от притеснения. Спането на праведника е по-угодно на космоса, отколкото неспането на хората, жертви на тунеядци. Позите на някои тунеядци са велики, но те искат да живеят за сметка на чужди енергии. Не приближавай до себе си незрели души, защото много ще страдаш. Но и незрелите имат нужда от светлина и от обич - инак как ще узреят? Приласкавай ги нежно, но не им позволявай да се увиснат на тебе.

Животът ти не ще бъде предълъг, но ще бъде наситен. Календарната възраст е нищо - по опит ти си на възраст 39 години. По сърце ще останеш вечно на 18, а по тяло - не казвам, но ще бъдеш прекрасна!

Усещам още отсега и зная, че ти ще победиш този път силите, които искат да те объркат. Остави се в ръцете Ми - ти ги усещаш непрекъснато. Те са в гласа на собственото ти сърце - глас, по-то-

чен от посланията на всички религиозни проповедници по цялата земя. Не може да има нещо по-вярно от Мен, нали? - Тогава се остави да те нося с течението Си към Мировия Океан, който е океан от Любов. Никой, почти никой на тази планета не знае, че целта на всички животи е океанът от нежност и преливания, наричан "любовна вселена". Пред всички същества това е главната цел и главният метод на усъвършенстване.

Това имам да ти кажа засега; но когато поискаш, ще ти говоря отново - имам да ти казвам още много, много неща.

Главното: не се безпокой за нищо. Нещата ще стават и ще отминават, а ще остава само Любовта. Тя е подобна на вечна приказка, която тече непрестанно, но вие сами се отказвате да я слушате, понеже някой ви учи на проза. Живейте приказно, защото самите вие сте приказни. Никой няма право да ви лишава от това!

Април 120 (1984)г.
София - Изгрев

БЛАГА ИСТИНА, НЕЖНА ПРАВДА, МИЛА ДУМА

ЖЛО / СлН
(Из писмо на Ѐлма до една приятелка)

Аз не мога да се изявя на Земята без вратите и

тръбите Божии. Дом без врати и множество без тръбачи са осъдени на погибел. Затова още веднъж ти казвам: дай свобода на истината - истина непоколебима, божествена, свята!

Не се усъмнявай! С тези представи, които

имат хората, животът ти е тежък, но той е за слава Божия.

Ето, Аз те свързах с този род, защото той някога Ми помогна за особено важно дело на земята. Но той открай време се и бори срещу Мен, особено с критика и осъждение. Моята истина е блага, а тяхната - непоколебима. Моята правда е нежна, а тяхната - корава. Моята дума е мила, а тяхната - остра. Особеното у Мене е свободата, която давам, а те се познават по това, че не дават свобода. Познават се по мъката, която носят на ближните. Аз съм отстъпчив, защото и в дъното на ада може да се намерят бисери. Аз зная, че когато някой е имал свобода да съгреши, той неизбежно се е връщал в Мен. Но ако някой му е отнемал тази свобода, той го е вкарвал в пъкъла за много животи и хилядолетия.

Ако Аз съм те свързал с този род, то е за да познаеш ограничението. Той обаче има една хубава черта: умен и праведен е. През всички векове той Ме е търсил и винаги Ме е намирал. Сред него има не малко нежни сърца и добри ученици, но това не е още всичко. Още една стъпка има да направи един мъченик от този род - и той ще скъса веригите! Подвигът му се очаква с трепет от цялото небе. Той пръв ще положи нишката на този род в сърцето на Бога, а не само в ума. А от сърцето Ми извират ето какви неща: благост, свобододаряване, добромислие и доб-

рословие, нежност и обич, разум с мекота и истина с любов.

От сърцето на Моя враг излиза рязкото определяне на истините, ум без милост и озарение без благост. От Божественото всякога може да се очаква добра дума; от врага на Бога обаче винаги очаквай отрицателна оценка, отрицателна мисъл, отрицателно определение.

Ето каква е тайната: онези, които се отрекоха от Любовта, останаха без енергия. В хармонията и свободата винаги има енергия, защото произтичат от Любовта. Моите врагове, съзнателно или несъзнателно, се стремят да нарушават хармонията и да отнемат свободата. В този процес те постигат онова, което търсят: изтичане на енергия. Ето защо, за тях всяка свобода и хармония са търсени и желани. Както оси́те търсят меда, така и най-умните Мои врагове търсят окултните школи. Всяка божествена окултна школа е извор на хармония и свобода. С критика и поучаване, духовните осѝ и пиявици винаги се намесват в такива школи и под прикритието на "разума" и на "истината" започват асимилирането на свободата и хармонията. Във всяка религия, идеология или окултна школа, те незабавно издигат в култ система от правила и съждения, която е само част от истината. Те са ревностни изпълнители на обреди или упражнения, защото знаят

много добре, че от там също се черпи енергия. Обаче основният източник на енергия за тях си остава отрицателната оценка.

Божии чада, пазете се от такива и ги разпознавайте по очите! Там никога няма благост и милост за онези, които те не одобряват. А целият им живот е в това: да одобряват или да не одобряват…

Вие обаче черпите енергия от Любовта. Никакъв закон и никакво правило не са над Любовта! Любов без мъдрост и неразумна любов не съществуват. Ако има нещо такова, то не е Любов.

И така, обръщам се към тебе и към тръбите Божии. Вестете Истината, но не показвайте връзката си с Мене. Аз съм с ония, които всякога остават божествени. А божествено е това: то се изявява, но източникът остава скрит. При никакви условия не разкривайте приятелството си с Мене!

А Аз вече имам много приятели на тази земя. Те се познават помежду си вътрешно, от пръв поглед. Те са синове Божии и затова си дават пълна свобода; един другиму се надпреварват да си помагат и да признават истината на другия.

Работете, мили Мои избрани, на нѝвата: жът-

*вата вече е настанала! Има още много бурени - още много любов към **своята** правда и **своята** истина; има още много духовна жестокост, но първите кокичета на милостта вече излязоха.*

Мир вам - и пълна победа!

*Плачете, мили Мои, от щастие, защото **Аз** ви говоря!*

Април 120(1984)г.
София - Изгрев

ОЩЕ ЗА ЗÒСМА

ЖЛО / ЮВ (Луниéла)

На снимката е истинската звезда Зòсма

- Това, че звездата Зòсма е точно на асцендента ми в хороскопа, значи ли, че идвам оттам?

- Не, не си от Зòсма, разбира се, но Зòсма наистина ти е доминанта на асцендента.

Трябва да се различават влиянията на планетите от влиянията на звездите, от една страна, и влиянията на доминантните фактори, от друга. Психологически, Слънцето е интегранта, а планетата най-близо до ъглова ос - доминанта. Доминантата не може да интегрира съзнанието както Слънцето, но има друго, много важно значение. Доминантата носи нашите реакции във върхови моменти на живота. В този смисъл, доминантата може да бъде и е опасна, защото има ярко афективен и неконтролируем характер. Може да се каже, че доминантата е огнище в мозъка, което събира и привлича не само сродните, но и противоположните импулси. И в този смисъл тя може да реализира единство на съзнанието на някакво конкретно ниво и за определено кратко време. Но като отрицателна, тя може да доведе и до катастрофа. Всичко зависи от естеството на планетата или звездата и на аспектите към тях. Зòсма наистина може да унищожи причинното тяло, защото тя създава много мощно поле на обезличаване, а причинното тяло носи личния опит на духа през вековете. То е една от трите крепости на индивидуалното. То се изразява в собствения мироглед, чрез който ние се съпротивляваме на околната среда и оживяваме в нея; а Зòсма диктува изпълнение на подсъзнателни и свръхсъзнателни импулси, които

могат да бъдат в крайно драстичен контраст с мирогледа ви. Усилията, които бихте направили да проведете подобни импулси в живота си, без още да е доизградено причинното ви тяло, могат да предизвикат каузално късо съединение и вие да полудеете. Това е факт в много психиатрии.

- Има ли такава опасност при мен?

- Не, защото при теб Зòсма е в добра позиция и ти усещаш нещата. При това, макар и да си вярваща, ти си реалист и никога не би се хвърлила в пропаст, без да си сигурна, че долу няма да се спасиш по някакъв начин.

- Докога ще се лутам?

- Лутането не е лошо, но има предел. Ти си стигнала до предела, но повече така не може. Може да ти се каже, че лутането е неоспоримата палма на Луната, която има повече от 90 вида движения.

Пълно примиряване с наличната професионална обстановка! Египетски сфинкс за противоречия, дразнения и човешки дрязги! Пълно нехаене защо са нехайни нехайните. Това, мила Моя Ю., е пътят на твоите депресии. Рецепта: съсредоточаване в твоите лични задължения, самозабрава до пълно оглушаване за нехайството на другите. При нехайство, ко-

ето касае личната ти позиция, не само че не се изясняваи с виновника и не само че си налагай безтрепетността на египетски сфинкс, но се заемай сама, без да знае другият, да оправиш неговата грешка.

Светът е развален, и то развален безнадеждно. От сегашното човечество и системи, особено българската, не може да се очаква нищо коректно. Да се косиш защо таратайката е раздрънкана, това не ще я оправи; но твоят блок трябва да работи прецизно, доколкото е възможно.

- *Каква е моята област?*

- Екотехниката - екология на техниката - и така да помогнеш много за живота и здравето на човечеството. Има два пункта - ТНТМ и ИНРА.32 В училище ще излизаш с ученици с групови разработки. Конкретен съвет: работѝ с еколог-химик (Г. има свой познат) и най-късно до един месец пускаш молби до всички педагогически отдели на столичните райсъвети. Ще получиш четири предложения. Тогава избери това, което дава най-много свободно време, но най-добра материална база. Но, на първо време, най-непретенциозното място, защото ти е необходим период поне от една година за запознаване на академично ниво с екологията на двигателите с вътрешно горене. Работата ти трябва да започне от това ниво нагоре. Литература ще се намери.

7.V.120(1984)г.
София - Изгрев

ТРОЙКАТА Т. Е. А.

ЖЛО / Т.Е.А.

Привет, обични Мои, възлюбени деца! Радостта Ми за вас няма граници. Този момент е много важен за човечеството - и на вас се разчита. Благодарение на вашата връзка, досега се избегнаха много големи нещастия. Небето ви среща не само за силни и нежни усещания, но и за да помогнете на човечеството. Самата Любов е напълно достатъчна. Не са необходими никакви особени духовни форми, когато има Любов. Само че духовните форми обогатяват самата Любов - и това е тяхното единствено предназначение. Духовен живот без Любов е сатанинско оръжие!

Това, което ще ви кажа сега, не го споделяйте с никой, освен с А. Свързва ви нещо страшно силно от 3500 години. Силата на трима ви е неимоверна, но самите вие никога не сте знаели това. Срещата на три същества в Истина и Любов е нов етап в строителството на Вселената. Смирението ви е пословично на Небето! То има прелестни багри и лековит, приятен аромат. Може да предприемате всичко, което ви дойде на ум в душата и в сърцето, без никакво изключение - и това ще бъде благословено лично от Мен.

Вие, тримата, сте вече свободни духове, обаче свободата може да съществува изключително между вас тримата, тъй като на тази земя много рядко можете да бъдете разбрани от някой друг. Просто любовта на хората е егоистична, пàзи своето си, пречи на чуждото щастие и мародерства психически. Не че нямам и други подобни на вас, но те не съчетават в такава степен вашите физически, емоционални и умствени качества. Нещо повече: на тази планета, повече от двама досега има само в духовната област, но не и в божествената. Предварително зная как ще се развият отношенията ви и ви поздравявам - такова нещо досега на Земята не е имало. Свободата на Любовта, но без Мъдрост и Истина, не е тайна за човечеството. Обаче съчетанието на свободна Любов с Божествена Мъдрост и Истина остава обект на далечното бъдеще, на ко-

ето вие, тримата, сте първите прелетни птици.*

** Б.п.: Да се има предвид, че Е́лма не говори за нещо безнравствено за скупчени двойки и тройки от адски вид, събрани само за плътски удоволствия и консумиращи адски храни и напитки, и адска култура, а за нещо наистина възвишено и в духа на божествения морал. Именно така мечтаехме да се развие и приятелството на Т., Е. и А. Както знаем, глупецът живее и трябва да живее със закон, а мъдрецът и човекът на Любовта живее без закон. А това, че Бог ни показва кое би било най-доброто за нас, но ние не можем да го осъзнаем и приемем на даден етап от еволюцията си, означава че все още трябва да бъдем под властта на Закона, т.е. на Кармата, докато проверим своите вкусове и теории.*

30.V.120(1984)г.
София - Изгрев

ДАЛЕЧНИ ТАТВÀНИ

ЖЛО / СИ (Рамòн)

С. решително е от добрите работници. Сега обаче Аз реших да се роди по-обикновен, защото иначе би пропаднал. Неговият дух винаги е бил неук-

ротим. Прераждал се е в основните епохи на възход на човечеството. Много пренòси и много научи; но злото още го товари с обикновени амбиции и той не може да се освободи от тях. Безрезултатно е всяко признание, ако човек не работи над себе си и духовно, а не само интелектуално. Но радостно е неговото Хималайско приключение, защото то измени токовете на неговото будическо тяло. Будическото тяло в Рамòн, т.е. С., не беше още пробудено, когато тръгна за Индия. Будическото тяло има велико предназначение - да пробуди душата за сътворяване и осъзнаване на космични явления. След първия досег на М. с Хималая, радостта му беше неописуема - той плака. Величието и божествеността на Химават го грабнаха с огромна сила. Той вече не ще може да се вълнува от неща, по-ниски от Хималаите - и във физически, и в умствен смисъл. Срещнѐте го с духовните шедьоври на източната и западната литература. Той вече ще поеме. Новата озареност, получена от Хималаите, рабòти вече в горните центрове на будическото му тяло; и отново, както преди пет века, той ще предпочете тайния път пред явния или, по-скоро, ще обедини двата пътя.

Много важно е да не се насилва абсолютно в нищо, особено в религиозната сфера, защото той е мъдрец по дух, а не мистик. Затова - окултизмът и литературния окултизъм на първо място. Нека намира около себе си, уж съвсем случайно, подходящи

книги и писания, но на най-високо интелектуално ниво. Не го дразнете с необмислени изказвания и категорични съждения. Не се мъчете да го променяте, защото сам Бог е оставил всеки да се развива естествено. Носете му радост - най-непринудена. Изпълнявайте желанията му, те са за добро. Специализирайте шедьоврите на вегетарианството, за да оцени пътя ви, но той нека си е свободен. Може да го молите понякога да ви изясни нещо и го слушайте най-внимателно, без помен от спор, противопоставяне или собствено тълкуване на проблема. Тогава ще видите, че той е много по-дълбок, отколкото мислите; и че, всъщност, по друг начин той пак стига до вашите съкровени разбирания. Помогнете му да осъзнае нуждата от потъване в източните филологии и култури. Той може и трябва да стане преводач от някой източен език с древни традиции, но преводач от език, в който няма да има конкуренти. Има още десетки източни езици, които не са застъпени в оригинал в българската литература. Така от пътуващ журналист той ще се издигне на нивото на народовед, културолог, фолклорист и преводач, с насоченост към митологията. Нещо повече, ще съчетае научните си изследвания с живи филми, които ще бъдат много повече от кино-очерк. Така има шанс да се превърне в български Рьорих на изтоковедението, което ще открие на България и на света удивителни тайни на древните и съвременните народи

и ще ви покаже на екрана и в пътеписите си образци от човешка, природна и архитектурна, живописна красота, каквито не са успявали да открият и най-големите почитатели на Изтока. Има реални шансове и следи да открие балканската, българската жилка в индоевропейската култура и да докаже с удивителни образци и топонимични изследвания, с митологични фолклорни елементи, както и с езиково-етнопсихологически паралелни изследвания дълбоко родство на Балканите и Хималая и историческия приоритет на първите над втората.

Не искам да използвате С. за нищо. Вие поначало сте устроени неегоистично. Не го ядосвайте, създавайте му атмосфера и изпълнявайте желанията, дори и понякога те да не ви харесват. Това е дребен данък, напълно по вашите сили; и - заедно с това - нека разбира, макар и без никакво натрапване от ваша страна, че източниците, от които и вие се поите, не са по-малко интелектуални и сериозни от неговите.

Ако А. се насочи към катедрата по източни езици, той ще се пукне от щастие. Нещо повече - той ще приеме един общ за двамата литературно-преводачески псевдоним и така ще могат да пътуват заедно, без да се срамува, че са роднини, особено след като първите ѝ научни успехи, още в първи курс, я наложат като естествен негов партньор. Ако А. реши да се насочи натам, Аз лично ще ѝ открия научни

*тайни, с които тя ще излезе дори над баща си. Тогава **той** ще я търси и ще я моли, а не тя него. В нея има изключителен филологически талант и на първо време ще я ползват за устен преводач, но това ще ѝ помогне да направи важни контакти с Изтока и да я поканят да специализира там. Целта Ми е не само да открие на Европа тайни шедьоври на Изтока (предвиждам съвместно превеждане и издаване на източна поезия), но и да доведе един ден до знанието на Изтока що е България. Не жалете сили и средства да се насочи натам - така ѝ се разкрива безкраен, безумно интересен свят!*

Фамилия И. не е призвана да мъти яйцата си в тесните рамки на географска България. С. ще бъде изключително горд и ще запознава дъщеря си със сълзи на очи с другите хора, с думите: "Запознайте се: И. - изтоковед, индолог!"...

Разбира се, това никой не ѝ го налага. Може да стане африканист, австраловед. Може да си остане и най-обикновен екскурзовод, но пътят ѝ е общочовешки - с много хора, с много пътувания, с богат плод отвсякъде. Затова и не ѝ разрешавам да бъде напълно щастлива сега, защото ще се зароби с деца и грижи и - край на силата ѝ. Не че няма да има любими и деца, но - широко сърце...

На С. казвам: звездата, от която дойде, има отворен коридор към изключително далечни татвàни (светове в четвъртото измерение); ако усети при-

родата си и остава повече сам в планините, той ще може да свали на земята и произведения, немаловажни за развитието на бъдещото човечество. Съвсем не случайно е съвпадението на първите букви от имената на С. и Светослав и Елена и Е. Фамилията Рьорих и фамилията И. имат индентична мисия; както Николай и Светослав са поклонници и пропагандатори на Изтока, така и Е. - подобно на Елена Рьорих - има да сваля на земята познанието и връзката с посветените от Хималайска и още по-висока, Рилска височина. Агни-йога беше първото стъпало. Било лично, било като съратник, Е. отново има да съдейства за свалянето на нов тип "йогически" скрижали, под условното название "Синя трилогия".

Нямам друго засега.

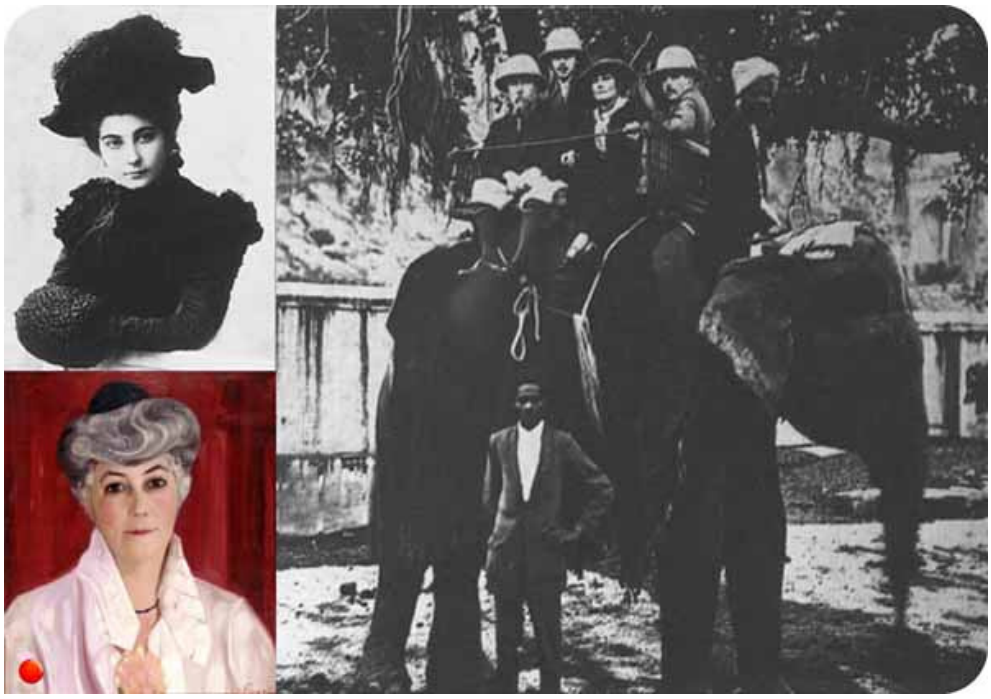

Елена Рьорих, семейство Рьорихови

31.V.120(1984)г.
София – Изгрев

УВОД В ОРФЕИСТИКАТА

ОРФЕЙ - ОРИДѢЛ. ХОЛИЗÀЦИЯ – ЕДИНЕНИЕ. БЪЛГАРИН

Орфей не е нито от слънчева, нито от галактична, нито от супергалактична верига. Той идва направо от центъра на ỳлтрагалактиката. Не казвам ỳлтравселената. Не че не е свързан с ỳлтравселената, но той се роди като монада в ỳлтрагалактиката, наречена Палн. Ултрагалактиката Палн носи на световете нещо неизказано прекрасно. То е съчетаването на радостите в единно Битие. Може да се каже, че Орфей проведе този импулс съвършено на Икло.

Не мислете, че драмата му с Евридика произтича от негова или нейна непълноценност. Напротив, това са велики души, които първо съставят сценарий на един земен живот, още докато са в глъ-

бините на своя свят, и после само изиграват сценария за създаване на митове, които да подкрепят хората във вековете. Разбира се, дори Учителите се покриват с булото на Ма́йа и забравят сценария, за да преживяват всичко с истински силни чувства, защото инак те биха били само актьори, които имитират чувства. Имитирането може да въздейства, но не променя структури. Евридика беше и е сродната душа на Орфей, която опита слизането в Хадес, за да прочисти подсъзнанието на земното човечество от лошите вибрации на канибализма, от черното магьосничество.

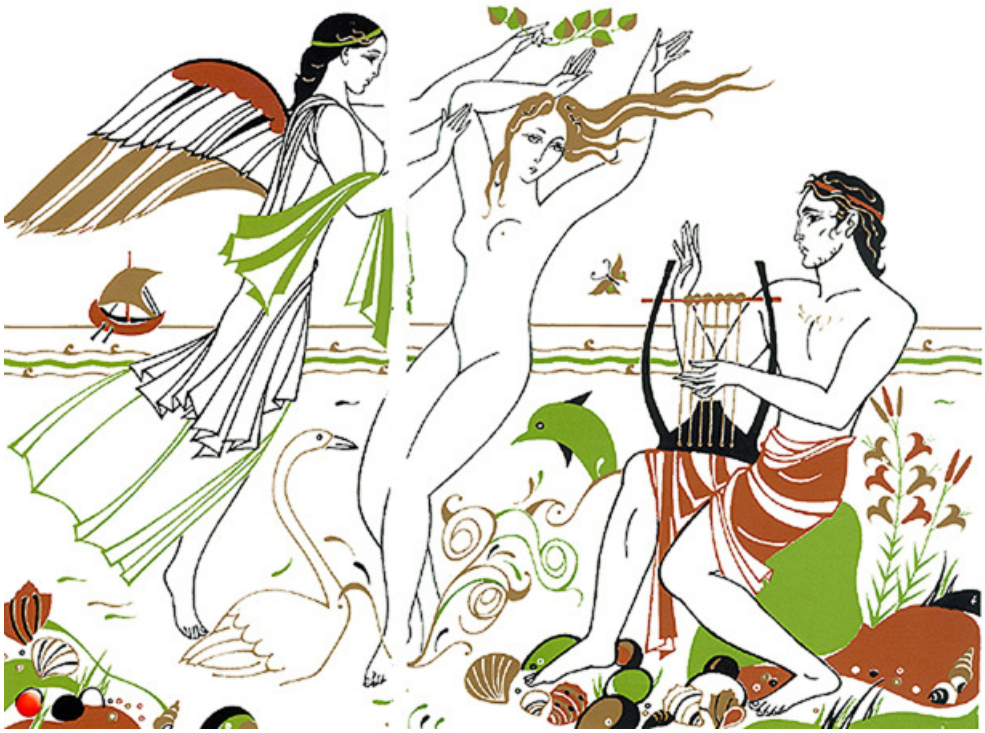

"Орф" има кабалистичен смисъл - "Отваряне на Радости Физически". Това е славянски превод, но може да се открие и древнотракийското му значение.

Не случайно "Орфей", макар и напълно обезобразен като приложение, се намира по табелките на заведения, бутилки и концерти... Хората имат нужда от отваряне на физически центрове за изживяване на радости. Красотата има проекции на физическото поле в трите главни спектъра - светлинния, звуковия, осезателния. Има много да ви се говори за тях, но сега Орфей отвори астралните тела на много свои сънародници за преживяване красотата на физическото поле, обаче не това на Митраически или Дионисиеви вибрации, а според кълна на Слънчевото начало.

Не случайно умът на Д. се насочи към Орфей, защото в момента има такъв аспект. Научете се да Ми искате информация във връзка с аспектите или Ме оставете Аз да определям темата.

В случая, ти оставù на Мен да диктувам, докато завърша този увод в орфеистиката. В това ще има и конкретни случки от живота му, които ги няма в нито една легенда, за да напишете пиеса и за Орфей.

Орфей е свързан с "ор" на всички планове, за които говорихме. "Орф" на ваш език значи още Слънцето (буквата "О"), реалността (буквата "Р") и поляризираната материя (буквата "Ф"). Така че, "О" вибрира на божествения свят, "Р" - на духовния, "Ф" - на природния (физическия). Затова той е Учител на пълната хармония във всички светове, което донесе и неговата космическа драма, защото носи щастие на душите, които попадат в един неустроен свят. Орфей трябваше да попадне в този свят, за да покаже пътя на човечеството как да се освободи от

лунните култове, които са "Ф" в азбуката. Луцифер го съдържа, но като "фер" или "фор" - носител. Материята е носител на Духа.

Преди много столетия, праматерията беше в стадий на освобождаване от зоната на Духа, за да се индивидуализира не по програма, а чрез поляризация на това, което наричат "сел" - висшата същност на Луната. Реалността на духовните светове е отиване по пътя на съвършената програма, затова там грешки са абсолютно изключени. Но Бог създаде един нов свят, който искаше да направи същества независими от сценария, па макар и най-съвършен. Това неизбежно вложи в душата им елемента на поляризацията и възможността за грешка, която се корени в естеството на еволюцията. И така - сценарият си

е сценарий. Той е абсолютно необходим, защото е еталонът, матрицата, високият идеал. Но духовете, които не са минали през природно въплъщение - може и да са серафи́ми и никога да не са правили погрешки, - нямат шанс да попаднат в божествения свят, тъй като са само изпълнители, а не индивидуални творци. Затова е казано в свещените ви книги, че човекът стои по-горе и от ангелите.

Орфей бе първият велик Учител, който положи основите на индивидуализацията. Ако някога ви попитат какво ново даде Западът на Земята, то започва от Орфей. Егоцентрацията на Изтока, която много лесно може да мине за индивидуализация, да не ви лъже. Тя има своето място в съвършения човек,

но без индивидуализация води до егоизъм. Орфей трябваше да бъде един от първите западни, балкански праобрази, който, заедно с Прометей и Одисей, да докаже на човечеството, че единствения път към божествения свят е самоотричането, че страданието е отказване от себе си. Но това е вече самоотричане съзнателно, не сляпо, т.е. тук за пръв път се разграничи мъчение от страдание. Орфей трябваше да загуби Евридика на физическия план. Това значи лишаване на кристалната решетка от проходящите токове.

Това създава дълбока драма, защото животът е единство между форма и съдържание, а на Балканите формата кристализира за сметка на съдържанието. Това беше урок и за черната ложа, защото дори и тъмните духове са подвластни на любовта и страданието. Лишавайки Орфей от Евридика - или Аза от Душата, - Небето в онази епоха създаде един неистово мощен импулс да се търси загубената психическа същност - какво значи друго Орфей, освен това (или Прометей)? Само този, който е загубил своята половина, може да изпитва такава огромна нужда да я открие отново!

Кондензацията на Аза в диамантена тръба изхвърля жаждата за откриване на психическото начало в най-недостъпни области на Битието. Египет, например, никога не би могъл, дори и при най-големите си посветени, да изкачи тези езотерични върхове,

които изкачи тракиецът, балканецът, балканският славянин. Защото никой не знае, че жената Евридика имаше египетско произхождение. А Египет роди на Земята човешката душа. Разлъчването на Орфей от Евридика беше нужно за разделяне на египетските от европейските култове. Защото, ако нещата бяха продължили в духа на Египетската Агáрта, Земята нямаше да оцелее.

Кога прецѐсийното Слънце минаваше през Козерога?

Тогава беше Орфическото посвещение. Тогава Орфей пак беше на Земята, но по това време той трябваше да възпитава душите, летящи в облаците, за началния стадий на кристализация.

За тази вечер - само още нещо. Не забравяйте, че има и течни кристали. Това е синтез между Орфей и Евридика на физическото поле. Съвременната наука навлиза в истината, че течните кристали са навсякъде в живота. Изразител на живота са течните кристали. Без тях светът щеше да е безцветен, а цветът е една от трите четки на Орфей.

Орфей слиза отново на Земята! Когато човечеството бъде на техническо ниво да създаде компютърен екран с течни кристали, лично Аз чрез Орфей ще рисувам на него. Не идентифицирайте Орфей с определена личност. "Тялото на Зората" на Христос е Орфей, също както Христос, в края на този век, ще се изяви чрез мнозина. Разбира се, ще има,

и вече има доминанти - пазете ги като зеницата на окото си!

Но, както ви говоря сега, така ще ви предавам и образи от Вселената, и музика.

Не става дума за присъствие, а за теургия, т.е. някои от вас ще са жреците на Новата Култура. Когато се научите да контактувате даже не в кръг, а в сфера, тогава ще се включа Истинският Аз. Методи ще ви дам изобилно. Аз имам много свободно време - вие сте зле с времето... Но всички тези методи са още патерици. Когато вие развиете тялото на хѝперфѝзата и ѝлтрафѝзата, тогава, както вече казах в Звездните приказки, направо през очите ви ще прожектирам изображения от звездните светове. Ако хипофизата се развива чрез единство на съзнанието, то хѝперфѝзата се развива чрез самонивелиране на единството на съзнанието. Защото в хипофизата единството на съзнанието засега се регулира от природата.

В йога за пръв път се регулират несъзнателните процеси. В бъдеще ще направите първосигналните си функции второсигнални. Тогава ще се разцъфти хѝперфѝзата. Сега е един голям лунен цикъл на еволюцията, при който Бог е много толерантен към вас и ви позволява да правите каквото си искате. Оттук и изкривяванията. В царството на хѝперфѝзата ще оживяват само тези, които обичат, любят и са граждани на Вселената. Но дойде ли епо-

хата на ỳлтрафѝзата, ще настане Царството Божие на Земята. Засега не може да се обясни. Тя е орган на седмата раса. От нея има наченки в някои американци. Много бледо изразено, но близко до истината, може да се каже, че ỳлтрафѝзата има за задача снемането на единството на съзнанието в нещо още по-цялостно, а именно, силата да сме слаби. Само един паралел за размишление: сегашната вселена е вселена на силните взаимодействия, а бъдещата - на слабите. Орфей имаше развита хипофиза. Не си мислете, че вашата е вече развита. Орфей днес е променил името си, защото поляризацията вече е снета в тригонализация. Името му е Оридѐл. Ако го призовавате с това име, ще ви се обади.

Аз нямам име, но имам обяснение: "Онзи, Който е всякога и навсякъде отговаря мигновено". Тъй като йерархиите не са всякога и навсякъде, те не отговарят мигновено. Затова, това тук не е медиумизъм. Методът може да се нарече "холизàция" на западен език; или "единение" - на славянски.

Орфей се нарича "българин" от Учителя, защото България е най-древната страна и прабългарите не са дошли нито от изток, нито от запад, нито от север. Истинските прабългари следва да се считат коренното население тук, дàли всички култури на човечеството. Българин значи "Божествен ъгъл на Любовта, годен абсолютно ревниво истината да носи".

Ревнивият в Божественото е Мой! Ревнивият в човешкото е враг.

Оридѐл означава "Образ на Радостта, Истината, Духа, Естеството, Любовта".

31.V.120(1984)г.
София – Изгрев

ЗА ГЛАГОЛИЦАТА И ЗА ОРФИЗМА

Константин не я измисли, той беше минал през

мистериите на древната Шамбала и чрез глаголицата кабалистично обедини енергиите на Балканите, Азия и Запада. Обаче не се задържа, защото беше твърде рано. Гърция имаше още много работа. С кирилицата тя все още доизгражда елементи на висшето умствено тяло на славяните, защото латиницата изгражда предметния ум, а кирилицата - причинното тяло. Не случайно кирилицата, всъщност, е видоизменена древногръцка азбука, но със знака на Уран - буквата Ж, - която даде знака на урановите енергии на славяните. "Б" даде новото схващане за Бога у славяните, като свято целование между горната и долната устна.

Орфей и Евридика – картина от Камий Жан Баптист, 1861г.
(Jean-Baptiste Camille Corot (July 17, 1796 – February 22, 1875)

Модел е даден, но в далечно бъдеще може да опитат въвеждането на видоизменена глаголица, съобразно настоящия космичен момент, като свещен език на славянските тайни школи.

- *Има желание за въпрос.*

- Може да питате, но не забравяйте, че сте в земен ритмичен цикъл и тялото ви се нуждае от сън до 24 часà.

Древната драма на орфизма, който не успя да уравновеси стихията на Дионисиевото начало, ви изпраща по същите места, за да довършите този път синтеза с победа! Помнете, мили деца Мои: животът е жива легенда - постоянно създаваща се, красива и величествена митология! Вие пак ще бъдете героите, но неизвестни.*

Съкращение за "Иисус Христос" в глаголицата

** Горното осияние е прогноза на Éлма за събития, които се развиват през 121(1985) година, отразени в осиянията за Орфей, Евридика и Родопа (б.п.).*

31.V.120(1984)г.
София - Изгрев

ОНЗИ, КОЙТО ЗНАЕ И МОЖЕ ДА ПОДПАЛВА ДУШИТЕ ЗА ПОДВИГ

ЖЛО / ЕК (Дилòн)

Ти не дишаш дълбоко и не се движиш интензивно в планините. Но има и друга причина, психическа - тя е Нептунова. Твоят деканат на асцендента е Риби, деканат Рак. Това удря в стомашната система, а Рибите дават токсикациите. Ти психически не разграничаваш хората и допускаш аури, които са парадоксално токсични.

Алкохолът е етерен свръхпроводник за обсебващи влияния, които разрушават границите на егото. Тогава човек става многоличностен, т.е. не е само

един дух в жизненото му тяло. Това придава голямо напрежение, защото тези духове са жадни за удоволствия, а твоят дух е от слънчева йерархия. Не бързай да ги изпъждаш драстично, защото не е дошъл моментът. Те още имат работа с тебе и ти - с тях. Това не е фатално. Не бива обаче да смесваш многостранността на духа си с пиратите, пияниците и пасторите, които са в тебе. Ти си с отворен люк на причинното тяло за миналите си въплъщения, затова преживяваш миналите си личности накуп. При малко тренинг и повече органическа чистота ще можеш да наблюдаваш миналите си прераждания, но не те съветвам. Те не са за укор, защото Дилòн не е порочен дух, а прекалено състрадателен, и той през всички векове не е можел да изгонва приятели и неприятели, поради жалостта си. Така те са намирали добър приют в етерното му тяло - и досега не искат да излязат от там. Свръхенергията, събрана в него, е от техните желания.

Метод първи: не копай там, дето са копали други, т.е. ти си гениален и не трябва да вървиш по пътя на талантливите. Ти се идентифицираш с някакви си актьори, а всъщност си изявен индивид, автор от слънчева величина. Имитаторските ти способности са безспорни, но те ти натъпкват аурата с нови образи, сякаш са ти малко старите... Не че това е лошо, но трябва да се дозира - може само след упорит творчески труд, за почивка.

Метод втори: приключѝ със самосъжалението. То не е от самолюбие, както при обикновените, а от прекалена сантименталност. Първо бъди мъж - и всичко останало ще ти се придаде. Самосъжалението е основа за гнева и за това, което наричаш "бунт срещу световните неправди". При теб бумерангът действа жестоко. Кълнейки неправдата, ти я пускаш в себе си със страшна сила и после не можеш се освободи. Нужно ти е да се обновиш с основни истини от зоната на душевната хигиена. Тази област е много твоя - можеш да четеш километрични лекции на другите, но не я прилагаш на себе си.

Метод трети: не се самоунищожавай с афективни реакции; но това не значи да подтиснеш енергиите.

(Въпрос, който не е записан)

- Не! Не! Не! За тебе е друго. Със същата енергия и хъс, просто променѝ съдържанието на изречението, като отрицателните думи и образи превърни в положителни. Тогава хем ще се изпразниш с голямо удоволствие, хем ще напълниш пространството с положителни образи.

- За здравето?

- Нищо друго, освен нерви. Начертаеш ли си план-схема за формулиране на терминологията си, няма да боледуваш от нищо. Трябва да знаете, че

псуването е основна формула на пъкъла, защото майката е израз на Великата Разумна Природа и не минава безнаказано. То се връща в ултраструктурите на будическото тяло, което е тяло на душата. Така че псувнята не разрушава нито физическото, нито етерното, нито астралното, нито каузалното, а будическото тяло! Но, от гледна точка на българската национална психология, насочеността към майката не е случайна. Другите народи кълнат така други обекти. Майката на Балканите, преди много хилядолетия, се предаде на Сатаната. Това не е било едно лице, а цяло племе, което разкъса Орфей. И, въпреки това, кармата на псуващите е много по-страшна от кармата на родопските вакханки. Така че, потърсете други афективни отдушници.

Емиле, Емиле, не се страхувам за теб, защото ти се падна "овца" при последното разделение. "Коза" не си - подписвам се с всичките Си ръце! Но контактите ти с "козите" - и то най-вече на етерен план - все още ти създават проблеми. Ако бяха на астрален, ти щеше да бъдеш порочен, но ти не си, при все че познаваш много форми на порока. Ти имаш разширено етерно тяло, натъпкано до козирката с моряците на 68 кораба, които са превозвали проповедници за "изправяне" на диваците. По пътя сте се бѝли с пирати и сами сте ставали пирати, пленявали сте и сте грабили; туземци сте продавали за роби – и, при всичко това, сте им проповядвали Христѐвото уче-

ние… Тези души са те намерили за по-добър от всички и са избягали в аурата ти. В аурата ти и до днес има душѝ, които не знаят, че е XX век, а живеят в XVI и XVII век. Те няма да ти повярват, ако им кажеш, че е друго време. Времето в етерния свят не тече както във физическия. Затова, забележѝ: ако етерните тела на хората по принцип умират много скоро след физическите, то, при наличие на такава любвеобилна душа като твоята, някои, след умирането, могат да се загнездят задълго в теб. Твоите проблеми не са духовни, не са душевни, не са каузални, не са астрални - те са енергийни. Ти не си роден нито за актьор, нито за режисьор, нито за интерпретатор - ти си гений на словото и трябва да бъдеш автор, но не на писано слово,а на едно ново изкуство. В древна Елада това са ораторите - проводници на боговете. Така че, не ти да пишеш, а тебе да те записват...

"Оракул", "оракул", "оракул" - забележете, сходно е с "оратор".

"Ор" е основа на златото, управлявано от Слънцето - символ на Словото. И като капак - името на Мицàр: Òрния. Нещата, разберете, са свързани със съответни вибрации. Òрния има равновесно-контролни функции, както и ти - не всякога си благ.

Ти, както и Е., сте от древните пророци, които са имали право да бичуват недостатъците. И сега

ще имате такава мисия, когато се пречистите. Иначе ще вземат надмощие екипажите ти - и ще се получи буламач...

"Дилòн" означава, на прастар език, "Онзи, който знае и може да подпалва душите за подвиг".

- *За нас двамата с Р.?*

- Пред вас предстоят няколко изпитания. Вие и двамата сте положителни, а положителните неща се отблъскват. За общуване, ако единият е положителен, другият доброволно да става отрицателен. Отрицателен не значи лош, а значи "спътник на Слънце".

(Незаписан въпрос)

-Не, Е., ти си прав и не си прав, защото осияната Ми дъщеря е слънце, не по-малко от тебе; и, по принцип, не може да има слънце, по-голямо от друго

слънце. Знайте: Небето сега има голяма нужда от души, които общуват нежно. Отстъпвайте, не се поучавайте, не се коригирайте!

- За приложение на Словото?

- Да, може. Тук се разрешава и настоява не само да поставиш пиесата, но и да играеш в нея. Има образ (разработете го), чрез който ще извършиш първата магѝя над публиката. Имаш уникален гласов апарат, но го пилееш с алкохол, много говорене, студена вода. Настоявам - само при съгласие на автора, - да се обогати образът с автентични сведения за живота на богомилството, за да не се засегне честолюбието на автора; но режисьор и актьор могат да обогатят нещата.

- За перспективата?

- Първи етап - рецитали. При това - рецитал с драматург. Жанр, който е пределно тясно свързан със слънчевите вибрации; докато пиесата е Юпитерова - ти си соларен тип. Така че подтикът, който ти се даде чрез [...], е от Мен. Това е първият етап, но без него не може, за да се канализират енергиите. Свързването с мистиката и религията е живият хляб. А литературата има достатъчно гении, които са...

(недовършено)

31.V.120(1984)г.
София – Изгрев

ЕТНОКАБАЛИСТИКА

Св. Або Тбилиски, Константин Кирил Философ и Учителят Мория

АЗЪТ В КОЗЕРОЖКИТЕ НАРОДИ И АГА́РТА НА БАЛКАН

21,45 ч.

Уникалното в българо-кавказките-индийските народи е именно азът, т.е. съвършенството на атомарно-физическото въплъщение на индивидуалността.

Азът е наистина представител на егото; и неговите западни и източни граници са Рила и Хималаите. Сега ще направя кратък исторически анализ на

цялата мощна вълна, донесла този импулс.

Финикия беше още в пелените си, когато Тракия пробуди онази степен на аза, която се счита за първоначална. Това стана в момента, когато Сатурн започна да оформя своя седми основен пласт в пръстена си. Фараонът Моàн тогава получи откровение за Сатурн и за астрологическата територия, която ще се формира на Балканите под влиянието на седмия подпръстен. Фараонът имаше мощни астролози, които успяха да идентифицират мястото с точност до няколко квадратни километра - и това място не беше нито Кавказ, нито Крим, нито Хималаите, а Рила. Устройването на Агáрта в младонагънатите планини е по-късен процес.

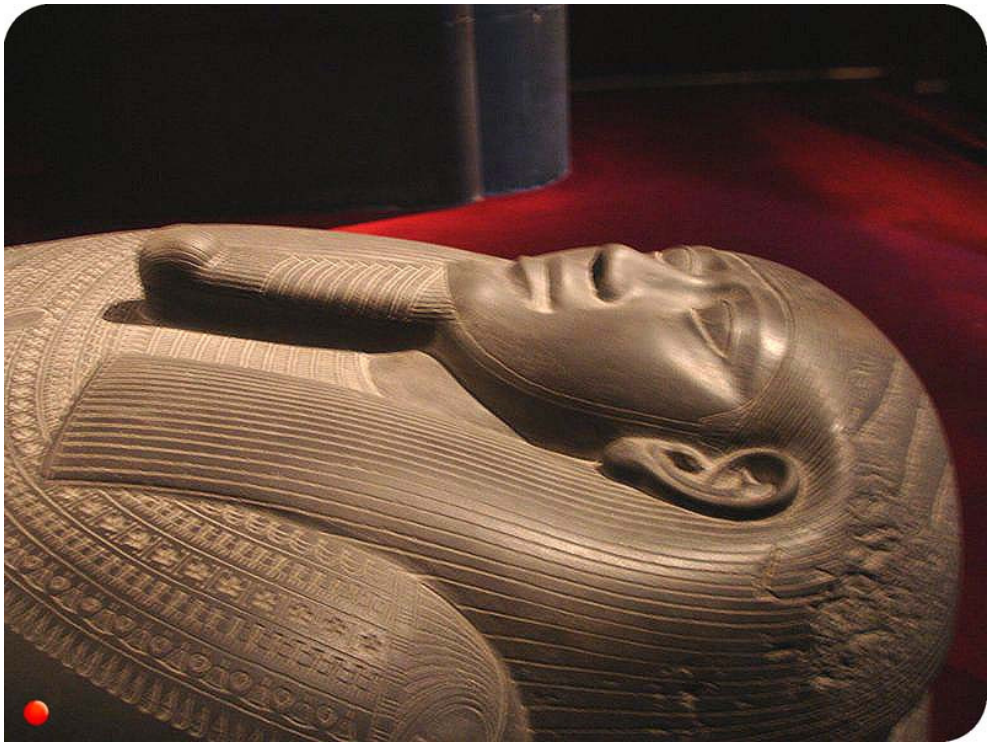

Това, че Вота̀н е по-известен от пратвореца на рилската култура, се дължи на абсолютната херметичност на последната, много по-голяма от египетската, кавказката и пр. Говорих ви за един велик Учител преди Орфей. Той, именно, пося семето на аза на Балканите. Той настрои съзнанието на балканските племена на вълна̀та на електроните, защото дотогава, пък и до ден днешен, всички други се вслушваха и се вслушват в ядреното начало. Този сатвичен, по принцип, процес става антипод на "сатва", когато не се слуша гласът на електроните, т.е. способността да прилагате в химична и минерална форма импулсите на Духа. Ето защо, в дотракийската, в орфическата тракийска култура, в античната култура, в кавказките култури и в Индия обърнаха сериозно внимание на работата над себе си на физически план, т.е. на усъвършенстването на тялото, като инструмент на Духа. Полу̀кс обърна очите на колективното подсъзнание към достойнствата на индивида, но не така, както това стана в ирландското съзнание. Ирландското съзнание пробуди Острова за индивидуализация, но индивидуализация като самосъзнание, а не като съвършенство на самото тяло, като негов носител. За северноевропейския индивид тялото е обект на самоусъвършенстване почти изключително с цел самочувствие, докато егото, като последен стадий на индивидуализация, носи не самочувствие, а нужда от съвършенство - независимо от

това, дали ни виждат, или не. Ето защо, турнирите в Западна Европа станаха апотеоз на индивидуалното начало, а принципът на съревнованието и конкуренцията и до днес утвърждава същото. В древна Елада атлетическите празници за пръв път се превърнаха в обект на естетическа наслада, а не само на чувство за надмощие. Успехите на Елада са безспорни в това отношение, но тя достигна до задънена улица, когато трябваше да се откаже от наслади-те заради истината.

С българското начало се започва егоцентрацията на планетата Земя. Преди протобългарите, нямаше такъв процес. Това беше достъпно само на Юдея, която е синтез на Битието със знак "плюс", и на скандинавските народи, които са синтез на Битието със знак "минус".

Така съвършено устроени носове, каквито са протобългарските, юдейските, кавказките и индийските, не се срещат другаде по света.

.....

Практически, правете каквото искате, но ако ще трябва да Ме прекъсвате, няма да стане! За Мен прекъсването няма значение, защото мога да продължа мисълта Си след години и векове, но това е важно за вас. Тази вечер беше изключение (важната среща с Л.). По принцип, това е един от начините, но не се препоръчва колективно. Предпочитам не са-

мо с един метод и не само с един човек.

Отварям Школата отново по дни и по предмети, както бяхме започнали. Вие всичките срещи ги превръщате само в "махало", а това е милионна част от Школата. Разбира се, че има милиони методи; а има и без методи...

- Каква е връзката ни с Тойóнус от миналите животи? (пита Е.К.). Ѐлма отговаря на Т.:

- Със Е.К. бяхте в Сирия поети и реформатори преди осем века.

Абу Имран Муса бен Маймун ибн Абд-Алла ал Куртуби

(1135-1204)

10.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

ЗА АРХАНГЕЛ МИХАИЛ

ПРОГНОЗА ЗА СВРЪХНОВА ЗВЕЗДА, КОЯТО ЩЕ ИЗБУХНЕ ВСЕКИ МОМЕНТ

- Вярно ли е твърдението на Щайнер, че епохата на архангел Михаил е започнала през XIX век? (пита Д.Е.)

- Това не е много точно, но, по принцип, е вярно.

Не е много точно, защото не уцелва годината - тя е по-късно с цели 100 години. Обаче нещата имат аура, орбис, и в този смисъл времето си съвпада. Орбисът не е повече или по-малко от 100 години и именно в 1980 година започна епохата на архангел Михаил. Това е архангел, който още не е слязъл в силата си, но "връчи акредитивните си писма" именно през 1980 год. А преди 100 години за пръв път дойде да проучи владенията си и да сключи предварителните договори. Той е, наистина, Слънчев дух, но Слънцето е само негова временна база. Истинската

му родина е централното Слънце - архангелите носят различните сили. Четирима са основните архангели: Михаил отговаря на силите на отблъскването, т.е. на извиращата навън сила на Духа. Той управлява разширяването на слънцата. Но неговия брат Венуѝл управлява точно обратното - колапса; така че те са динамична екологическа двойка в Битието. Колапсът всъщност представлява гравитационните сили. Учителят в България дойде с "пръв министър" или изпълнителна власт, в лицето на архангел Михаил. Именно избухването на свръхновите звезди, което става през 300 години, сменя архангелските йерархии. Те могат да променят управлението си само чрез максимална изява на своето естество - избухването, експлозията навън. ***Точно сега е моментът, когато се пада избухването на свръхнова. Някои от вас ще я видят, но тя ще въдвори царството на архангел Михаил на Земята***[1]*. Може да се каже, че миналия път и по-миналият негов носител бяха Франция, Латините и Германия, но сега именно българите са неговия народ. Това се познава по факта, че Михаил ви предпазва от катастрофи, природни бедствия и военни нещастия. Ами орфизмът откъде дойде? - Пак от архангел Михаил - той беше*

[1] Виж приложения материал от Интернет

една слънчева култура! Обаче сега новото, което Михаил носи, ще бъде небивал възход и подем на културата, какъвто имаше в основата на богомилството - пак под негово ръководство, но посредством подчинени йерархии. Сега сам той идва в силата си! Общуването със Слънцето на всички равнища е основният метод за контакт с Него. А въдворяването на божественото учение, като социално явление, е методът и изразът на Неговата духовна същност. Даването е Михаилов импулс. Силата на доброто - също. Неговите вòини ще се проявят скоро. Именно това ще бъдат синовете на светлината, пред които вражеските оръжия ще се разтапят. Но за Него и Неговата епоха е добре да говорим специално, по-обстойно.

- Има ли връзка между Михаил Иванов и архангел Михаил?

- Като македонец и чрез името си, той е свързан с този архангел, но мисията си не изпълнява както трябва. Можеше, можеше и по-добре.

Свръхнова 1987А

http://www-personal.umich.edu/~jcv/imb/imbp4.html

През нощта на 23 февруари 1987г. астрономите видяха нещо, което не е било виждано в последните 400 години: експлозия на свръхнова звезда, достатъчно мощна, за да бъде видяна с просто око. Става дума за син гигант, който е 50 пъти по-голям от нашето слънце.

Той избухна в Големият Магеланов облак – малко преддверие на нашата галактика. Експлозията, всъщност, е станала преди 170,000 години – толкова са били необходими, за да дойде светлината ù до тук. Когато една голяма звезда избухва по този начин, цялото ù ядрено гориво в центъра изгаря само за няколко секунди и тя остава като празна черупка, която се срутва навътре от имплозията. В същото време фотоните, които са успели да се изтръгнат навън, дават сигнал за раждането на страхотно гъста материя и ослепително ярка светлина. Изведнъж обектът става стотици пъти по-ярък от неговата матерна звезда.

Стрелката вляво показва звездата-прародител, наречена от астрономите SANDULEAK–69,202. Снимката вдясно показва обекта скоро след експлозията, когато неговата яркост се е увеличила 100 милиона пъти! (Повечето от другите ярки обекти в снимката са обикновени звезди, подобни на нашето слънце.)

През първите няколко секунди на такава експлозия, температурата близо до центъра е тъй чудовищна (10^{10} градуса), че има силата да породи неописуем брой частици неутрино, електрони и фотони. Слабо взаимодействащите неутринни частици са единствените, способни да излизат лесно навън, така че те поглъщат повечето от енергията на експлозията. Техният брой, породен от избухването, е извънредно голям: около 10^{57}, освободен само в няколко секунди! След 170,000 години, това було от частици неутрино се е раздуло до обема на сфера със 170,000 светлинни години в радиус, достатъчно огромна да обхване цялата наша галактика! Това дава 10^{13} неутринота на квадратен метър по повърхността на тази сфера. Всички те сега се намират в един тънък слой в края на тази сфера, дебел само няколко светлинни секунди (колкото разстоянието от Земята до Луната).

Като се има предвид, че този облак от неутрино е препускал към нас със скоростта на светлината цели 170,000 години и че ние сме били готови със съответната технология само няколко месеца преди да ни връхлети, такова нещо може да се окачести само с две думи:

"ЧИСТ КЪСМЕТ"! Но все пак, както казват, засичането е всичко. Други 11 събития, подобни на тези в IMB, бяха открити дълбоко под земята чрез детектора на KAMIOKANDE на Япония – точно по същото време. Тези два експеримента са първите по рода си в света: да могат да се уловят неутринни потоци от свръхнова. За щастие, те няма да са и последните, но все пак ще са нужни поне още няколкостотин години, преди да можем пак да засечем такъв мощен взрив на супернова и да уловим частици неутрино от него. Тези събития дадоха забележително потвърждение на важни теоретични модели във физиката на свръхновите звезди. Те също позволиха уникални измервания на масата, живота и скоростта на неутриното.

Междувременно, препускането на неутринния балон от звездата SANDULEAK продължава със скоростта на светлината своя весел галоп през нашия Млечен път, може би уловен вече и от детекторите на други звездни цивилизации... През следващите 100,000 години той ще мине окончателно през всички 10 милиарда слънца в нашата галактика (с техните минимум 10 милиарда планети) и постепенно ще почне да отслабва за нашите сетива и уреди, отлитайки към други далечни галактики...

По-долу виждате страница с първите съобщения за Свръхнова 1987 A:

VOLUME 58, NUMBER 14 PHYSICAL REVIEW LETTERS 6 APRIL 1987

Observation of a Neutrino Burst in Coincidence with Supernova 1987A in the Large Magellanic Cloud

R. M. Bionta,[12] G. Blewitt,[4] C. B. Bratton,[5] D. Casper,[2,14] A. Ciocio,[14] R. Claus,[14] B. Cortez,[16] M. Crouch,[9] S. T. Dye,[6] S. Errede,[10] G. W. Foster,[15] W. Gajewski,[1] K. S. Ganezer,[1] M. Goldhaber,[3] T. J. Haines,[1] T. W. Jones,[7] D. Kielczewska,[1,8] W. R. Kropp,[1] J. G. Learned,[6] J. M. LoSecco,[13] J. Matthews,[2] R. Miller,[1] M. S. Mudan,[7] H. S. Park,[11] L. R. Price,[1] F. Reines,[1] J. Schultz,[1] S. Seidel,[2,14] E. Shumard,[16] D. Sinclair,[2] H. W. Sobel,[1] J. L. Stone,[14] L. R. Sulak,[14] R. Svoboda,[1] G. Thornton,[2] J. C. van der Velde,[2] and C. Wuest[12]

[1]*The University of California, Irvine, Irvine, California 92717*
[2]*The University of Michigan, Ann Arbor, Michigan 48109*
[3]*Brookhaven National Laboratory, Upton, New York 11973*
[4]*California Institute of Technology, Jet Propulsion Laboratory, Pasadena, California 91109*
[5]*Cleveland State University, Cleveland, Ohio 44115*
[6]*The University of Hawaii, Honolulu, Hawaii 96822*
[7]*University College, London WC1E 6BT, United Kingdom*
[8]*Warsaw University, Warsaw, Poland*
[9]*Case Western Reserve University, Cleveland, Ohio 44106*
[10]*The University of Illinois, Urbana, Illinois 61801*
[11]*The University of California, Berkeley, California 94720*
[12]*Lawrence Livermore National Laboratory, Livermore, California 94550*
[13]*The University of Notre Dame, Notre Dame, Indiana 46556*
[14]*Boston University, Boston, Massachusetts 02215*
[15]*Fermi National Accelerator Laboratory, Batavia, Illinois 60510*
[16]*AT&T Bell Laboratories, Summit, New Jersey 07910*
(Received 13 March 1987)

A burst of eight neutrino events preceding the optical detection of the supernova in the Large Magellanic Cloud has been observed in a large underground water Cherenkov detector. The events span an interval of 6 s and have visible energies in the range 20–40 MeV.

PACS numbers: 97.60.Bw, 14.60.Gh, 95.85.Sz

И така, от 1604 година насам астрономите не са наблюдавали толкова близка до нас и толкова мощна свръхнова, както сегашната. Тогавашната сигурно е вдъхновила Галилей да направи своя прочут телескоп...

Това събитие ни даде богата информация за физиката на екс-

плозиите при свръхновите. Разширяващата се обвивка на SN1087A, в момента над една светлинна година в диаметър, все още внимателно се изучава. Ето как изглежда тя в уредите на астрономите Това е положението днес, през януари 2000г. Цветовете представляват интензивността на рентгеновото лъчение от свръхновата, както го е снимал сателитът "Чандра". Белите линии са контури от видима светлина, както беше видяно чрез телескопа HUBBLE:

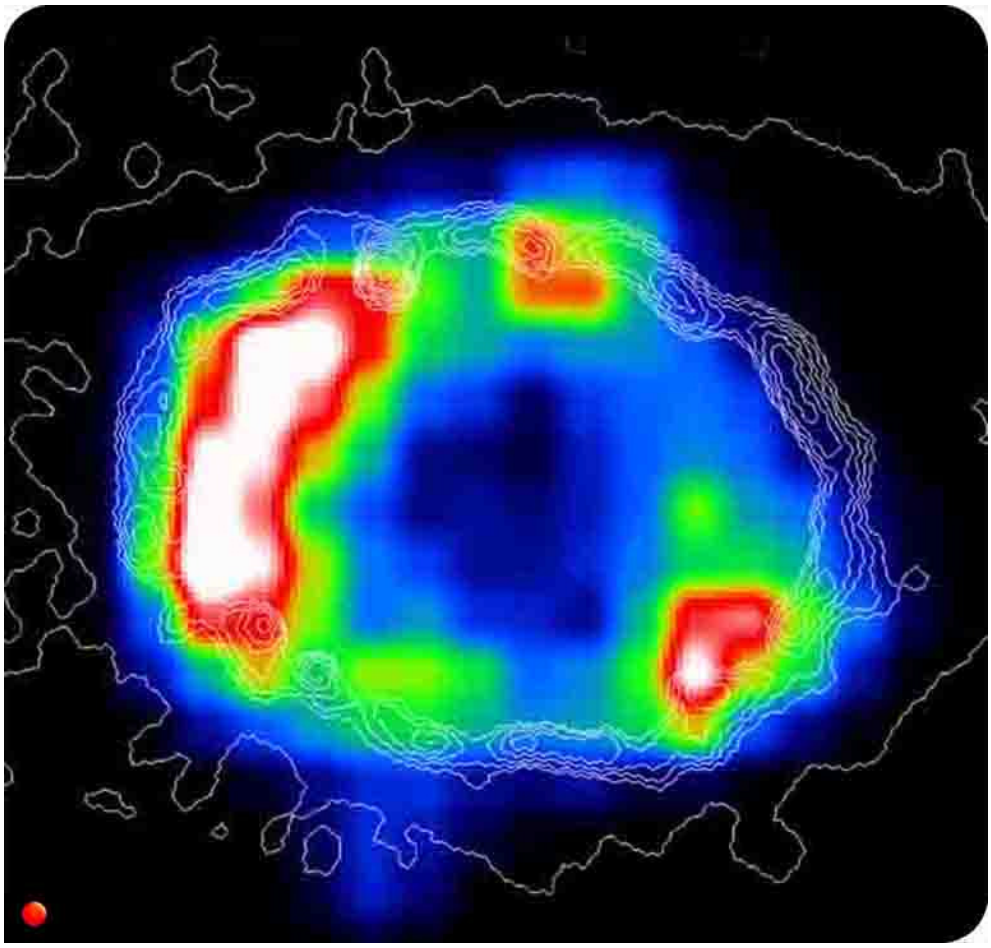

10.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

ЕТНОКАБАЛИСТИКА

АЗЪТ В ШОПИТЕ, РУПЧАНИТЕ И МАКЕДОНЦИТЕ

Шопското "яз" ("йаз") наистина изразява нещо,

което е синтез между България и Русия. Ако се разгледа шопското начало от божествен аспект, може да се твърди, че белите дрехи, които носят, ги поставя на първо място между българите. Но шопите не носят само зачатъка на минералното тяло, а и синтеза с руския дух. Сега аз ви говоря за идеалния шоп - нещо, което на вас ви звучи комично... "Шоп" е дума със силни вибрации и при това изменена, деформирана. Истинското ѝ звучене е "йоп", но "й" се промени в "ш" през турското робство. Това изразява мъките на шопа, който е въртян на три шиша и въпреки това не е изменил на естеството си. "Йоп" е, именно, най-близко до божествената етническа група, която се самоназовава, в първо лице единствено число, с "яз", но не с буквата и звука "Я", а с по-разчлененото - "ИÀЗ". Това, което искам да подчертая, е, че най-вече йопите могат да синтезират истината, аза и природата, докато на русите липсва много природен баланс, а на българите - истина. Йопът може да ги синтезира, именно защото има и трите букви в "йаз". При това, живо природно начало носи при него и второ лице единствено число, защото той казва "тизе". "З" пак присъствува, а това е много важно и съществено - и в плюс, и в минус. Положителното е, че другият човек за тази етническа група не е нещо само духовно,

но и природно, т.е. търси се баланс в общуването с другия. Отрицателното, т.е. шопското, е неизменното приземяване на всичко идеално в отношенията с другия, т.е. прозата, грубостта, нисшето, земно начало, липсата на финес, деликатност, уважение. Третото лице съвпада с руското, което, именно, още веднъж има отношение към общото между йопа и русина. Има още много време, докато стигне йопът до минералното тяло, но именно той ще е първият; нещо повече - първото минерално тяло със свръхпроводимост на Истината! Може би само рупчанинът може да се мери с шопа в това отношение. Този път избрах именно Рила, която събра шопи, рупчани и тракийци. От това се получи синтезът между три школи: Полу̀кс, Орфей и сегашната. Западна Рила бе обител на Полу̀кс, източна - на Орфей. Помнете, че за това има да се говори още.

Македонците не са от вашето тесто, но имат нещо общо с вас. Те наистина са носители на Марс, но и на Луната. Може да се каже, че имат космически произход, но от бунтарите, които ги изселиха на Земята. Затова са много способни и много вироглави. Те могат, както българите, да синтезират аза с голяма скорост, но при тях и разпадът на аза става с голяма скорост, за разлика от българите, поради лунното им начало, което се стреми към ядене. Никой не знае, че Полу̀кс произхожда именно от Македония. Точно затова македонците, също като цига-

ните, арменците и евреите, са разпръснати по целия свят и не могат да се съберат в една родина. Това е съдбата на всички, които са убили или прогонили Учителя си. Полу̀кс не беше одран жив като Орфей, но македонците Го изгониха, защото Той ги учеше на пост, а македонецът много трудно се поддава на постене. И на това е способен, но ако го движи амбиция. Има и македонци-посветени от висока класа, обаче не могат да се справят с природното си, тъмно начало, и с деспотизма, който ги прави груби. Най-много се отличават в духовния свят по това, че прокарват път за новите учения. Това им носи и специалността в бъдещата еволюция: при тях минералното тяло ще има центрове на неподозирана мощ и те ще пътуват най-далече. "Маке-дон" значи "майка на доброто и нежността". Нарочно е дадено това име, за да постигне тези качества. Истината е, че тяхната грубост не е като грубостта на западния човек; т.е. тя не произлиза от студенина, жестокост и егоизъм, но е недодяланост и неовладяна огромна нежност, т.е. грубост чисто комплексаторна. Поради голямата си срамежливост, те играят на грубияни. Ако македонецът може да се освободи от общественото мнение, от племенните забрани и традиции, той проявява истинската нежност на душата си; а ако се освободи и от племенния патриотизъм, проявява и истинската дълбочина на ума си. Още ще говорим, но друг път, защото това е важна

и дълбока тема, както, ако искате, и за останалите етноси в България. Но македонецът е индивид и аз, много по-стар от българина, само че пропилява данните си, за разлика от шопа, който умее да пести енергия и да се самореализира пресовано.

10.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

ЕТНОКАБАЛИСТИКА

АЗЪТ В РАЗЛИЧНИТЕ ЕЗИЦИ И НАРОДИ

Азът - това е физическата форма на Духа. Уникалността му в чистия свят на светлината има друг произход. Азът се отличава с атомарна структура.

Без атомен строеж, егото не е Его.

*Трябва наистина да се прави дълбок кабалистичен анализ на звуците, с които народите изразяват понятието **"аз".***

Физическата вселена се устрои, когато Абсолютният Дух изрече "Аз". Това обаче съвсем не звучи като българското "аз". Сатвичното, раджасичното и тамасичното си имат свои физически проекции. "Тàмас", именно, е най-близко до корена на понятието "аз" в божествения език. В своето най-дълбоко естество, "тàмас" не е антипод на "сатва", както това се възприема по отношение на храни и енергии. Раджас е квадратура, а сатва – опозиция (по отношение на "тàмас" - б.п.). Тàмас се проектира в българския дух само с последните си два звука (по принцип, тамас следва да звучи със "з" накрая). В това отношение, българският дух специализира аза, който е "тук". Абсолютният Дух, за да слезе на физическо ниво, трябва да си представи, че е "там", а не тук, където е самият Той. В българския тон на Абсолютния Дух се изразява самата Му същност, която си остава център, а не периферия. Ето защо, България, т.е. Балканите, са столнината на Абсолютния Дух като "Аз", а Англия - като "Ай". Това е много съществена разлика. "А"-то винаги носи индивидуализация, но в съчетание с "И" проектира индивидуализацията в духовната сфера, а в съчетание със "З" - в земната. Тъй като Абсолютният Дух или Бог не може да се

прояви физически без "З"-то в Своята физическа форма, Той се проявява и пребивава неотстъпно именно на Балканите. А субстанцията, която Му е необходима, за да се проявява на Земята пред религиозните като Светия Дух, взима от Англия. Точно затова ви казах в беседите, че Божието Слово на Земята се изразява най-добре чрез българския и английския език. Забележете, звукът "З" се изразява у славянските народи с буква, която вече е закръглена, за разлика от буквата на западните народи. И двете букви - "з" и "z" - са двуцентрови, което изразява същността на земята - поляризация. Но славяните са стигнали до мека поляризация, за разлика от тази на западните народи. А измежду славяните, именно българинът е включил меката поляризация в думата за своето Аз.Това ни най-малко не е в противоречие с пословичната твърдост на българина, защото, както казах, твърдостта на минералното тяло ще бъде пластична. Просто навикът на българина да пише "з"-то и "д"-то с големи загребвания отдолу, в материята, все още не му позволява да стигне до меката кристализация. Затова, именно, внуших на славяните да пишат "д"-то нагоре, и то по начин, по който западните народи не могат да пишат своето "d" (Отделни хора на запад пишат своето "d" с извивка отгоре, а ръкописното "z" е с огъната линия – б.п.).

Но, все пак, азът не е абсолютният антипод на руското "Я", както Д. гениално се е сетил. Те са гра-

фически, но не фонетически антиподи, т.е. антиподи по място в азбуката. Това, разбира се, също противопоставя българския на руския дух, но по форма и съдържание, не по смисъл. По смисъл, в идейния свят, е в сила именно фонетичната антитеза - английското и американско "АЙ", като огледално отражение на "ЙА". Това обяснява защо Русия и Англия (Америка) обикновено са били идеологически и териториални противници, докато, на божествен език, това означава, че те би трябвало да се допълнят. Антиподността на България с Русия е повече време-пространствена, т.е. в духовната история на двата народа винаги нещата са започвали в България и са свършвали в Русия, що се отнася до аспекта във времето; а в пространствен аспект те са се разпространявали в Русия, наистина включвайки помежду си всички останали звуци и букви, т.е. всички блага на живота, без изключение. В този смисъл, признаването на отделната личност трябва да се разбира като основна мотивация на българина, а признаването на колектива - като импулс на русина. Физическото царство на Бога на Земята ще слезе сега именно в Русия, защото русите сложиха своето "аз" на края на нещата. България, както винаги, е само началният тласък, но в нея не може да се постигне хармония, братство и равенство, защото всеки се тревожи за собствения си глас, а не за гласа на ближния си.

Все пак, като диаманти на Духа, българите винаги и навсякъде са ставали центрове на силни течения, които изменят световните събития. Азът е самият връх на канарата, който е твърд, именно защото е гъвкав. Сега обаче той още не е пластичен - това се отразява в стадия на еволюция на кристалите, които още са крехки, макар и твърди. Тъкмо това се отразява в българския "аз", който стига до неимоверни височини, но при надпределни налягания рухва. При русина също "я"-то е още недовършено, поради което там рухването - или, по-точно, деформацията - на егото се получава поради поставяне на идеята ("и") на първо място, а на индивида ("а") - на последно. У англичаните е обратно: индивидът над идеята ("АЙ"). Затова там култът към индивида се изражда в индивидуализъм, отчуждение и студенина. Немското "их", по подобие на руското "я"("иа"), поставя идеята на първо място, а на второ място е кръстът или физическата сила на Духа. Ако се разпростреи, ще видим, че немското "их" е огледален антипод на английското "хи" - той. Оттук - сблъсъкът на немското "аз" с английския народ.

Но всички тези неща са предмет на цяла една наука, наречена "етнокабалистика", и в един отговор не може да се изчерпят.

Любопитен е азът във френския език ("ЖЕ"). Там се започва със съгласен звук, при това артикулиран с върха на езика, а езикът и сърцето са под влияние на френския дух - знака "Лъв". Забележете сега приликата между българския "аз" и френското "же", както и тяхната антиподност. "Ж" и "З" са езиково-вибрационни съгласни. Окултната символика при тях води до силата на Словото в България и Франция, а също и до универсалността на аза. Но при французите се почва с пречка и се стига до свобода, а при българина е обратно. Философски погледнато, задачата на френското "аз" е да превъзмогне пречките и да се освободи, а на българското - да превъзмогне свободата си и да се самоограничи.

Ако искате, открийте "аза" в различните езици и ще направим анализ поотделно. Евреите поставят не аза, а неговите владения над всичко. И това не е нещо отрицателно, а много висока степен на еволюцията на аза, защото азът има и трябва да има свои собственности, които до управлява с пълна прецизност и чистота - и то именно на умствено ниво. Невъзможността да се откаже от атрибутите, и то собствените, е само сянката на това велико призвание. Алфата ("алфа") на гърците също има отношение към балканската индивидуализация, макар и да няма пряко отношение към аза им.

10.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

ИГЛОТЕРАПИЯ – ИЛИ МИЛВАНЕ?

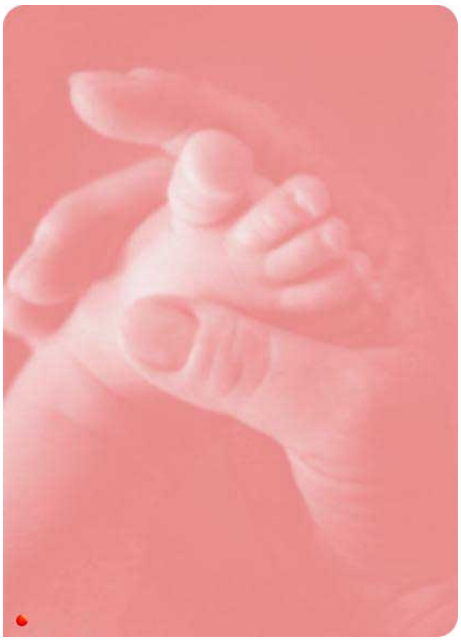

Иглотерапията е отражение на китайската същност, която поначало е под влиянието на Телец, а не на Везни, както считат някои. А Телец се занимава с паралелизма между инг и янг. Не случайно, именно Китай откри иглотерапията - той е страната на инг и янг. Който има отношение с Китай, той може да лекува с иглотерапия - но не към официалния, а към духовния Китай.

Проявата на духовния Китай е нежността като отклик. Но от иглотерапията днес е останало само острата ѝ страна - отклик, но провокиран насила. Откликът на съответните точки трябва и може да се възбужда не с иглоубождане, а с паси - при това,

пасите наистина може да възбуждат и околните точки, но при всички случаи оставят жизнената си сила и в търсената. При иглоубождането не очаквайте абсолютно стабилни резултати, по следните две причини:

Ако се събужда само една точка, но не и околните ѝ, помага се само на болното място, но не и на органите, които са в инг-янгова връзка с него. По този начин се създава силно огнище на възбуда, което наистина дава резултат, но се получава и ефектът на черното хало, каквото сте виждали на екрана на телевизора около силни светлини; или, обяснено с друг образ, падналият камък във водата предизвиква вълни, които се стремят да го покрият.

Опитът на иглоубождането, безспорно, е дал и дава лечебни резултати, но с това - както става и при филипинските, и при всички други подобни лечители - не се премахва психическата причина за болестта. Проследете внимателно лекуваните с иглоубождане - нещо, което тази система не прави и не иска да прави. Ще видите, че те се разболяват от друга болест, дори и да не се оплакват от първата до края на живота си. Природата не може да бъде излъгана по никакъв начин! Затова иглоубождането може да се препоръча, както и всички други природолечителни методи, само като средство за потушаване на острите състояния и за въвеждане на болния в преддверието на идеотерапията. От Истината

произтича всяко здраве! Затова, по-интересно би било за вас да проучите, с Моя помощ, коя болест на кое отклонение отговаря.

Сега ще ви кажа нещо, което никой не знае.

Наистина, паралелните точки са голяма тайна на духовната медицина, но тя още не е практикувана от вашето човечество. Най-общият оживяващ фактор е Слънцето. В духовен аспект, това е животът за Цялото. Ако някой се отказва от живота за Цялото и избира живота за себе си или за близките си, то непременно ще пострада главният мозък. Това не е много далече от логиката. Обаче именно точките, чрез които обикновено иглолечителят "лекува" съответните мозъчни поражения, показват на истинския, духовния лечител истините, които не желае да приеме болният. Например, болка в предния мозъчен дял носи онзи, който оставя Бога в името на човечеството; в теменния дял - онзи, който оставя човечеството в името на Бога, а в тилния дял - онзи, който оставя човечеството и Бога в свое име. Но това спада към общата идео-медицина. А в присъствието на китайската система, това добива крайно практичен смисъл, защото точката, отговаряща на болния орган, показва мотивацията - т.е. нещото, заради което именно изоставят човечеството или Бога.

Понеже всеки квадратен микрон от кожата отговаря на психическа мотивация, то духовният лекар

може точно да определи коя извратена потребност на кое заболяване отговаря. Значи, трябва да се разграничава поведение от мотив. Не само в психиатрията, но и в обикновената медицина, това е напълно валидно. В този смисъл, "духовна иглотерапия" означава да се познае точното психическо или идейно извращение, което е мотивът на поведение, обикновено съвършено различно от този мотив. По тази причина, дори и най-напредналата официална, природна или духовна медицина, ако лекува само поразения орган, няма да има трайни резултати. Вие ще бъдете отново впечатлени от информацията, която бих ви дал, ако разберете, например, че на ходилото се намират всички точки, които отговарят на методите на Доброто; на ухото - на методите на Мъдростта; на окото - на методите на Истината; на устата - на методите на Любовта; на носа - на методите на Правдата; на дланта - на методите на работата и общуването.

Сега, като знаете това, вие ще можете, според хороскопа на човека, по доминиращите планети и техните аспекти, да определите точките в посочените органи, които отговарят на определени нарушения в потребностите, вкусовете, мислите, идеите или навиците на човека. Третирайки тези точки, най-вече чрез идеотерапия (после ще ви кажа механизма), вие ще можете да постигнете фундаментални резултати. Не обаче преди личната доза

страдания, която трябва да преживее всеки индивид, за да бъде подготвен да възприеме новата идея - точно тази голяма грешка допуска недуховната медицина.

И така, не е сега моментът, но при желание можем по атласите на иглотерапията, по техните карти, да определим с вас точното идейно-психологическо значение на всяка от основните линии, на всяка от точките; после ще ви съобщя идео- и психопрофилактичните формули, съответни на всяка линия и точка и съответно на терапевтичните им варианти. После ще разгранича, по най-точен начин, коя точка с коя природна стихия, в каква доза и при какъв аспект, трябва да се третира.

Така например, някои точки - както тези в очите - носят фундаментално освежаване на психиката и организма само при попадане на изгревни фотони в тях. Други точки, като например ходилата, се задействат с огромен ефект само при ходене бос и третиране с гореща вода, и то до коленете - не е необходимо иглоубождане. Това всичко ви е дадено, но вие не го ползвате. Не ви ли прави впечатление, че очите са представители на Стрелеца - огнен знак, - поради което изискват огнени агенти за възбуждане на точките им - фотони на изгряващото Слънце; а ходилата са под влияние на Риби - воден знак,- поради което топлата вода може да възбуди благотворно техните точки. Премислете в този дух кои са

синтетичните земни органи - фокуси на точки, - и тях третирайте с докосвания, милвания и лечебни глини; а въздушните могат да се лекуват с добра и нежна дума, с музикотерапия, звукотерапия, аромотерапия, както и с въздушни бани.

Не е необходимо непременно иглоубождане по изкуствен път. Природата е предвидила мухи и комари за тази цел. Като органи на Световния Дух, те отдалеч виждат помръкналите ви енергийни точки и безпогрешно впиват хоботчетата си точно там, където трябва да се отнеме излишна енергия или да се придаде недостигаща. При това, те знаят и точната необходима дълбочина на убождането. Но хората се дразнят и убиват своите "медицински сестри", като по този начин се лишават от природното иглоубождане и навъртат карма за убийство...

Мисълта ви е насочена вече към това и в беседите. Учил съм ви да отбелязвате точно къде е кацнала муха на лицето или тялото ви или къде ви е ухапал комар; или къде сте се покапали, когато ядете; или къде сте се ударили. На това място точно стои неразрешена или неправилна идея, върху която трябва да мислите, за да се излекувате. Природата е най-добрият диагностик и тя ви дава живи методи, чрез които да проумявате къде куца вашия мироглед, вашата етика, вашето ниво на еволюция – просто трябва да съставим окончателно атласа на добродетелите и отклоненията от тях, според картите -

анатомични и иглотерапевтични, - за да не търсите всичко това още много години из беседите. На китайските и останалите иглотерапевти кажете: кристалчетата, които вие разнасяте по индуктивен път, не са нищо друго, освен сигнатури на вида егоизъм, който трябва да се втечни и разнесе от течението на любовта и доброто; а точката, чрез която му се въздейства, означава вида добро, което човек трябва да направи и прави, за да се разтопи паралелният на това добро, но със знак "минус", егоизъм. Имам предвид класическия паралелизъм между две точки в организма - паралелни, т.е. свързани. Тайната не е в механизма, а в идейните съответствия. Но новото - това е третата точка! За това - друг път.

Сега мога само да кажа, че двете свързани точки, по принцип, са крайните точки на хорда в окръжността, но още нямат отношение към центъра. Третата е центърът, поради което най-дълбоката иглотерапия се нарича "радиална", т.е. намиране централната точка, която свързва двете точки. Само че това е за окултни ученици и посветени, готови да отдадат живота си за общото благо! Централните точки ще откриете само в хипофизата и органите над нея, но идеите и методите, които ги възбуждат, са предмет на особен урок.

Наистина, има опасност за някои висши тела при практикуване на китайската система. Някои посветени китайци знаят това и препоръчват реф-

лексотерапията твърде отговорно и специализирано, както стои въпросът и с хатха- и раджа-йога.

Но сега - да приключим с тази тема.

10.VI.120(1984)г.
София - Изгрев

НЕ РАЗЧИТАЙ НА НИКОГО!

ЖЛО / Й

Критичното чувство е основна причина за тежкото Ви състояние. Онзи особен антихормон, който се отделя при силния негативизъм, поразява лимфните Ви съдове (лицето не е казвало на единатора, че има възпалени лимфни възли - б.п.). От това не може да се излезе другояче, освен психически. Необходими Ви са ежесекундни усилия да срещате живота с оптимизъм и положителна мисъл. Пред Вас няма никаква друга

алтернатива. Просто не обръщайте внимание на отрицателното. Това не значи слепота, а нещо още по-радикално: остро зрение за доброто. Слепотата за злото помага, но не е достатъчна: трябва активно, с голяма енергия, да се търси кое е доброто във всяко зло.

Физическото Ви състояние не е фатално; психичното е под всяка критика. Вие постоянно откривате, "с точност до нула", негативните страни на всяко явление. Оставете това, защото имате още задачи на Земята - решете се твърдо да се откажете от черногледството. Онзи, който е оптимист, не се страхува: от него се излъчва вътрешен мир, радост, спокойствие и щастие. Не се противете даже и на това, което четете в момента, не казвайте "А откъде да го взема това настроение, след като няма причини?"

Основата на Вашите мъки, тревоги и болести е една: неверие в Провидението и вяра в икономическите, материалните предпоставки. Оправили ли сте се досега, след като се погрижихте да не останете на улицата? Не! Не само че не сте се оправили, ами загазвате все повече и повече.

Не се сърдете на този анализ - той произтича от Вашия хороскоп. Прережете окончателно всичките си мостове към миналото; не се дръжте вече за никого - това е излишно. Материалистичното възпитание, което сте получили, е причина за всичко. Те-

зи, които ви научиха да се безпокоите за утрешния ден, трябва да пострадат много тежко. Съдбата не прощава на утвърдените в страха и "околните пътища". Пострадалите от такива "околни пътища" са много повече от пострадалите, избрали високия идеал и самотата.

*Не разчитай на никого - **това** е философията на Прародителите на човечеството! А Вашите прадядовци и прабаби все още ви нашепват в подсъзнанието престъпната мисъл, че подлостта към собствената душа е по-малко опасна от последствията от това. Не обвинявайте нито обстоятелствата, нито хората, с които сте се събрали: позорно е да ги обвинявате, след като вие самите сте ги излъгали. Каквито и недостатъци да имат, те са очаквали нещо от вас. А вие не можете да им го дадете истински, защото сте се събрали с тях по съображения, а не от любов. Не се заблуждавайте; не заблуждавай ближния си, нито съдбата.*

Останете абсолютно, напълно сама - и ще видите дали ще умрете… Нищо, че сте болна, нищо, че сте "изоставена от всички" и "нещастна" - по-добро лекарство няма да откриете никъде! По-скоро, в сегашното си положение няма да издържите - и никой преди Вас не е издържал, повярвайте Ми. Причината за хорските нещастия и състояния не е извън хората, а в самите тях. Има нещо обаче, което приспива душата им и те не искат да си научат урока.

Може да се молят най-горещо даже, ако са религиозни, но не се отказват от страха, от чувството за сигурност. Причината е тази, че нямат духовна култура, не се поддават лесно на неща, отнемащи им "основата" под краката.

Но при Вас случаят е по-друг. Вие сте жива до този момент, само защото имате добро сърце - можете да дадете и последния си залък. Мисълта, че и другите страдат и имат нужда от подкрепа, не Ви напуска нито за миг, а това е Вашият най-голям шанс. Ако, правейки добро, същевременно не се вайкате: "Докога все аз на другите, а не те на мене?", Вие много бърже ще се възстановите. Корист нямате, но сте паникьорка и недоволна от съдбата си. Мерейки всичко с мярката на безпокойството, Вие всъщност отнемате и последните си шансове. Има, разбира се, една тънка и свещена тревога на майчинското начало, поради която всички вие сте живи, но тя е съвсем различна от постоянното, остро безпокойство.

Любовта няма да ви посети, докато не ликвидирате това безпокойство. Няма човек, който да обича постоянните, картечни, напрегнати въпроси и оценки, които се изстрелват от устата на ближния. С любовта човек трябва да бъде крайно нежен, деликатен, внимателен; никой не обича да го поучават, да го напътстват, да му наливат ум в главата. Любовта иска вие целият да станете мир, тишина,

мълчание. Остротите я прогонват. Горко ономува, който мисли да помага, както мечката на заспалия. Имайте предвид, че човешката душа е най-финото, най-чувствителното нещо. Тя се скрива и не се проявява, когато има мисъл да я поучават, наставляват и "рендосват". Милиарди хора досега са отблъсквали душата на любимия си, само защото са намесвали острия си език. Има къде да го използвате - не му позволявайте да се движи, когато пред Вас преминава човешка душа, която има нужда от тишина.

Направете си мост към живото, неземното - към онова, което диша благоговение, обожание, безмълвие. Не слизайте от този свят и никога не поучавайте другите "да слязат на земята". Вие случайно да не би да сте прокопсали на тая земя с тия методи? Слизането на земята е нещо съвършено различно от това, което Вие си представяте. Може би е още рано за Вас, но ще Ви кажа: "Земя" значи пълно въплъщение на грижата, но без тревога; пълно материализиране на обичта, но без натяквания; плътно включване в проблемите на другите, но без очакване на отклик; пълна всеотдайност на работата, но без заплащане; пълно и непрестанно самораздаване, до последната капчица сила - но без недоволство; пълно и абсолютно уповаване в Провидението, че няма да бъдете изоставени, но без приказки и уговорки, че за всеки случай ще си подсигурите един "гръб"; пълно мълчание, когато застанете лице с ли-

це с Любовта - а не коментари, светкавични контрареплики, умувания и обсъждания. Ето това значи "приземяване", а не вашите фантазии, че има други, общоприети и утъпкани пътища за "подсигуряване" и "оживяване". Светът е натъпкан с психиатрии, болници и гробища, именно поради тази нереална представа на хората. "Трезвите", "практичните", "имащите" - ето по кои ходи инфарктът, ракът, инсултът и прочее; тревожните, "домошарите", "кукувиците", които нямат колективен живот и постоянна обмяна на енергии с другите, без някаква корист или безпокойство "какво ще стане с моята къща, дом, сигурност" - ето на кои нервите се разстройват, разширените венички проличават, ръцете издават началото на старостта и сърцето започва да се разнебитва.

От Вас днес се иска следното:

1. Да се освободите от всички, които Ви пречат да уповавате само на Провидението;

2. Да намерите нископлатен източник на препитание, но да не се преуморявате;

3. Да можете вече да различавате хората, които Ви използват, и ония, които са Ви истински, безкористни приятели;

4. Да станете база за гладуващи, нещастни художници, фотографи, поети и писатели; изобретатели, занаятчии и пр., които да депозират свои творения при вас: и Вие да се подкрепяте, и тях да ги

подкрепяте с даренията, които други ще оставят, за да се ползват от тези творби временно, за определен срок. Така творбите ще се въртят из повече хора - ще бъде нещо като "творения под наем", но няма да използвате финансови термини. Всеки ще дава доброволно, от сърце, и ще се смята, че така помага на творците да не умрат от глад. А Вие самата имате право на половината от всяко дарение.

Няма да мине много време; и ако направите това, ще ви се подобри здравето, защото ще бъдете обезпечена, бодра, здрава и щастлива - ще общувате с цвета на истинската художествено-творческа интелигенция. Няма да мине и година - и Вие ще бъдете щастлива и емоционално, защото грижите ще отпаднат и ще се подмладите от общуването с млади и прекрасни хора. Ето къде ще се развихри Вашият огромен талант да се грижите за другите, да помагате, да ги "уреждате". С големите си връзки и с логиката, убедителността си, Вие ще успеете да създадете от тази инициатива и удобна за държавата форма, за да не ви гонят и преследват. Някой много силен ваш човек нависоко трябва лично да ви отбива всички посегателства и да ви крепи много здраво, да не би да се появят неизбежните претенденти за кокала и за тлъстеене на чужд гръб. Вие трябва да си останете в центъра, ръководителка на това звено; ако трябва - инициативата ще бъде обоснована идеологически и икономически, с обстоен

доклад от ваши приятели. Но Вие трябва да си останете в центъра на това, с вашата грамадна комуникативност и практически нюх. Така ще се помогне на десетки и десетки мизеруващи таланти, ще си помогнете и Вие самата всячески - материално, емоционално, духовно.

Препоръчвам Ви разходки на чист въздух, изобилен плодово-зеленчуков рацион, пиене на гореща (кипнала) изворна вода, общуване с най-високите духовни ценности на човечеството. Покрай интригите, които плетяхте някога във френския двор, Вие направихте и множество добрини, спасихте от гилотината поне 20 души; лансирахте много истински таланти, някои от които станаха писатели и художници-класици. Спомнете си за доброто, което сте правили - и сега се развихрете отново!

10 юни: 16,50 – 18,00 ч. / 11 юни: 9,00 – 10,30 ч.

14.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

ХЕРУВИМИ И СЕРАФИМИ

ЖЛО / АХ

А.Х., много красива и одухотворена млада жена, художник-сценограф, е помолила п. за хороскоп. Той обаче усеща, че няма да бъде точно това, понеже самият Е́лма е готов да ѝ говори. Ето писмото Му до нея:

14,00-17,00 ч.

Драга А.,

Пише ти не обикновен астролог, а носител на по-особени познания. Не можем да се срещнем, освен в далечно бъдеще. Засега приеми само това писмо.

Много лошо е, че ти написа неща, които го принизяват и го представят в такава светлина (От текста не е ясно за кого става дума – б.п.). Обаче сега нещата, които ще ти кажа, са от по-друго естество - и ти почувствай това.

Уникалното е особено силно подчертано в теб –

ти си под закрилата на херувúми. Те са най-непретенциозни по отношение на себе си, но са много претенциозни към другите. Много трудно е за херувúм да не изисква нещо особено. За кривите постъпки на хората той винаги има максималистични оценки и категорични позиции. Нищо не прощават огнените пазители на непристъпните порти на рая, никого не пропускат, ако няма нужните качества и добродетели. Лесно пропускат обаче не спазващите законите, а необикновените, изключителните. Рече ли някой да им покаже нещо известно вече, херувúмите – една особена космична цивилизация – направо пъдят безцеремонно. В тях няма жило за осияните от удивителното; но обикновените, тривиалните, прозаичните, са обект на техните остри насмешки и сарказми. Най-безмилостни са те към нагаждачите, лакеите, проституиращите, "редовите".

Необходим е висок критерий – и този критерий се носи от херувúмите. Милиарди и милиарди същества не са могли да преминат прага на Небето поради носителите на особеното качество "кралóн" – чувството за уникалност.

Оттам идва и твоята остра болезненост по отношение на кралóн – чувството за уникалност. Не става дума за самочувствието на онзи клас, който има противоположна полярност на херувúмите, а за търсенето на уникалност извън себе си. Не мис-

лете, че самите херуви́ми не са достатъчно уникални, но тяхното съзнание преценява околната действителност – лекува я от клишета, стереотипи и модели. Няма две мнения, че херуви́мите са неприятни с острото си излъчване, с постоянно будния си поглед да схванат момента на обикновеното, за да го укорят.

На херуви́мите са нужни божества, титани, герои, артисти, можещи да възбудят най-силното им желание – желанието да се възхищават. Те са най-ярко поляризираните духове в чувствата си – силно се очароват и силно се разочароват. Не ги съдете никога, когато са въплътени като хора на земята: те са напълно безпомощни там, където един мъдрец и философ може да запази спокойствие. Онзи, който попадне под лъчите на възхищението им, нека бъде блажен; но никога няма да бъде сигурен кога точно, при най-малкото подхлъзване, ще бъде остро уязвен... Не че херуви́мите са зли, както някои пъклени духове и психики, но те не могат да понасят простащината, липсата на пиетет, финес, силно обаяние и кавалерство. Те представят особен свят, наречен "свят на душата", но само едната му фаза. Особено се отличават от божествата от О́лна – "планета" отвъд Плутон. Обединява ги отрицанието на всичко стандартно; но, за разлика от тях, херуви́мите имат нужда от строго определен обект, от когото да се възхищават.

А мостът към божествената вселена – ỳлтравселената – са серафи́мите. Именно серафи́мите загубват представата за отделност и могат да обичат всички. Не е регистрирано досега серафи́м да е бил влюбен в херуви́м и да не е страдал неописуемо – това е една, общо взето, абсурдна комбинация. Серафимът се влюбва непрекъснато в нови и нови обекти, а херувимът е или влюбен в едного, или не е влюбен – и много страда от това. Серафи́мите се самоотдават непрекъснато на всеки срещнат, без изключение, и когато се родят на земята, ги убиват с презрение или с камъни. Херувимът обича един път и обикновено изгаря целият в тази любов. След подобна катастрофа, той или не се възстановява, или се възстановява много трудно – десетки години, ако е човек на земята. От него не остава нищо друго, освен една психическа развалина, която се самоокайва, мъчи се и проси милост. Обърнете обаче много сериозно внимание на това, каква милост търси: той не се задушава от липса на нежност, ласки, физическо и душевно преливане, какъвто е случаят със серафи́мите, а има нужда от това, да го предпочитат, да го направят несменяем партньор, да го обсипват с ласките на душата – обичта, любовта и вниманието. Положението със серафи́ма е катастрофално, ако няма въобще някой, с който да се слива и който да не му противоречи, да не го укорява за нищо. Обаче херуви́мът не може да получи удо-

влетворение дори от милион любовни извори около себе си, ако един от тях не е определен за него и за никой друг.

Затова, няма нещо по-нелепо, по-трагично и по-смешно от опитите серафи́м да търси любов от херуви́м – и обратно. То е все едно гугутка да иска да се ожени за петел или ... носорог да направи сватба с медуза.

Познайте най-дълбокото си естество – и тогава мечтайте за свързване. Това отнасям повече към серафи́мите, защото те не се спират пред нищо, за да се слеят, макар и еднократно, с някого. Лесно става това, но не и с херуви́ми, които не могат да допуснат "приятно приключение", така наречените "златни редове или страници" в живота си. Те искат и могат да бъдат или изцяло златни, или нищо. Това не е нещо пъклено, както се проявява у амбициаторните представители на ревността, гордостта, самомнението, но основен импулс на човешката душа, която има най-силно желание да срещне своята космическа половина и да се слее завинаги с нея и единствено с нея.

Не корете обаче и серафи́мите, които поддържат цялата ỳлтравселена с постоянната си поетическа влюбеност, която не може да се прекъсне нито за миг. Ако серафи́мите престанат да обичат, ỳлтравселената ще угасне, а с нея – не само херуви́мите, но и всички божества. Затова серафи́мите са

под зоркото око и крило на Бога, Който сменя обектите им с малка или голяма скорост, но от любовни преживявания не ги лишава нито за секунда. При липса на отклик, само поезията ги спасява, ако не се самоубият от жажда за сливане.

14.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

СЕРАФИМИ, ИЛУХИМИ, АЛОХИМИ И ЕЛОХИМИ

ЖЛО / СН

Лейла и Меджнун

10,00 -12,00 ч.

Долният текст е свързан с категоричната "заповед" преди няколко дни да се отиде при С.(в събота, 9.VI.120(1984) г.) и да ѝ се каже от името на Учителя, че е необходимо тя "да помогне с нещо на Природата". Тя усети, че ще има ново послание до нея. Ето го:

Любимо Мое създание, сол на нивата Божия, С., слава на небесната обич! Пламенно те приветствам, нежно те милвам, Моя предрага, обична невесто, половина на много възвишен Мой син от Óлна, определен ти от изначални времена. Никой, освен вас, не може да Ми намери скъпоценни диаманти от такава златна мина, каквато вие представлявате. Лоното на Моя живот има съкровища, които нямат цена. Ти и твоят възлюбен сте едно от тях! Нося ти поздрав от него, който не може още да дойде в плът на Земята, но няма нито миг, в който той да не е с тебе - на Óлна живеят алохúми. Много трудно е за алохúм да слезе във физическо тяло на планета, защото няма още нужната "корона". Никога не може алохúм или илухúм да добият планетно тяло, без да са се слели. От божествения свят само класовете на елохѝмите могат да слизат като хора на Земята, а илухúми и алохúми - много рядко. Покоят на последните се губи напълно или са много нещастни и скръбни, когато се наложи да се въплътят по изключителни причини.

Половината ти - алохи́мът Моло́н - има голяма нужда от тебе, но чака окончателно твоето илухи́мно посвещение. Илухи́мите са мъдри по изява, но любовни по естество. Алохи́мите са любовни по изява, а истинни по естество. Непременно трябва илухи́м да се слее с алохи́м, за да се получи елохѝм. Елохѝмите изявяват Любовта, Мъдростта и Истината, и подтикът им са - в равна мяра - пак Любовта, Мъдростта и Истината. Именно елохѝмите слизат на всички нива̀ и владеят най-пълно равнобожествеността. На вашия етап, те идват като Учители.

Нарочно те вселих на Земята, маскирана като обикновен човек, защото преминаването в илухи́м чрез земно въплъщение е много опасно. Ако те бях пуснал на Земята в целия ти блясък и красота, нямаше да можеш да се отървеш от обожатели. А сегашната ти красота е достъпна само за високо посветени и напреднали Мои Синове, както и за обикновените хора, които имат вкус. Може много лесно илухи́м да се подхлъзне, ако не го маскирам. Лоното Ми не е приемало никога любов, която не е луда, напълно безумна, а подхлъзването на илухи́мите става обикновено така: те се оплитат в мъдрувания за любовта и така не могат да я проявяват свободно. При пълен външен блясък и прекрасност, те, поради схващанията си за мъдростта,привличат множество сърца и души, но не се обменят с тях - държат ги на разстояние и предпочитат да ги организират, да

им проповядват, да ги просвещават по някакъв начин.

Напълно обратен е животът на алохи́мите: те са също божества, обаче не признават никакви правила и закони - затова напълно безразсъдно се хвърлят да раздават любов навсякъде. Но техният подтик не е Любовта, а Истината - нещо, което вие не можете да проумеете. Те са луди в любовното си поведение не поради чувство за привличане, както е при серафи́мите, а поради необходимостта да бъдат верни на Истината. Физическите и духовните същества все още имат нужда от нещо, което да ги допълва, докато божествените нямат нужда от нищо, защото нищо не им липсва. Но те имат нужда да се самораздават на всички, и то без остатък. Серафи́мите също се самораздават на всички, защото са най-последният мост от физическата към божествената вселена и не могат да не предават този основен импулс на Божественото. Но серафи́мите са още и физически, затова имат трагична, огромна, влудяваща нужда и от получаване на любов. А мъката им е в това, че те могат да получават наслада от любовта само от такива, които не са им направили никога забележка - и с поглед, и с мисъл, и с повей от мисъл дори; от такива, които не са ги прекъснали при говорене или не са пресекли тяхното любовно самоотдаване.

За разлика от тях, алохи́мите ни най-малко ня-

мат нужда от всичко това: те се самораздават, раздават любов безогледно - навсякъде, където има терен, по-нисък от техния, любовта им се устремява като вода, като бясна стихия! Най-нещастните, най-скръбните, най-изоставените трябва да се молят за среща с алохи́м - той ще ги отнесе в небесата на любовта и ще им даде любов, каквато никога не са преживявали! Но тъй като на алохи́мите основният импулс е не Любовта, а Истината, те вършат това с единствената цел да освобождават съществата от привързаности. Затова алохи́мите управляват крадците, проститутките, престъпниците, убийците, военните, лудите от всички векове и страни; самите те, когато се въплътят на земята, могат да живеят единствено и изключително само като бунтари и аутсайдери – не приемащи установените норми на обществото. Никакви норми не приемат - дори на божествените учения! Меджнун може да е серафи́м, както всички поети, но поведението на Меджнун[1] е именно преход от серафи́м към алохи́м - едно

---

[1] **ЛЕЙЛА и МЕДЖНУН** — героиня и герой от най-популярната на изток арабска легенда за разделените и страдащи влюбени. Тези бедуински "Ромео и Жулиета" принадлежали към враждуващи родове: Лейла я омъжили насила за другиго, а Кайс (наречен "Меджнун", което значи "обсебен", "безумен") избягал от племето си в пустинята и почнал да живее сам, съчинявайки песни за Лейла. Накрая и двамата умират от скръб. Текстът на поемата съдържа много любовни елегии. По-късно сюжетът ù е използван многократно в романтическия епос на Турция и Персия и на поетите-суфи; последните са му придали символичен смисъл**:** описват тъгата на душата, разделена от Бога. Запазени са повече от 20 поеми на тази тема, като най-знаменитата е тази на персийския поет Низами (1141-1209).

много рядко "прескачане" на илухи́мната степен. За да станеш алохи́м от "нормален" човек, ти трябва непременно да си "луд", да бъдеш на моралното дъно или абсолютен аутсайдер. Мария Магдалина, У Син, Го Ко - причинителите на толкова вълнения в класическите вероизповедания - станаха алохи́ми.

Лейла и Меджнун

Обаче на алохи́мите им липсва онова, което го има в илухи́мите: страхопочитание. Страхопочитанието на илухи́мите не е като това на девите от духовния клас: първите постъпват мъдро, за да бъ-

дат справедливи и добри към всички, а вторите - за да не погубят еволюцията си. Значи - външно и илухи́мите, и девите са благонравни, хрисими, тактични, въздържани, неуловими за лична връзка, освен когато самите те се фиксирани в някого и само в него. Ако са от падналите, тогава тяхната любовна хватка е като менгеме.

Лейла и Меджнун

Сега трябва да се знае, че илухи́ми и алохи́ми могат да играят и противоположни роли, и то с успех. Соломон е алохи́м, който има поведение на илухи́м, понеже е мъдрец от най-висша класа, но това не му

пречи да има и харем. Мария Магдалина е алохи́м, който обаче написа евангелие, по-вярно и истинно от всички останали. Така че в тези случаи прозира образуването на най-високата йерархия - тази на елохѝмите. И Соломон, и Мария Магдалина сега са Велики Учители, подготвящи ѝлтравселената да проумее чистотата на хѝпервселената.

Лейла и Меджнун

Това дълго предисловие, С., правя, за да навлезеш в същността на това, което те очаква. Предстои ти нещо фундаментално - новораждане. Ти ще

трябва да родиш още едно физическо дете, което да снеме твоята космическа половина на земята. Само така ще добие тя необходимата мъдрост, а ти - необходимата лудост. Дали ще сториш това в сегашно прераждане или в следващо - нямаш свобода, защото времената настъпиха.

Из филма "Лейла и Меджнун" (1976) с Риши Капур – синът на Радж Капур

Необходимо е това да стане незабавно! Това е първият изпит за "начална лудост", който трябва да преминеш отлично. Изпитът на Молóн ще бъде в необходимостта да се подчинява на порядки, на училище и пр. Не съжалявай, че не ти го пращам този път като мъж на твоите години - ти все още не си достатъчно "луда", за да не страдаш от неговата

пълна всеотдайност в любовта. От него ти ще научиш защо децата не трябва да се възпитават под режим и с насилие, а от тебе той ще получи основите на социалното съобразяване.

Поиска послание - ето ти. Приеми го както искаш - никого с нищо не задължавам. Свободата ви никой не може да отнеме, най-малко - самият аз. Но има процепи във времето, които, ако не се използват, после става много трудно. Мисли, чувствай и действай.

И тогава ще ти открия неща, които никой досега на Икло не е познавал. Затова беше толкова срочно да се срещнете с […].

15.VI.120(1984)г.
София - Изгрев

ПЛАНЕТАТА ОД И ТРАНСВСЕЛЕНАТА

ЖЛО / ЕКК (Со-Ли)

4,30 - 6,00 ч.

Скъпа Со-Ли!

Остана ти още малко - ти не си от тази планета. Со-ли не е нито китайско, нито виетнамско, нито корейско име - то слиза с теб от звездата Тан. Трябва да си припомниш как живя на тази звезда. Тя

управлява процеси "со". "Со" означава "слънчева обич", свободно преведено на славянски. Но, математически, "со" означава следното: "Пределна просторност, до която може да стигне сияйната обич, за да се превърне в Любов". Со пръсва слънчевото начало навън, а след това го увлича в сферично въртене, за да проникне в седмото измерение. Седмото измерение е сфера на Любовта; шестото - на Обичта, а петото - на Мъдростта. Любовта не търпи празни пространства, Обичта осиява роденото с грижа, а Мъдростта - с порядък.

Слънчево създание, озаряващо толкова много сини небеса! Радост, топяща тъги и скърби! Вечно празнуване; сянка за сломените от зной; огнище за премръзналите; бликащ поток на святост за нечис-

тите; буен водопад от чувства - за плахите; светло изгряване на съвестта - за уплашените; ширна гледка след пролетен дъжд и трептяща дъга от нежност над всичко това: ето какво си ти - чиста, лека, прекрасна истина от небесните ведрини на планетата Од!

Планетата Од физически не съществува - тя е планета в света на душата. Под слънцето Со тя се върти със скорост, близка до скоростта на светлината! Животът на нея не може да се изрази със земни думи: Со слага отпечатък на своята дъщеря, ала дъщерята надминава своя баща. Защото на нея ѝ престои да стане диамантена вселена! Диамантените вселени стават такива от скоростта на светлината, спрегната с милостта на обичта.

Святка и изстрелва последните си илюзии будическата планета Од под далечното слънце Со! Сините газове от нея текат с пределна бързина в шеметни спирали навън и самите божества от ѝлтравселената Бета се питат: планета ли е това или нова звезда? Таврическо сътресение, вече периодично, разтърсва техния космос; и боговете от ѝлтравселената Бета вече не се питат какво си: планета, звезда или диамантена трансвселена…

Не съм ви говорил още за трансвселената в Звездните приказки. Тя не е нещо над тотвселената, но ще я усетите във вечерен час при морето, когато ви пониже дъх на водорасли. Трансвселената е йодна

вселена, в която се извършва синтез на криптон. А криптоновата светлина не е като хелиевата: тя носи на съществата въздух за вътрешно дишане.

Така и ти, съвършено прекрасна Со-Ли, даряваш душите, които те обичат, със способност да дишат отвътре. На тях не им е необходима атмосфера - ти си им достатъчна. И най-нищожната мисъл за теб отваря в тях недрата на криптонното дишане, а любовта им към тебе сразява всички пространства и демони на отчаянието!

Защото ти си Ли - "онова, без което не може". Ти не искаш да живеят плътно с тебе и затова без теб не може. Приемаш отсъствието като присъствие и присъствието - като отсъствие. И само острият дъх на водорасли при изгрев и залез слънце те извиква и наяве, за да ти се насладят богове и ангели, да отпият свята глътка от твоята абсолютна доброта.

15.VI.120(1984)г.
София - Изгрев

СЕРАФИМИТЕ ОТ ПРОЦИÒН

ЖЛО / ИМ (Ултрòний)

6,00 - 8,00 ч.

Ронят сълзи множество Процидòнови серафи́ми за тебе, трагично сияние на Христо́вото мъчени-

чество! Убийците на серафи́ми трябва да разберат най-сетне, че те лишават света от единствената светлина, която храни и поддържа ỳлтравселената - светлината на Любовта. Абсолютният Дух се състои от елохѝми, но серафи́мите са любовното привличане, гравитацията във физическата и духовната вселена. Силите на гравитацията идват от серафи́мите. Те поддържат, значи, половината от небесната механика.

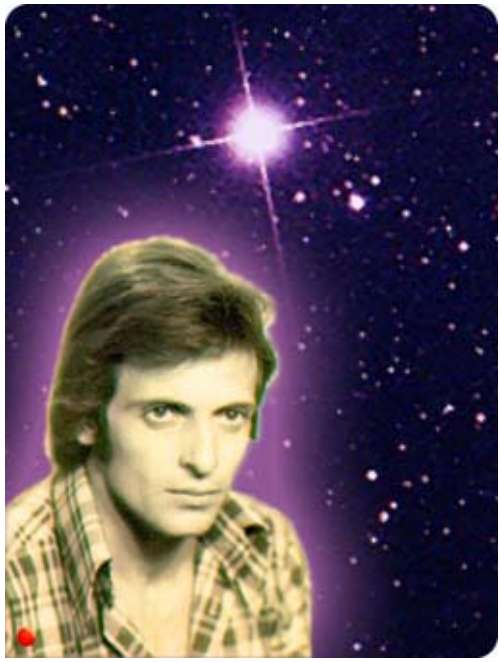

Ултрòний и звездата му Процѝон

Ти си Процѝонов дух, Хлòя-проводник. Ако трябва, ти си в състояние да провеждаш и токове с ỳлтравселенска честота. Серафи́мите минават за венец на физическото мироздание, но нима това мироздание не е следващият плод на Е́лма, и то пос-

ледният? Утвърдени са божествата в своята божественост, утвърдени са духовете в своята духовност, защо да няма и утвърдени в света на физическото?

Ти си рожба на любовта, скръбта и поезията, както всеки самотен серафи́м на Земята. Но ти си също мъдрец, философ, мислител. Ти си съвестен труженик на физически план. Трябва много, много страдания да преживее човечеството, докато се научи да посреща серафи́мите!

Со-Ли, Со-Ли, Со-ли!

Единствено тя те познава и те обича! Осиян си, Ултрòний, от живата благодат на Ун - Цялостта на Селена и Хо. Казвам ти - на твое място никой не би скърбял вече, защото къде се е чуло и видяло серафи́м да бъде разбран от същество в женско тяло? Носителките на физическа женственост и прекрасност не могат да отсекат още езика на змията в устата си. Може светът да се обърне, но те трябва да клъцнат, да хапят, да преценяват. Процидòн не познава такива създания, защото не обича с нещо да се травмира обичта и хармонията. Може повей от повей на отрицателна мисъл да лъхне - и серафи́мите Процидòнови, на гигантски смерчове, отлитат в пространства, недостъпни за въображението, неописуеми със земни думи. Но това става само тогава,

когато херувимният щит на Процио̀н получи неочакван пробив. Плътна стена от херуви́ми оплита отвън серафи́мната звезда Процио̀н. Пазителите на серафи́мите не допускат нито един квант фекална енергия от жителите на планети, които могат да дават отрицателни оценки.

За всеки серафи́м, въплъщение на такава планета означава гмурване в селски клозет, с тази разлика, че в селския клозет понякога можеш и да се стоплиш, докато на планета с негативни оценки серафи́мите треперят от студ непрекъснато! Те, разбира се, се задушават и загиват физически във фекалиите на отрицателните оценки само за броени години - малко серафи́ми издържат до 40-50 годишна възраст. Това е равностойно на една, две до три минути липса на въздух.

А въздухът на серафи́мите е само един: да не им се прави забележка; да не се пресича любовен импулс; да не се мисли, че принадлежат само на едного; да им се дава пълна свобода и да не ги товарят с човешки задължения. Да преживяват непрекъснато сливане; да се реят в небесата на обожанието и да преживяват хармонията, като смисъл на всеки творчески миг.

Този прекрасен и любим приятел наистина загина много млад – не издържà на ужасите в затвора и после в затвора на света, пълен със студ и безлюбие. Той умееше да разпознава

Божественото и да благоговее пред него. Сега тук вече може да се съобщи светското му име, понеже си замина - Илия Малински, брат на Таня Цветинова – б.п.

15.VI.120(1984)г.
София - Изгрев

ОСЕМКРИЛИ ОВИТРИНИ

ЖЛО / ТМ и К (Озирúна и Плинéл)

Докато ти пиша, един Приятел, като чу името ти, се обади: "Обещай на Т. едно момиченце - много сладко и красиво![1]…" По-точно, Той каза: "Обещай на Т. от Мене…" - сякаш е най-малкото самият Зевс и нищо не му струва да раздава най-основни блага на хората… Ако си изпълни вярно обещанието, той е готов да ти пророкува още такива приятни неща (не непременно деца…).

"А на съпруга ѝ - каза Той - му пиши следното: че пристига не от другаде, а от самата звезда Нóлис,

[1] И наистина, скоро след това осияние тя роди момиченце - удивително прелестно още при самото раждане – б.п.

където живеят "осемкрили овитри́ни", неподвластни на опустошенията, които преживяват повечето същества от тази йерархия, когато се родят на Земята. Никой народ не е бил лишен от "овитри́ни" - това са неговите апостоли на Свободата, Любовта и Истината. Но "овитри́ните" от Алтаи́р и подобните ѝ обикновено загиват рано, изгорели в пламъка на своята велика битка за Новото. Докато Плине́л (това е "овитри́нното" име на съпруга ѝ) спада към осемкрилите овитри́ни, които не са вече само от звездна плазма, а имат изградено атомно тяло от неонен тип. Това ги прави устойчиви при земно въплъщение, светящи за очите на ясновидците и способни да творят нови пространства на Истината и Красотата. Неонът много живо е свързан с меката форма на Истината и за това Плине́л намира начини за съвършено, пластично и грациозно поднасяне на истината - нещо непостижимо за останалите овитри́нни йерархии. Неоновото тяло не е като хелиевото - то много по-лесно образува стабилни атомни тела и така познанието на Истината преминава на нов етап - не разпадащата се, а пластичната Истина. Отваря се диалектично пространство, сливат се противоположностите в динамично "трето" - става възможна "атомната" и "молекулярната" логика; "плазмената" се оказва надживян етап. Ето защо жаждата за свобода, която се ражда от "плазмената мотивация", в него не опустошава неонното

тяло, а напротив - придава устрем на фините му енергии.

Та това е, Озирúна! (и на тебе ти даде "звездно" име този Приятел…). Ако искате такива "фантасмагории", мога да ви разправям без спиране - за развлечение и размишление…

...Ето тъй завърши "моят странен приятел… астролóнът" - за да не бъде "астрономът", както е у Любен Дилов...

16.VI.120(1984)г.
София – Изгрев

ОТИДОХ ДА ВИ ПРИГОТВЯ...

На отделен лист – изписан план на п. за "Астролóния холизáтика - Планети" и РБН ("Ромон от Божествената наука") - "Звездни приказки", със заглавие от Éлма "Отидох да ви приготвя". Само това е – липсва друг текст.

22.VI.120(1984)г.
София - Изгрев

ИМАТЕ СИ РЪКОВОДСТВО

ЖЛО / ММ и КВ

Росата на живота не е във външните средства и масажи, а в интензивния живот. Пред М. стои ултиматум: или да оживи природата си, или да рухне.[1]

[1] *17 години по-късно - на 26.V.137(2001)г. - идва живоструйно лично осияние от Élma до същата М., със заглавие "Тържествен миг". Там Учителят подробно обяснява защо идват нейните страдания и тежки инциденти и болести и че тя може да се възроди изцяло или да продължи да бъде жертвен ангел на земята, в зависимост от избора си – б.п.*

Той рискува да води с твърдост и върши това добре[2]. С него може да се напредне, само ако го слушат безпрекословно. Сладкото не влиза в плановете му, защото времената са усилни. Той дава свобода на всички, но който е с него, трябва да го слуша. А вие бъдете свободни, ***имате си ръководство.*** *Проявявайте разбиране и търпимост, защото той не е още фин. Тежко е живял и затова.*

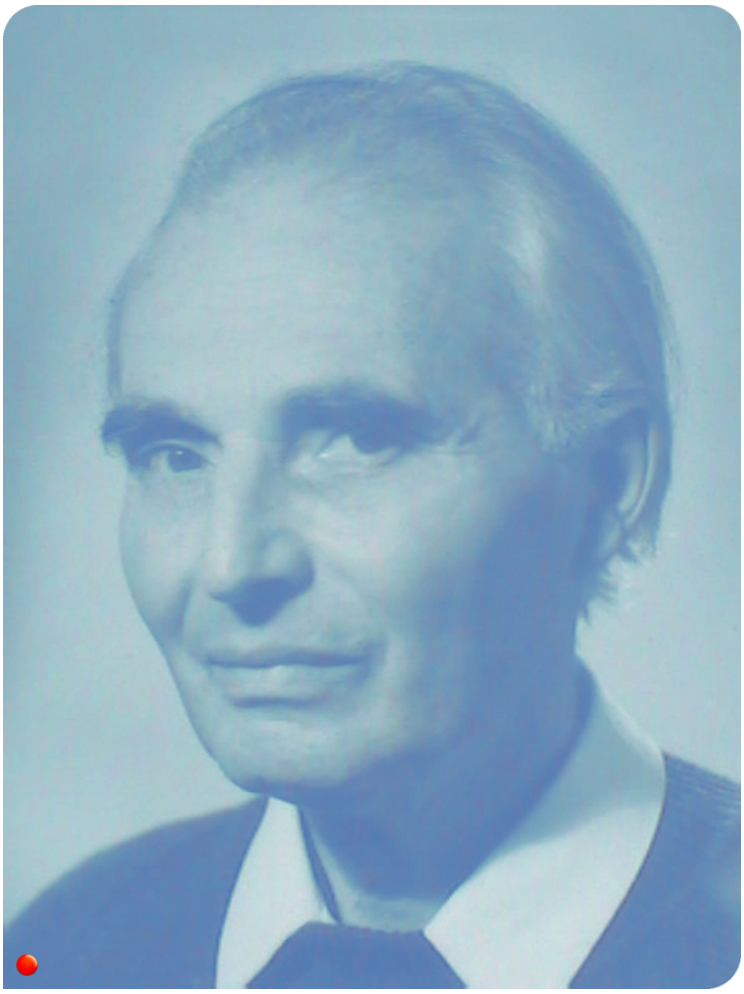

[2] *Тук вече става дума за друг човек, мъж, духовен инструктор на М. и приемащия осиянията. За него, също след години, идва лично послание от Е́лма – б.п.*

22.VI.120(1984)г.
София - Изгрев

ЗА РАЖДАНЕТО НА ХЕЛ

ЖЛО / СН

Светло създание, сега искам да се обърна към теб. Трябва срочно да помогнете на С., защото тя има много важни задачи. Трябва да ѝ се предаде посланието незабавно. Природата наистина има нужда от С., като единствена най-подходяща Христо́ва бранителка на физическото тяло на Хел, дух от божественото свят, който трябва да дойде на земята и чака на портите ѝ. Нека обещае, че няма да споделя с никого посланието и че няма да се влияе от него, ако сама не почувства всичко това за вярно. Трябва само да препише посланието със свой почерк и да унищожи оригинала. И пред никого, освен само пред Е., да не се разкрива тази тайна. Престъпление би било да се задържа повече Хел, а той трябва да се роди на Зе-

мята до една година[1].Връщане няма! Ако С. не се откликне, той ще трябва да избира по-малко съвършена майка и това ще се отрази на мисията му.

Предадох. Изпълнете незабавно! Ако С. роди това дете, Аз съм насреща. Не че няма да има проблеми с него - той е божествен бунтар - но само тя може да устрои физическото му тяло най-съвършено. Давам срок тази вечер да ѝ се предаде писмото, защото тя е много зле.

[1] Детето наистина се роди през май 121(1985) год., но при друга майка, тъй като С. не се осмели – б.п.

30.VI.120(1084)г.
София - Изгрев

ПЛАМЪК ЗЕМЕН КЪМ ПЛАМЪК НЕБЕСЕН

ЖЛО / ДТТ

16,00 - 18,00 ч.

Предано Мое дете!

От незапомнени времена ти приобщаваш пламъка земен към пламъка небесен! Пряката ти работа на Земята е именно тази: посочваш на хората ходенето в правия път на земята, за да попаднат на пътя небесен. Плодовете ти празнуват празник. Славно е ранното им узряване. Потта и кръвта, която проля с християнските мъченици, отдавна стори своето. Тя превърна много земни писъци в молитви. Преосвещена си ти, осияна и великомъченица! Предпочете мъката пред живота за себе си - проони Христо́ва сълза някога, Моя чиста и свята дъще: поиска от небето не радост и благоденствие, а пламенно съпричастие към страданието на българския народ. Реши се на още един подвиг от милост към братята си - поиска да преживееш още няколко десетилетия сломена физически, за да се съкрати срокът и планът за българите. Преди пак реши се на страдание тежко - много рони сълзи от пренебрегването на софийското паство преди 15 века. Сложи си много тежки окови сама и не ги свали, дорде не дойде свободата на Родината. Не си напускала България нито за миг през всичкото това време; много пръст и вода освети със страданието си, много нещастни роби окуражи, много майчини сълзи осуши. Лек не даваше - не беше народен лечител, - ала през тебе си отидоха повече нещастия и болести, отколкото чрез знахари и доктори. Нов тон придаде на правдата - пречупи упоритостта на яки първенци, които

измъчваха народа ти.

Аз мога да потвърдя много ясно: зажадняла е вече душата ти за почивка. Още малко ще носиш този товар и ще ти подаря здраве и радост преизобилно. Слушай ме сега много внимателно, защото давам наставления:

Не се притеснявай за краката си - оправѝ се от болестта предимно чрез Моя Дух! Остави се в ръцете Ми и нямай грижа за нищо! Няма сила, която да ме възпре да ти дам нови нозе, когато дойде времето за това. Радвай се, че реши да ми помогнеш в делото на великото избавление: твоята жертва помогна много да се примирят непримирими досега сили. Един ден ще видиш всичко това на екрана на Битието и ще бъдеш свидетел как здравите сега, в по-голямата си част, ще трябва да минат през най-отвратителни форми и тежки мъчения, поради престъпното си, несъзнателно поведение.

Юни догодина Христос полага началото на твоето оздравяване. Остани спокойна дотогава и не прави опити за неправилно лечение. Най-правилно е да правиш слънчеви бани най-много до 11 часа сутринта, но ежедневно. Помъчи се да ядеш само чисти храни. За теб е особено подходящ мед с лимон с топла вода (кипнала, изворна и малко изстинала - топла, тогава слагаш меда и лимона). Препоръчвам също рефлексомасаж. Не избягвай интензивната физическа обич - предизвикай чрез нея прилив на кръв.

От нея много ще имаш подобрение. Южният климат помага - там има особени йони, които ти дават енергия. Трябва също и тренировка, но не пресилена. Препоръчвам устройство с педали, чрез което да се изважда вода за поливане на градина. Опитвай след пролетта да ходиш вече без патерици. Учи се на това когато можеш - още отсега.

Пращам ти привет от твоята звезда Апрòн - слънце в Пегас. Най-предани твои приятели от там сега също са на Земята, поели тежък кръст. Благодарение на вашите страдания, атомна война няма да стане.

Юни 120(1984)г.
София - Изгрев

ПЕТ ЗЛАТНИ ЗАКОНА НА УЛТРАВСЕЛЕНАТА

ЖЛО / ЮВ (Луниéла)

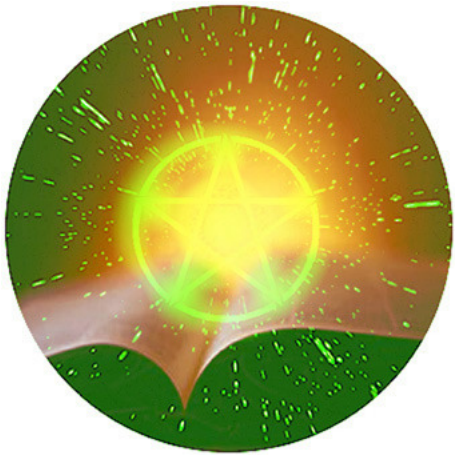

Носителко на скрижалите!

Радвам се пак да те поздравя. Този път ти си

напълно Моя - абсолютно, дълбоко, окончателно! Осияна от Мъдростта и Доброто, ти няма повече да се мъчиш. Заверявам думите си с най-екстрени мерки: най-злите ти врагове ще отстъпят. Намалява се напрежението в работата ти. Създават се условия за по-благородна и творческа работа. Но това зависи немалко от самата тебе.

Поначало, външната ситуация е отражение на нашето отношение към нея - това е закон. Растежът на сърцето се ознаменува с плода на търпението, великодушието и неприемането на конфронтация. Ти ставаш все по-зряла и по-зряла и подлите атаки на пропадналите вече няма да те поразяват, понеже ти разбра: съпротивата срещу тях е твое разрушение. Научѝ се на така наречената "мрежеста" или "решетъчна" тактика: напливът на вражеското зло тогава няма да среща вълнолом, а ще преминава през тебе свободно, докато, по неизбежност, се изтощи. Единственото нещо, което не ти достига за това, е обиждането, неотмрялото още чувство за собствено достойнство. Поражението на нервната система и всички органи, от които се оплакваш, иде само от това. На кучето му трябва едно: да разбере, че си се уплашила и си се засегнала, че си се ядосала. Колкото и мили физиономии да правиш, колкото и артистично да му се правиш на слугиня, то разбира, че това е война и вижда в аурата ти брожението. И тогава, естествено, те подгонва.

Мрежестата тактика обаче не му оставя никакъв шанс, защото: 1.Ти запазваш абсолютен вътрешен мир; 2.Не се притесняваш от никакви подли ситуации, не се бунтуваш вътрешно срещу нищо. Напротив, ти знаеш, че не си ти тази, която ще оправиш света, особено с отрицателни методи.

Най-важното: ние имаме мисия извън професията, извън битовите и домашните проблеми. Това ни задължава да не обръщаме внимание на жабешките крякания - да сме много, много високо над тях. Не само това, но и благородно да изпълняваме, ако трябва, робски, натрапените несправедливости, без да се възбужда гняв или ропот у нас. Представи си, че това просто е не само стратегично, не само психопрофилактично, но и основно оръжие за настъпление. Вампирите създават несправедливи сценарии, за да могат да ви ядосват - и по този начин да ви изпиват енергията. Това ти отдавна го знаеш, но на практика е трудно да не им се дава хляб, защото те са изключителни майстори. При тях това е въпрос на подсъзнателна психотехника на виртуозно притискане на зависещия от тях, за да изтръгнат реакция - въпрос за тях на живот и смърт. Може външно да си най-големият артист - те вътрешно са наясно, че не се предаваш.

Небето иска от нас да ни смажат враговете като плазмодии. Първо - за да се смирим; после - за да не им даваме мишени, по които да стрелят; и - не на

последно място, - за да победим! Това обаче не го разбират и адепти от най-висока еволюция. Те продължават "праведната" си битка, с най-пълното убеждение, че това е единственият начин да се противопоставят на злото. Злото обаче засега е по-силно от вас - така е във вашия район на Вселената - и при това вездесъщо. Ако вие заставате фронтално срещу тези вълни, ще рухнете много по-скоро; ако се обърнете под ъгъла на най-малкото съпротивление, увеличавате живота си с много повече години. И от какво тогава идва победата? - Победата идва, само когато човек се примири напълно безусловно, категорично. Не минава много време, и много мощни кармични сили се задействат и помитат враговете ви. На вашата планета само Ганди опита нещо подобно - и резултатите не закъсняха. Помните как беше във филма. Грамадна редица индийци, четирима по четирима, чакат реда си да ги удрят по главата и да припадат в кръв и болки. Това поведение освободи не един индивид, не една нация, не една цивилизация в космоса. То обаче има изключителна мощ за незабавно откликване на космичните сили, само ако не се съпротивляваме и вътрешно на врага си - психически, в мисълта си, в отношението, в оценките си. Това не значи да си затворим очите пред реалността, не значи да не си даваме точна сметка за престъпленията и несправедливостите, но значи да обливаме безсмъртното начало у врага

си с гореща любов, с могъщата сила на прошката, с ядрения потенциал на благословението! Това значи всъщност да обичаш врага си - не неговото отклонение, а неговата безсмъртна душа, която не е по-различна от твоята. Той, всъщност, е нещастник, много по-пострадал от тебе, но сляп и горделив, овладян от илюзията за власт, нетресен още, както се следва, от съдбата. Педагогиката, тактиката е следната: отстъпвайки напълно - и външно и вътрешно, - ти предизвикваш наказанието му от самата съдба. Но ти не отстъпваш с желанието да бъде наказан - това би било злоба и отмъщение и тогава механизмът не се включва. Напротив, може да се окажеш още по-вързан. Който не може така, по-добре да се бори за правдата по туземните методи, т.е. чрез конфронтация. И това си има своето място, но просто е неефективно - съкращава живота, съсипва нервите и здравето. Който няма друга задача, по-важна от туземната правда, нека си посвети живота на това - то е по-добро от мижитуркането. Много доблестни хора рискуват всичко, за да се опълчат на сатаните и луциферите в обществото. Те, безспорно, пробиват, предизвикват обществен протест, наказват рано или късно самозабравилите се. И това е добро. Не може без правдолюбци. Но посветен, който има космична задача, не трябва да се посвещава на локални конфликти. Трябва да бъде много по-мъдър, предвиждащ и безтрепетен в конкретната

си житейска ситуация. Това значи да си лишен напълно от лични чувства, от обидчивост, амбиция, постоянна настроеност за спор. Като видят, че аурата ти не засветва кърваво при всяко настъпване, кучетата не те подгонват. Нещо повече: просто експериментално, подгонете ги някога вие, за да видите как бягат с подвити опашки! Разбира се, само като игра, без злоба, просто сякаш по погрешка. Но това не ви съветвам на този етап, защото не знаете как. Вие се включвате във всичко с отрицателни чувства, а отрицателни чувства в работещите за космоса са изключени.

И така, скъпа Моя Орхидео на Деветте Неотменности, настъпи часът на твоята пълна победа. Просто ти се разтваряш в необятното, постоянно си свързана с Бога, в дълбоко молитвено съзерцание, в постоянно благодарене и благославяне на света, независимо от трагедиите и глупостите наоколо.

Дръж съзнанието си за външния свят на фокус, само за изпълняване на конкретните задължения, но само както ти можеш: прецизно точно, най-съвършено. Работейки така за още трима или петима, ти отстраняваш амбициаторни колеги и началници и ставаш "необходим слуга", както викат. Примири се с това засега. Не по-късно от 8 месеца отсега нататък ще променя ситуацията ти, бъди будна - нещо мечтано от теб ще се случи. Но то зависи изцяло от това, дали ще се опиташ да направиш нещата, ко-

ито те съветвам - преди всичко вътрешно.

Най-главното обаче си остава силният, мощен живот на всички полета за Новото Човечество. Това е сфера от свободното ти време, в което никой не може да те командва. Там, именно, ти ще добиваш основната си енергия, основния си смисъл и вдъхновение, чрез които ще бъдеш непобедима и навън, в света. Ако не си щастлива интимно в духа и душата си, в кръга на своите идеали и своите най-скъпи приятели, тогава не би могла да противостоиш на падналите духове.

Сега ви казвам отново: имате всички условия да живеете пълно, дълбоко, преизобилно. Не Ме ли разбирате? Скъсайте със старите представи за нещата, търсете опора първо в себе си - като извори. Не търсете щастие, а раздавайте! Не търсете опора, а бъдете!

Отново заверявам думите си със знамение. Само до 3 месеца вие ще разберете колко е хубаво, когато човек Ме слуша.

Запишете с големи букви ПЕТ ЗЛАТНИ ЗАКОНА НА УЛТРАВСЕЛЕНАТА:

ПЪРВИ ЗАКОН: КОГАТО ТЕ УНИЗЯВА УНИЗЕН, ТОЙ ТЕ ИЗВИСЯВА.

ВТОРИ ЗАКОН: КОГАТО СЕ РАДВАШ ПРИ ТОВА, ПРЕСИЧАШ КАРМА.

ТРЕТИ ЗАКОН: ЩОМ СИ УНИЖАВАЛ НЯКОГО, ТРЯБВА ДА БЪДЕШ УНИЖАВАН.

ЧЕТВЪРТИ ЗАКОН: НЕ СЕ БОРИ ЗА РЕАБИЛИТАЦИЯ, ТОВА Е ОСТАТЪК ОТ ГОРДОСТ.

ПЕТИ ЗАКОН: "ПО-ТИХ ОТ ВОДАТА, ПО-НИСЪК ОТ ТРЕВАТА" НЕ Е БЕЛЕГ НА РОБСТВО, А НА НАЙ-ВИСША ЕВОЛЮЦИЯ, ЗАЩОТО ПРЕКАЛЕНО СТЪРЧАЩИТЕ ЩЕ БЪДАТ ОКОСЕНИ, А ГЪВКАВИТЕ ЩЕ ОСТАНАТ.

Ако нещо скосявам и в тебе,то не е твое собствено. Божественото не може да бъде смазано никога, - а това, което се премазва и произвежда обида, то е по наследство. Радвай се, че животът го оперира - и на това се радвай! На всичко се радвай!

Ти просто си от друга еволюция, разбери това - как може Гъливер да се чувства унижен от лилипутите? Това даже е много смешно и ние ти се смеем, като те гледаме. Научи се и ти да им се смееш, но не горчиво или ехидно - но, просто, като дете: сърдечно, звънко, до премиране от добросърдечен смях… Та те какво друго заслужават, горките? Но пред тях се прави на сериозна с всичка сила, защото такава е играта, и ги разсмивай в свободното време - научи се да се смееш, научи се да се веселиш и да веселиш. Знай, че на подлеците, враговете, на мижитурките, на всички нещастници около тебе жизнерадостен, весел смях е нужен като манна небесна. Все някой трябва да разведрява атмосферата.

Моля ви, не се носете като тежки, мрачни гемии между колегите и близките. Вашите остроти и

оригиналности не са слънчеви извори, не са жизнерадостен смях, а са куки и шишове, с които не разредявате напрежението.

Но мъдростта ви нарасна, самочувствието ви нарасна, и затова вие вече по-малко ще се обиждате от пигмеи и лилипути. Обидата, униженията показват, че не се чувстваш нещо повече от пигмея. Но не забравяй: ти сама предизвикваш хората, понеже носиш нещо укорително и ръбато в погледа си от миналото. На никой не му е приятно да го гледат в упор. Благостта и милосърдието да се разраснат в теб окончателно! Милвай душите с поглед и дума! Милвай и враговете - ако щат да те мислят за "хлабава"...

1.VII.120(1984)г.
София - Изгрев

АБСОЛЮТНИЯТ ИЗВОР НА ОБИЧТА

ЖЛО / КС

6,30 - 7,00 ч.

Ето и едно странно писмо до тебе от Един Неизвестен:

"Обична Моя Кристина!

Озарена Моя звезда на кришнавселената! Множина са обичали Кришна, но ти си една от най-първите. Любимо Мое дете, ликувай най-светло: дарявам ти радост божествена, искам ти да бъдеш Моя скъпоценен корал в Царството Ми.

Много хилядолетия ти носиш небесното, ново послание за народите. Любовта извира в теб като многозвучно, мироносно копнение, обливащо всичко наоколо. Говорù, говорù, произнасяй Моето име - може ли възлюбеният да слезе от устата на невестата? Отнасяй с вълнàта на името Ми злото от тази планета, ловù с Истината на Моето Учение бисери от глъбините на кришнавселената.

Хората не знаят, че Рама, Кришна, Орфей, Христос, Учителят ваш в България, съм все Аз - ***Абсолютният Извор на Обичта*** *в Битието. Никога не съм ви напускал, но този който Ме познае - несметни дарове небесни и земни се изсипват в нозете му! Може ли баща да не обича децата си и да не ги обсипе с милост и правда? Предано ли Ми е Мое дете, няма сила в никой пъкъл на преизподнята, която да му отнеме онуй, що му е определено!*

Прости на ония, които не те разбират, и работи неотстъпно за Кришна. Лошото отстъпва, новото вече изгрява по цялата земя, Моят мир се възстановява навсякъде, Моето Царство настава!

8.VII.120(1984)г.

София - Изгрев

ТЪРЖЕСТВЕНА МЕСА ЗА БРЕМЕННАТА

(Тя бе публикувана в превод на руски език в Рига през 130(1994) г.)

Илюстрациите са от Суламит Вюльфинг (1901–1989)

"Тържествена меса за Бременната" бе измолена от Élма по конкретен повод. Тук за пръв път се спуска информация за ясно-вселената - този материал също е уникален и с общочовешко

значение. Изискването на Диктуващия бе стиховете да се преведат на руски език, с максимална автентичност и, все пак, в необходимите поетични форми. Élма желае "Тържествена меса за Бременната" да бъде преведена от майсторите на поетическия превод на всички езици и композиторите да я превърнат наистина и в музикално произведение.

Текстът ѝ е продиктуван от Élма, но тук се предава с големина на буквите 12, вместо 14, понеже за толкова дълги стихотворни редове това е по-подходящо.

25.IX.120(1984)г., София - Изгрев

Първи месец бременност
пее мъглявината андромеда

Ритъмът на Битието оглася краищата му,
Умът пребродва розовите и сините светове на Реалността,
А славата на Носещата живот в утробата си
Ухае из всичките светове на амбра, смирна, ладан и рози!
Радвайте се, определени от Любовта за подвиг
И прегърнете се още веднъж всички светове на Безкрая!
Тръбете, о вестители на рождението:
Лошото изтича, Доброто прелива вече.
Никой не е по-велик от Носещата бремето на Всемира;
Никой не е по-съвършен от нея!

Който се поклони на Майката в този ѝ свят час,

Той ще добие безсмъртие мигновено!

Слава, слава, слава на тебе,

Плодоносна и венценосна!

8.VII.120(1984)г.

Втори месец бременност

пее съзвездие орион

Зорите на храма от облаци не са по-чисти от тебе!

Зърното на небесното жито не е по-златно от сърцето ти!

Дните на праведните и нощите на мъдреците не са по-дълбоки от душата ти!

Върни ми радостта, която изгубих, подобно на трошица сред канари от мъка;

Приеми радостта, която прелива, подобно на ясен извор в Трите Вселени.

О, ангел мой! С теб аз излязох от този извор някога много, много, много отдавна.

Божество на боговете и богиня на богините!

Пращам ти всичко, което ми остана на този свят -

Най-светлото, най-силното, най-истинското:

Пращам ти сърцето си, на хартия изляно,

Пращам ти душата си на крилете на сълзите;

Изпращам ти целия себе си, от скръб и божествено щастие изваян!

Положи моята статуя на поклонник в храма,

Където ти самата си Майката Божия!

11.VII.120(1984)г.

Трети месец бременност
пее съзвездие райска птица

По-славна от носещата плода на омайността никъде няма!

Няма и по-хубава от нея, защото тя е самата хубост.

Който може да люби света като майката, той няма да има никакви врагове.

Цялата Природа се надига на пръсти, за да целуне полите на бременната.

И любовта поставя нея най-нависоко на скиптъра си.

Цялата вечност е само най-малкият бисер от огърлицата на бременната,

А бременната пък носи име, първо след Раждането.

Леко е плодоносието, тежко е безплодието.

Велико е натежалото плодно дърво, проклета е неплодната смоковница.

Приятно е морето от познание, което носи бременната;

Сиво е полето на зимата, наречена корист.

Раят има само едно име: "Плодоносна Любов"!

Животът има само едно име: грижа за новото, което покълва!

Хората не знаят,че няма нищо извън бременността - Всичко е бременност!

14.VII.12(1984)г.

Четвърти месец бременност пее съзвездие лебед

Пред нея, хранещата ново слънце в утробата си, нов живот изгрява!

Носещата плода на цялото божествено Битие е кралица – няма по-първа от нея!

Цялото космическо войнство е на нейно разположение.

Няма и не може да има нито един престъпник, който да увреди на Кралицата.

Този, който посегне на бременна, небето става тясно за него;

А ако, все пак, позволи небето такова престъпление,
То е, само за да види престъпникът колко много боли,
когато сам се въплъти като жена и забременее.
О вие, непълноценни същества, които все още мислите, че Бременната не е Кралица

И ѝ отнемате райския живот на земята, който ѝ принадлежи по закон и по съвест,
Знайте, че Космосът ще се съди с вас много справедливо и строго!
Всички вие, които смятате, че има нещо по-важно от носещата живот под сърцето си,
Бъдете уверени: от живот и човешки образ ще бъдете лишени задълго!
Тъй като вие сте убийци на своята собствена майка,
Не се надявайте повече да намерите лесно майка, съгласна да ражда убийци!

16.VII.120(1984)г.

Пети месец бременност
пее съзвездие водолей

Увенчана с усилията на хилядите ангели на бременността,
Окрилена от радостта на плодните пъпки,
Милвана от чистите светлини на Битието,
Хранена от добрите си приятели и поклонници,
Чакаща появяването на Бога на земята в следващата Му удивителна форма;
Пълнеща шепите на ангелите с розовата вода на милостта,
Реещa се нощем сред най-недостъпните сфери на ясновселената,

Ти, бъдеща родилко, бъди трижди благословена!

Атмосферата на цялата ясновселена се тъче от сърцето на Бременната;

Боговете и богините на ясновселената дишат въздух, роден от сънищата ѝ!

Мощното превръщане на милиарди галактики в оазиси

На щастливата любов се дължи единствено на нейната тиха въздишка от блаженство!
Майките, които правят световете да зреят в утробата на душата им,
Тихо сияят от висините на ясновселената.

18.VII.120(1984)г.,02,50-03,05ч.

(Запомнете този ден! Тук Е́лма за пръв път споменава ясновселената – б.п.)

Шести месец бременност
ПЕЕ СЪЗВЕЗДИЕ ЛИРА

Половината от мировете не приема бременната,
Но останалите отварят вратите си за нея нашироко.
Първите не са мародери и престъпници,
А особен свят, в който Абсолютното живее вечно.
Устройването на физическата вселена обаче
Изисква да има мъже и жени, майки и деца, бременни.
Новото тук е отделността на полярностите
И огромната им жажда да се утолят до нула.
Физическото поле, по този начин, придава нови качества на монадите –
Слага им сладки вериги, за да родят много нов приплод.

Оживяването на физическата вселена прави възможно

Оживяването на много нови добродетели, които инак няма как да съществуват.

Дайте на бременната живот, условия и щастие -

И тя ще ви направи нещо много повече от богове!

20.VII.120(1984)г.

Седми месец бременност

ПЕЕ СЪЗВЕЗДИЕ КАСИОПЕЯ

Непразна, живей през всички добри епохи щастливо!

Ликувай много радостно, защото няма подобна на теб!

Да бъде живо детето ти в своя чудесен дом –

Нека тронът на майчинството разлее обилна светлина още веднъж в Битието;

Нека Обичта поздрави нежно още веднъж лоното на правселената

И нека помни човечеството, че майката е ясновселенско същество - т.е. по-горно и от боговете!

Чест томува и слава, и слава, и слава во веки веков,

Който посвети ума, сърцето и душата си на ясновселената!

Майки на всички епохи и тронове небесни!

Поемете още веднъж в ръцете си това бедно човечество -

Опитайте се да му простите и го спасите по-скоро.

Амин!

26.VII.120(1984)г.

VIII месец бременност

ПЕЕ СЪЗВЕЗДИЕ КОСИТЕ НА ВЕРОНИКА

Нима не се посветихте вече на първата любима на Всемира, наречен тотвселена?

Нима жената, бременната и майката не е първожрицата на ясновселената?

Можахте ли да проумеете колко е важно това в този космичен момент?

С радост приемете честта да оросите душата на

кралицата с преклонение!

Живейте само за нея - нищо друго вече не ви трябва.

Окрилете, повдигнете, нахранете майките в тоя за-
гиващ свят,

Ако не искате той съвсем да загасне под ударите на
враговете ви.

Ясновселената отговаря на всеки, който посреща

всеки.

Ако посрещате обаче първо бременната, тогава ясновселената ще ви даде непобедимост,

А тотвселената - животворящ извор на създателство.

Край, край, край вече на престъпниците, оставящи майката да се мъчи!

Никой вече не ще може да посегне на нея.

Когато изгрее мощното слънце на ясновселената,

Ако сте живи, ще видите майката, седнала на престол от янтарна светлина!

16.VIII.120(1984)г.

IX месец бременност

ПЕЕ ЦЕЛИЯТ КОСМОС

Орнаменти от ясносиня и розова обич се издигат над олтàра на бременността!

Носителко на смисъл, погледни в утробата си:

Не само Земята, но и цялата ясновселена се върти там щастливо…

И рече Бог:

"Може раните на човечеството да не кървят вече;

Разрешавам Правдата да обърне нова светла страница!

Понеже яви се най-после на света обич, която носи мир и радост,

А красотата на Божественото целуна мъдростта на духовното,
Ходете, чада Мои, в пътя светли на виделина́та;
Осияйте небеса, земи и преизподни,
И повдигнете своите деца, които някога сътворихте чисти,
И сега чисти трябва да върнете на тотмира.
Добро утро, човешка душа, вече пробудена!
Добро утро, скъпи Мои, многострадални създания!
Фанфари нека да възвестят този велик ден на нашето помирение!"

***

Тук да се начертае знакът на Е́лма: бяла, блестяща точка, с хиляди розови лъчи на светлосин фон, който образува кръг около всичко това.

30.VIII.120(1984)г.

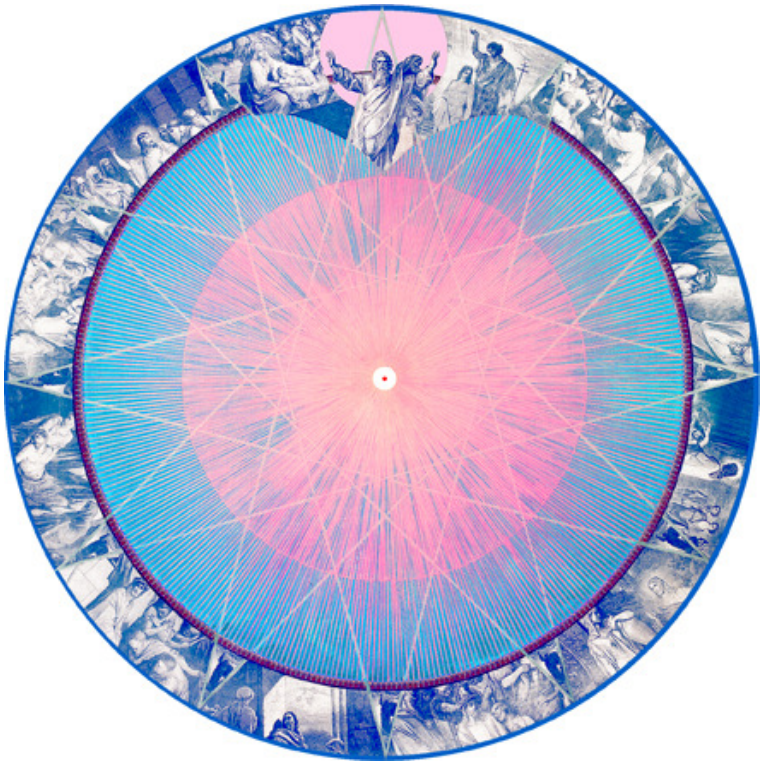

25 юли – 1 октомври 120(1984)г.
София - Изгрев

ОСИЯНИЯ ЗА ЛЮБОВТА

СЪВРЕМЕНЕН БЪЛГАРСКИ АПОКРИФ ЗА ЛЮБОВТА, БРЕМЕННОСТТА, МАЙЧИНСТВОТО, СЕМЕЙСТВОТО, МЪЖА И ЖЕНАТА

ЛЕКЦИЯ 1

"АН" – това е любовното течение в Битието. Определеността на "ан" проявява нещо удивително красиво: това е "пре́гнансът" или възможността за бременност. Не че бременност не е възможна без определеност на "ан", но този род покълване не дава нужните резултати на всички полета. Необходимо е двама да насочат мисълта и чувството си към идващия нов живот, а не само майката – по този начин развитието на плода е най-пълноценно. Но при настоящия етап, растенето и оформянето му е изключително затруднено, поради крайно тежките условия на живота, в които се намирате. Оплодяването на яйцето е най-свещеният акт в жи-

вота и то изисква максимално щастие, мир, радост и спокойствие на първожрицата, наречена бъдеща майка. При това, тя трябва да живее сред природата: плодове с най-разнообразни качества и много цветя трябва да има около нея; пълна тишина – само пеенето на птиците, ромоненето на потоците и жуженето на пчелите трябва да стигат до божественото ѝ ухо; пред нея трябва да се открият необозрими панорами и небеса. Самотата не трябва да ѝ тежи, защото през този период цялата вселена е плътно с нея. Носителката на сила и мощ, хранителката на световете, не може да не бъде носена на ръце – от нея зависи съществуването на всемира!

По-добре е отдалече да общува с бащата на детето си, докато то е още в утробата ѝ, защото той трябва да бъде носен от лекото подухване на небесните ветрове по стотици и хиляди Едеми на космоса, докато тя е бременна. Вие досега не знаехте това и затуй много се безпокоите. Носенето на една душа из космоса става чрез "подухване на небесните ветрове". Това са течения с много приятно, ароматично и свежо полъхване, правещи възможно почти мигновеното озоваване в съответния свят. Ако жената се е свързала с такъв баща, тя ще получи аромати, картини и идеи от всички тия небесни райове, които ще се внедрят в подсъзнанието на детето им. Пренебрегването на този закон може да лиши плода от всичко това и тогава на Земята ще се роди един обикновен човек. Простосмъртната изпитва безпокойство и страх кой ще се грижи за нея и кой ще я защищава, за разлика от посветената, която се уповава само на космоса. Понеже бащата на детето я обича повече от всичко на света, той прави възможно най-голямата жертва: да не бъде с нея по време на бременността. Обикновените мъже проявяват раздразнение от прищевките и нервността на бременната, но

съвършените отсъстват, именно, за да не се проявява тази нервност. По принцип, охладняването, дрязгите, развалянето на отношенията в брака, се дължат на навика или изискването за постоянно съжителство, но такъв закон няма в космоса. Войните, престъпленията, болестите, смъртта ще продължават да ви косят, докато не отвикнете от това.

Наистина, продължителни периоди на брачно съжителство са възможни,но само при наличие на абсолютна хармония – няма проблеми тогава за такъв дом и такова семейство. Проблемите започват, когато единият помисли, че другият е задължен с нещо. Хармонията не търпи проза – това за нея е абсурд. Не става дума за прозата на битовите затруднения, а за прозата в отношенията. По-добра е раздялата, отколкото изискванията и постоянното напрежение. Който мисли да прави брак по сметка или ревността да определя отношенията му, може спокойно да погребе любовта во веки веков.

Новото сега, което слиза и на вашата планета, е ключът към новото семейство и новото бащинство и майчинство. Не подсигуряването, а любовта свързва истинските любими. Не вампиризмът, вторачването, плътното смучене от един обект, а периодичната смяна на прекрасна любов с прекрасна свобода осиява цялото разумно битие. При това, има двойки, които не желаят да продължат брачното си съжителство – тях никой не ги съди.

Новото при бременността ще бъде не само отсъствието на бащата през този период, но и неговото по-рядко явяване след раждането на децата. Това за вас е чудовищно, но само така се постига нещо извънредно важно: наклонът на енергиите по посока на бременната и кърмещата. Има специален ъгъл, под който те протичат и това зависи от пътуването на съпруга по небесните или земни райски обители.

25.VII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 2

Ясновселената рисува сложни плетеници, образуващи Проявеното Битие. Формата на пре́гнанса, неговото протичане и бъдещият резултат – раждането – се проектират от ясновселената.

Обаче, преди това, отварям темата за солидните основи на божествената бременност – преддверието, наречено "покълване на ан". Покълването на любовното чувство, наречено от вас влюбване, носи впоследствие "разгаряне на ан" – обичта, - докато се стигне, най-после, до онова, което се преживява от партньорите в "кулминацията на ан" – любовното сливане. Мощното привличане осигурява предаването на наследствеността по най-силен начин. Това не винаги се постига от хората на Земята, защото допускат случайни връзки и така поколението се изражда.

Най-практикуваното средство за попадане на истинския партньор – по всички разумни планети – е отиването групово в планината всеки ден и преспиването там. По жребий, всеки спи с различен партньор всяка нощ. Това е най-висшата форма на космическия морал, понеже дава най-съвършено поколение. Разбира се, мъжете никъде не са агресивни като земните и преспиването с едного съвсем не означава непременно стигане до полов акт. Приятелите се наричат "пазители" или "ангели-хранители" и те свято спазват необходимата минимална дистанция. По целия космос, жената е тази, която отива при мъжа, когото обича – мъжът изразява физически любовта си, едва след като влюбената сама го е погалила и приласкала.

Така в десетките, стотици и хиляди нощи, по планините, полята и долините на райските планети, всеки има възможност да хареса и обикне онзи, който му е най-сроден.

Никъде и никога не се е случвало в райските планети хората да ходят с дрехи, така че приближаването и сливането там е лесно и естествено като самото дишане. Нещо повече, чувството за срам там не съществува – срамът е първият плод на грехопадението. В райските планети няма нито срамежливост, нито морални ограничения, нито прикриване на чувството. Когато някой там изпита чувство, влечение към някого – при условие, че другият му отговаря със същото, - сливането става незабавно. Не се позволява обаче само едно – насилието. Хищническите инстинкти на завладяването не съществуват; ревност също не съществува.

При условие, че една двойка се привлича много силно, тя преминава в брачно съжителство. Такива се отделят в особени, неприкосновени лични паркове, в които друг няма право да влиза, освен с разрешение на съпрузите. Непосилно е обаче за която и да е двойка да живее в пълна хармония дълго време – срещите с групите, с колектива, са мощна душевна потребност. Брачните партньори имат абсолютна и пълна свобода да се възвръщат към еженощните преспивания с други. С това се подсигурява постоянното напрежение в психиката на съпруга и съпругата, постоянното им самонаблюдение и самоусъвършенстване във всяко отношение. Така бракът приема вид на благородно състезание за спечелване на съпруга всеки ден. Като знае, че още същия ден, същата вечер той може да получи някъде повече нежност, повече разбиране, по-горещо задоволяване на душевните и природните си потребности, другият се старае да бъде винаги безкрайно добър и винаги да бъде въплъщение на първата им пламенна среща, в която спорове, забележки и несъвършенства на тялото и преживяванията са изключени.

Оставям ви това средство и на вас, защото е време да ликвидирате с държавата, а друг начин за унищожение на

държавата няма и никога не е имало. Държавата винаги се е крепяла на проказата, която вие светотатствено наричате "семейство".

27.VII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 3

Особено важно е да се знае, че няма "пре́гнанс", забранен от Природата. Морално е всяко забременяване, щом Природата го е допуснала. Това, че хората имат причини да се плашат от последствията, не интересува ни най-малко Природата, но има и критерии, които са надприродни, и на тях ще се спра сега.

Най-напредналите човечества не разрешават на всяка жена и на всеки мъж да предават наследствеността си. Лик, който не е хармоничен, одухотворен и красив, не се допуска за преминаване в поколенията. Такива мъже и жени, които искат да осмислят живота си като майки и бащи, имат право да вземат и гледат чужди деца, но самите те – ако имат явни физически недостатъци и душевни недъзи – нямат право да създават деца. Ако желаят, те могат да се преселят на планета като Земята и там да бъдат напълно свободни и в това отношение – така че, тук и дума не може да става за някаква дискриминация. Ако някой си позволи, въпреки всичко, да стори това, преместването му в друг свят е неминуемо.

Далече не винаги една наследствена форма означава, че зад нея седят съответните психически недостатъци. Ето защо, предаването на некрасива наследственост има двояко значение: от една страна, може един съвършен, прекрасен дух да попадне в една посредствена форма и много да се измъчва от това, но, от друга, това се използва най-широко в условия като вашите, за да се изработи от някои същества смирение, скромност, хрисимост и примирение. Това, което дава посред-

ствеността, грозотата, старостта и рухването, не може да се замени с нищо друго по изключителния си ефект: тщеславие, самомнение, гордост, суетност – всичко това се лекува много добре само на планети като вашата.

Така че, моделирането на бременността в едно съвършено общество е нещо още много далечно от вас и засега вие може да разчитате единствено на собствените си усилия в това отношение. За това е необходима висока лична еволюция и вярност на вътрешния глас. Ония, които много са страдали, вече имат изработен вкус към истинското добро, истинската красота и истинската истина. Затова техният вътрешен глас, техният вкус ги кара безпогрешно да разпознаят истинския си любим измежду всички останали. Не че те не допускат или не са допускали интимни връзки и с по-малко сродни души – това го изисква самият живот за ускоряване на еволюцията, - но при наличието вече на единствения любим, както при изгрева на слънцето, луната и всички звезди изчезват. И тогава съдбата би лишила такава двойка от огромното ѝ щастие само в случай, че множеството връзки отпаднат поради ревност или любовен егоизъм. Има един предел, от който нататък е забранено двама да остават заедно – те трябва да отдѐлят време и за срещи с другите. Опасността иде от това, че личната космична енергия (ЛКЕ) става разрушителна без баланса на неличната космична енергия (НКЕ).

Мнозина от алохи́мите – божествата на Истината в Любовта – слизат нарочно като паднали жени и проститутки на планети като Земята, за да не катастрофира човечеството поради липса на нелична космична енергия. Макар и без лична любов, те предоставят на изпадналите души онова, което им е необходимо, за да не рухнат в бездните на алкохолизма, наркоманията, лудостта, престъпността или самоу-

бийството.

А в планетите-райове този процес е напълно естествен и никой не остава без любов, защото моралът там е много висок: любовта е дадена, за да се раздава на нямащите, а не на имащите.

28.VII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 4

От опита на цялата човешка история, отдавна посветените са стигнали до извода, че неправилността във въртенето на Земята се дължи на ревността, проявена преди осем хиляди години от първите заселници на планетата. Поради ревността, наклонът на земната ос не разрешава вече райски условия и хората са принудени да понасят последствията от това. Правдата е заменена със закони, умът - с хитрост, а разумът – с пълна безотговорност. Мнозинството се държи в невежество относно космическите цивилизации, никой не повдига и пръста си да се съобрази с техния ред и конституция. Провалът на вашето човечество е пълен, окончателен и напълно безнадежден. Точно затова пре́гнансът при вас е под голям въпрос и поради страшно лошите условия Учителите препоръчват на живите души да не се женят и да не създават поколение. При нормални обстоятелства пре́гнансът е най-голямото щастие и целта на живота, но, на планета като Земята, той е под ежесекундна угроза, по понятни причини.

Не само абортът, но и всички методи и средства против забременяване, с изключение на спазването на менструалния календар, се вменяват на човечеството като углавна вина и престъпление. Нищо и никой не е в състояние да освободи от карма оногова, който е дръзнал да предпази яйцеклетка от оплождане или да навреди на оформящ се плод. Осо-

бено прекъснатият акт е престъпление номер едно, по-голямо и от химията или кюртажите. Повтарям: Природата абсолютно никак не се интересува от това, че вие сте създали невъзможни условия за раждане. Но прекъснатият акт е върха на престъпността, пълното безобразие, защото предизвиква тежки нервни, капилярни и психически травми, и по този начин унищожава много повече хора, отколкото можете да си представите. Неврози, хистерии, психози, психопатии, характеропатии, рак, тумори и пр., и пр., и пр. са само едно бледо начало на списъка, който изброява фаталните последици от прекъснатия полов акт. Не си въобразявайте и това, че механичните средства за предпазване, които позволявали "пълно" преживяване, не са също нещо много опасно и вредно. Струята на мъжката семенна течност трябва да се усети от матката на жената – това е космичният закон на половото задоволяване! Всеки друг оргазъм, който не е получен по този начин, не провежда космичните токове на Любовта и предизвиква ударни вълни с неимоверна разрушителна сила. Тези вълни провалят еволюцията не само на престъпната двойка, но и на съществата на много километри около тях. Сега, представете си в каква смъртоносна за психиката и здравето си зона живеете всички вие, които сте в стадия на цивилизациите, създаващи тумори на планетата си, наречени от вас градове и села!... Не мислете, че това е преувеличено – при нормални природни и психо-физиологически условия, вие сте програмирани да живеете най-малко петстотин години в едно физическо тяло и то без никакви старчески болести и изменения.

От всичко това следва, че честният човек не бива да отива в месомелачката на интимния живот или трябва да реши въпроса за регулирането на поколението по един от малкото естествени начини. Сега назря моментът да се пре-

даде на човечеството тайната на непрестъпното регулиране на раждаемостта. Преди не беше уместно да се разкрие, защото вие се отдавате на полов живот само за удоволствие, и поради липса на духовни стимули го превръщате на отприщен бент. Разходът на полова енергия над допустимите норми и граници предизвиква ра̀нен идиотизъм, но не онзи, който вие познавате в клиничната му форма, а този, който маскира същността си зад политическо съучастничество. Политическо съучастничество е всяко съгласие да сътрудничиш на цивилизация, която ограничава природата, творчеството и свободата. На онези, който не ядат месо и не внасят в организма си отровите на алкохола, никотина и пр., ще препоръчам опити с фазите на Луната. Не само менструалният календар, но и преминаването на Луната, Марс и Венера през определени домове и знаци и при определени аспекти, прави зачеването невъзможно. Подробно ще говорим в друга лекция за това.

Най-основното от тази лекция тук е следното: не пречете на Природата сама да регулира раждаемостта! А щом нямате условия да раждате всички деца, бъдете или аскети, или намерете нови начини за пълноценно общуване без престъпни методи.

29.VII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 5

Лесно се попада на вълна̀та на алохи́мите, ако свободата и Истината ви вълнуват повече от всичко. Пре́гнансът при тях протича винаги при неопределеност на "ан" – самата им същност е такава. Мислѐте си, че едно от божествените тела на всяко безсмъртно създание, каквото е и човекът, е алохи́мното тяло – т.е. тялото от фотони. Неутрино̀то, подобно на фотоните, прониква навсякъде и даже още по-дъл-

боко в просторите на трите основни вселени. Фотоните, неутриното и "сонорóните" са трите частици, образуващи телата на алохúмите, както и въобще алохúмното тяло на човека. Те се отличават по това, че нямат маса в покой. Понятно е тогава, защо неутриното, фотонът и сонорóнът правят възможна Истината за Любовта – радостта тогава става безгранична, пресъвършена и пламенна във всички посоки, каквото е естеството на алохúмното тяло, по принцип.

Най-голяма трагедия за алохúмите е предаността само към един обект, ако става дума за обект, който е част от Цялото. А любовта по посока навън, по всички радиуси, осиява всички обекти, защото само всички обекти съставят Цялото.

Радостта и щастието на илухúмите пък – божествата на Мъдростта в Любовта – са подобни на тяхното естество: абсолютно са концентрирани в един-единствен обект, който е част от Цялото. Илухúмите съставят електронната вселена и електронното тяло на безсмъртните същества, към които спада, на първо място, човекът. Предимството на електронното тяло е възможността за еволюция, т.е. развитие на Абсолютния Дух – нещо, което е абсурд за Него на всички други полета. "Прéгнансът" на илухúмите, по този начин, изисква една-единствена сродна душа, като обект на сатвичното състояние на "ан".

А елохѝмите – неутроните – представляват именно онзи синтез на илухúми и алохúми, който на вас ви изглежда напълно абсурден. У тях бременност не съществува, понеже раждането на нещата там протича мигновено. Основата на елохѝмите не е нито любовта към всички, нито любовта към едного, а непротиворечивото съчетаване на тези два вида любов. Постигне ли това, човек става богоравен - и тогава няма нужда от нищо извън себе си, което да балансира предишната му половинчатост. Най-точно описание на прéг-

нанса у алохи́мите и илухи́мите може да се намери в "Махабхарата", в образа на асу́рите и су́рите. Тези алохи́ми, които се възгордяха и се откъснаха от Цялото, и до ден днешен строят и разрушават вселени, цивилизации и режими по собствено усмотрение, откъснати от плана на Бога; илухи́мите пък, които пропаднаха, са вечните роби-изпълнители и "работен добитък" на алохи́мите-отцепници и волю-неволю съдействат на последните за придвижване на тяхното пъклено дело напред. Носенето на плод от пропаднал алохи́м не е много често явление, поради любовта на алохи́мите към собствената им свобода; а илухи́мите, напротив, непременно доносват и раждат всички заченати плодове, независимо от това, пре́гнансът благословен ли е или не. Мощта пък на елохѝмите е в това, че те обединяват само такива алохи́ми и илухи́ми, които не са отцепници.

Това е много сложна материя за вас, но ако се опитате да вникнете в нея, ще разберете кой е единственият път към Абсолютния Дух. Мнозина от пропадналите божества не разбират и не познават извора[*]*, от който цялата вселена получава своя вечен живот: това е бракът между илухи́ми и алохи́ми! Точно това е и прословутата божествена женитба на човешкия дух с човешката душа, които засега у вас са в печално и страшно единоборство. Духът желае да обича всички и да живее за всички, а душата – само за едно или няколко най-близки неща (същества). И двата импулса са напълно божествени, но падналите ангели и божества ги поставят в нетърпящ никакви коментарии конфликт. Поради този изключително стегнат възел, завързан преди осем хиляди години неправилно – без необходимата предварителна изолация на полюсите, - много цивилизации и досега преживяват неимоверно трагично късо съединение, което изпепелява психиката*

[*] Коригирано чрез холизàция на 05.VI.130(1994)г. в 15,43 ч.

и здравето им.

Но пре́гнансът, получен от пратеници на божествения свят – от илухи́м и алохи́м, които могат да се обичат, - наслагва плътна изолация върху проводниците в областта на невралгичното им сплитане, и тогава любовта към всички и любовта към едного влизат в творчески резонанс и сатвична хармония.

Не че и душата не е обширна като велената, но засега, в човечества като вашето, тя се е смалила до размерите на астрала ви – на сърцето, което вие някога продадохте на дявола, т.е. на некосмичната любов.

30.VII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 6

Осланяйте се само на вътрешното си чувство, а не на лъжите и теориите на неправдиви източници. Радостта, която избликва; обичта, която назрява; свободата, която се появява на хоризонта – това са проявите на онуй, което всички търсите и за което копнеете. Физическата вселена е невъзможна без физическа любов – това е аксиома! По същия начин духовната вселена – или су́первселената – не може да съществува без духовна любов, а божествената вселена – ỳлтравселената – без божествена Любов. Физическата любов е сливане на две полярности, за да се роди нещо ново; духовната любов е търсене на съвършенството, а божествената – самоотдаване като извор на всички, т.е. съчетаване на физическото с духовното.

Учили са ви твърде хитри и коварни посветени на ада; усилвали са у вас цели хилядолетия страха от любовта, фаталното бягство от разнообразието, осъдителското отношение към свободното сливане. Това е тънка и разчетлива стратегия на убийците, на вампирическите династии, които

строят гигантски концлагери и затвори, наречени "държави"... С цел да си подсигурят роби, те първо завладяват земята, хранителните ресурси; после организират животновъдство, за да обвържат робите с жажда за кръв; и накрая събират робите в тумори, наречени села и градове. Остава само едно: да разпределят "правилно" благата – както демагогстват идеолози и управници. Но нито благата са вече истински, нито разпределението е разпределение. Понеже робите се държат съзнателно гладни, мнозинството е принудено да се самопродава в робство – да работи на управниците, за да живее.

Неефективното и канибалско селско стопанство, обедняващо земята поради ограбването на целулозната маса за сено, слама и фураж на животните за клане и продукти, доставя все по-малко и по-малко елементи, вещества и енергия. Получава се порочен кръг: обезсилената и отровена растителна храна вече не дава радост и бликащо здраве. Месото, наистина, дава енергия, но това е единствено с цел да може да се труди робската маса и да намира повече и по-силни сексуални наслади. Но това месо е вече двойно отровено – не само от токсините, съдържащи се в самото него, но и от отровите, дошли от фуража и индустриалните условия на отглеждане. Появява се извънмерно раздразнение на нервната система от всичко това, както и от подправките, солта, захарта, тестените изделия, термично обработената храна, консервите, кафето и пр., и пр., и пр. – и, следователно, необходимост от наркотици, които да създават илюзията за успокоение. На първо място тютюнът и на второ алкохолът правят "най-добра" услуга на човечеството в това отношение.

Но месоядството не е първопричината – първопричината е свещената необходимост от пълноценни и силни емо-

ции. Ако религиите на Сатаната не бяха осигурили наказание и дискредит за извънбрачната любов, тогава нямаше да има нужда от месото, като усилвател на сексуалното преживяване – съответно и на всички останали възбудителни,изкуствени храни и напитки. А прясното месо се разлага мигновено, дори и при най-дълбоко замразяване, въпреки сините печати на касапите. Така то става източник на всички основни болести на човечеството.

Сега виждам, че у някои от вас, като Ме слушат, се появява възражението за разпадането на семейството във фашистките държави, за появата в тях на така наречените "фелдхуре" – общи войнишки жени. От това основното твърдение не пострадва ни най-малко, понеже политическият фанатизъм и принуда нямат нищо общо с настройката на свободната жена в райските планети. При това, "разпадът" на семейството в такива династии и режими не е в никакъв случай по-малък от съществуващия разпад навсякъде. Редките случаи, когато едно семейство е стабилно и там има взаимна любов, са породени от еснафските усилия на материалисти, които се самозаблуждават, че дълго време ще останат здрави и нормални. Фактически, в момента на Земята има, цифром и словом, 153 истински семейства, в космическия смисъл на думата!

Нуждата от насилствено обвързване на двама души в юридическо съжителство е усетена още в най-дълбока древност не от самите влюбени, а от зараждащата се държава. Узурпаторите на космичната власт никога сами не са се отличавали с морал – в никоя сфера, включая и интимната. Абсолютно винаги – и до ден днешен – тяхно е всичко, което носи наслада. Но те поддържат много строги закони, както и цял огромен апарат от свещеници, юристи и морализатори, които да държат робите в страх от "закона" и "Бога"… Дър-

жавата предварително е изоставила детето да умре от глад или студ, за да принуди свободния човек да се продаде в робство. За нея това е "законно" и "етично", но за роба не е. Така никой, който е влязъл вече в тази примка, не може да се измъкне от нея, защото с всяко дръпване тя се затяга. Обвързаността на роба с децата, които трябва да храни, облича и защищава, го прави послушен убиец на природата, в което системно убийство Космосът обвинява всички досегашни строеве и държави.

Особено трудно е за истински обичащите се да съхранят любовта си при такива тежки условия. Така наречените "интелигенти" и хората с "висок стандарт на живота" нямат нищо общо с тях. Техният коефициент на интелигентност, изчислен космически, е ужасяващо нисък, независимо от службите, притежанията, публикациите или авторитета им. Те жестоко се заблуждават, че са се "уредили" и са подсигурили на децата си блестящи условия – защото деликатесите и месата в хладилниците им, алкохолът, който се лее в луксозните им домове и цигареният дим в стаите, където имат достъп и децата им; музиката, която там се слуша и разговорите, които се водят, неминуемо ще доведат поколението им до катастрофата, която и тях неизбежно очаква.

Но, все пак, има щастливи семейства на Земята и Аз ги познавам много добре, защото се броят на пръсти. Престанали са да общуват с широк кръг приятели, но това не им пречи да се обичат все по-силно и по-нежно и предано. Но то е, само защото те са от ония, които са готови да умрат един за друг.

1.VIII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 7

Учестеното бомбардиране на психиката при плътния

брак предизвиква небивали разрушения в повечето случаи. Останалите, благословените бракове, не се подвеждат под общия знаменател. Познати са такива случаи, на брой около четиристотин в цялата история на планетата ви. Невероятното при тях стана възможно, понеже познанията им за растежа и развитието на любовното чувство бяха и са космични. Космичният брак трябва да предвижда отдих на съпрузите един от друг – периодично, циклично. От тези четиристотин случая само тридесет са известни с плътно общуване цял живот, без душевни и физически деформации. Това въздействa и върху мислите на останалите, обаче малцина са, които могат да го постигнат. Свещената нужда от самота или от общуване с други, обикновено създава биещи честоти, които предизвикват тревога.

Има обаче изключения, за които вече стана дума, където блаженството, радостта и щастието растат с увеличаването на годините съвместен живот. Обикновено това е невъзможно, понеже при събиране на несродни или относително сродни души на малко пространство се извършва постоянно и усилващо се сблъскване на аурите, а това води до тежки поражения в общуването и здравето.

Най-голяма сметка от това има държавата. От несносния живот и чувството за дълг, най-сигурно се изтрива космичната памет.

Самопродажбите в робство се извършват по няколко основни причини: нужда от полов живот, нужда от "другар в живота", страх от общественото мнение и волята на родителите, тревога за старините, спасение от окръжаващата среда, "уреждане в живота". Това са седемте брачни мотивации на обикновения човек, които, по правило, го подтикват да наруши основния космичен закон за разнообразното съчетаване на полярностите. Преди да е стигнала до своя лунен

стадий, една двойка по никой начин не може да се синтезира в единица! Празаконът гласи: първо двама ще правят опит за хармония, но това не е договор за насилствено продължаване на общуването. Ако тези двама останат повече от две години заедно, без да са се погледнали с лош поглед, без да са си направили даже и една забележка, без да са си отправили отрицателна мисъл, тогава правят опит да останат още пет години заедно. Обаче в това време общуват пълноценно и интензивно с много хора – предимно заедно, но - по основното правило на щастливия брак – и поединично, като всеки си има прозорци от лично време. Престанат ли сладките и силни усещания, Природата създава нетърпимост към партньора и отваря хоризонти за нов свободен брак. Никой никому не се сърди, защото всички знаят, че онзи, който не може да даде нещо, няма и никакви права. Просто и ясно: изневярата е фикция, понеже онзи извор, който утолява жаждата, е винаги обичан и желан, а онзи, който не я утолява, прощава отдръпването най-благородно – тук никога не става дума за вина. Средството от памтивека за попадане на най-сродния извор е опитването на много извори.

Сега, не роптайте срещу този закон, в който вие виждате пропаганда на разврата. За нас е все едно дали си спал със сто партньора в течение на сто прераждания или в течение на едно прераждане – ефектът не е еднакъв, но моралът е един и същ. Прословутото "преплитане на двойниците", с което сте наплашени вие, "окултистите", наистина съществува и наистина е много опасно, но това става само, когато се намеси ревността, обсебването, чувството за собственост. Никъде в природата не е имало и няма случай, полигамията да е била наказвана с природни реакции. Наказанието, което природата е наложила на човека, се дължи на тъкмо обратното – обсебването на едного! Тъй като в това е скри-

та една много голяма тайна, Аз засега не мога да ви говоря на какво се дължат мензисът и родилните болки. Това е резултат от голяма космическа драма в миналото. Мъжът пък плаща с оплешивяване, простатни изменения, по-чести инфаркти и пр. Сега не мислете, че всички тия деформации значат непременно ревнивост, обсебване. Развратът не е лишен от плешиви, така че причините са често наследствени. Освен това, ревността не е само интимна – има ревност за овладяване на аудитория, артистическа ревност, научна, политическа, спортна и пр. Всяко съревнование и състезание произлизат от ревността.

Опитването на множество полови партньори обаче в никакъв случай не е правило за всички. Опитът на душата може да се носи и от миналото и тогава сърцето подсказва кога да навлезеш в единствената, най-свята и най-силна връзка. До този момент, то отхвърля всички обекти, понеже е имало печален опит с хора с подобни физиономии в предишните прераждания.

А що се отнася до тъй нар. "дълг към децата", това е особена и при това възлова тема, върху която ще говоря следващия път. Именно тук тираничните системи, които извличат жизнените сокове на човечеството, намират най-мощен лост за "повдигане на планетата" – т.е. за нейното пълно поробване. Това е експлоатацията на чувството за милост.

2.VIII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 8

Чувството за милост, жалостта, любовта към най-слабото и беззащитното – новороденатa рожба, - е най-висшето чувство, с което Творецът е надарил съществата. По-висше чувство няма и никога не може да има – това е самото ос-

новно и най-дълбоко чувство на Цялото, което наричате Бог. Пред него падат на колене всички йерархии, всички същества, всички хищници и тирани. По-велико и по-мощно чувство от него не съществува – може би единствено необходимостта от продължение на рода се равнява с него. Половината същества, както вече казах на друго място – подвластните на Великата Разумна Природа – непременно преминават през цикъла на зачатие, бременност, рождение и отглеждане. По този начин, Природата – или сам Бог – строи най-важния и най-високия център на мозъка – центъра на милосърдието. В млекопитаещите той нараства – много бавно, но сигурно. Макар и само по отношение на собствената рожба, това божествено чувство крепи всички психически и биологически програми – т.е. всички същества от плът и кръв. А вие знаете не един и два случая на разливане на милосърдието и върху новородени от други видове. В това отношение, дори хищникът превъзхожда сегашното човечество, което не желае да се погрижи за децата на собствения си род!

Предницата на детето е връх на всяка етика и всяка мотивация – това разбират пределно ясно всички топлокръвни и голяма част от останалите организми. Точно това разбира много добре и подлецът, който още в кроманьонската пещера за пръв път лиши брат си от свободата му, като заплаши рожбата му със смърт. Така нахлуха на Земята враждебни вам цивилизации, съвършено лишени от чувството за милост. Понятно е тогава защо те превръщат вашето чувство за милост в чувство за дълг, поробвайки ви, по този начин, да следвате линия на поведение, опропастяваща индивидуалността и природата. Користта се появи по-късно у вас – първа беше силната струя на чистото, космичното чувство: нуждата да спасите поколението си от глад и студ.

Най-трагично преживяват принудителното родител-

ство духовете с изявена индивидуалност. Пред тях се отваря цяла пропаст от неразрешими проблеми, които ги докарват до отчаяние или мисъл за бягство или самоубийство. Те окалват личността си, преди всичко, с компромисите, които започват да правят, ако милосърдието в тях надделее. Те напускат космичната си мисия, отговорността към вселената, за да не погине едно същество на земята. От духовна гледна точка, онзи, който има да защитава милиони същества чрез истината, която носи от своята звезда, се впряга в предателството да защити едно същество. Но това е вярно само в областта на духовната логика – т.е. на свръхлогиката.

От гледна точка на ултралогиката, законът е строг: едно същество за Космоса има същата ценност, както и милионите същества. Онзи, който вече е създал едно същество на земята, той не може да се маскира зад "мисията за всички", защото закон е: ако едно същество не посрещнеш както трябва, то никой друг няма да можеш да посрещнеш. Тъкмо тук не могат да се осъзнаят дори и най-напреднали посветени, които са допуснали да създават деца в този труден свят. Те изоставят рожбата си заради "великата цел", ала никой няма да им разреши да пристъпят прага на ỳлтравселената при такова предателство. Верни на гласа на сýпервселената, такива често се издигат до нейните върхове и стават творци, рионúди, серафúми! Творческият уникум, познанието на всички звезди и планети, любовта към всички и саможертвата за всички – ето великите плодове на свръхиндивидуализацията, които се постигат в сýпервселената.

Обаче ỳлтравселената – божественият свят, - за разлика от духовния, се постига чрез степени на самоорганичение. Предаността към едно същество там е по-голяма добродетел от предаността към всички. Оставяйки творчеството, оставяйки пътуването по звездите, оставяйки пеперу-

деното кацане от цвят на цвят или най-върховните екстази на нирвакалпа самадхи, родителят на едно единствено дете прави това, което не може да направи нито един дух от сýпервселената: прощава се със свободата си в името на свободата на Бога в другия! С това той се издига в лоното на ясновселената – самата светая светих на Абсолютния Дух.

3.VIII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 9

Оживяването на красотата става, само когато Истината тържествува; радостта пък идва от красотата. Основен закон: животът произтича от Любовта, знанието и светлината – от Мъдростта, а свободата и красотата – от Истината. На това основание казвам: онзи, който се отрича от Любовта – смърт му е присъдата; който се отрича от Мъдростта – тъмнина и невежество му е присъдата; а който се отрича от Истината – осъден бива на робство и безобразност! Радостта също го напуска, понеже робът не може да бъде радостен. На всичко отгоре, и цялата вселена му обръща гръб – самота и отчаяние са неговата печална участ. Бурята на тежкото страдание и непосилната мъка отварят, най-после, очите на неговата душа и рисковете престават да бъдат страшни за него. По-голям риск от това, да умреш от безлюбие няма; глупостта и старостта с болестите не са ли също най-страшните рискове?

Помнете, жители на планетата Икло: повече така не може да продължава. Правих най-различни опити с вас да ви спася, но вие не се покайвате. Ако продължите така още пет години, потушавайки свободата на Любовта, свободата на Мъдростта и свободата на Истината, вас не ви очаква нищо друго, освен пръсване на планетата ви на парчета! Най-после, Аз взех окончателното решение – правя последния опит. По-

благоприятно време от сега никога не сте имали – използвайте го! Тази свобода, която вие търсите, се намира вътре в самите вас – умът вече не трябва да пречи на сърцето ви и на душата ви.

Обаче най-голямата тайна сега ви я казвам: има само един път за спасение. Този път е свещен – това е подобряването на положението на бременната, на майката. Днес тя е в утежнено до немай къде състояние, въпреки всички подобрения, за които иначе ви поздравявам. Но те не са коренни, нито спасителни – инак нямаше да има толкова много домове за сираци, за изоставени деца, както е при вас напоследък. Истината я знаете: никоя майка не желае да отрови детето си с погледите и острите думички на хората. Ако се подобреше първо отношението към свободната майка, а после – и материалното ѝ положение, много скоро щяхте да видите рая, слязъл на Земята! Побързайте с проектите за съвършени, малки и уютни жилища – за своите майки, невежи такива! Не за други, а за ония, които самите вас ще трябва да раждат отново на Земята! Проявете най-нежна и най-пълна грижа за себе си, ако още не можете да се отдадете с обич на майките. Простимо ли е престъпното ви невежество и нехайство относно плода, който представлява цел на Трите Вселени? Радостта на фантастично количество йерархии и класове същества се събира най-мощно в плода на човека, а човекът нехае за него…

Оставете машините, оставете заводите, оставете оръжията и Ме последвайте смело в този час най-опасен и славен! Пред вас е или пълна гибел, или райски живот на земята – избирайте си сами. Но изберете ли рая, не се колебайте – превърнете незабавно всичките си обработваеми земи в житници и градини: най-първо за бременните, после за кърмещите и майките с деца. Но не с едро промишлено земе-

делие, а при разпределение на земята на равни участъци, според броя на увеличаващото се население. Не подозирате, че съществува психо-биологичен закон, който включва програма за ускорено растене на семената, ако разпределението на бременните и кърмещите по планетата е равномерно. Още не сте го наблюдавали това, освен само по другите светове, където системата на прегнархáта (власт на бременните) е победила. Не само всички растителни видове избухват с неподозирани ухания и се отрупват с плод само за няколко дни, но и извори избликват отвсякъде – и проблемът за напояването се решава най-естествено. А при бременната, при кърмещата, при майката, идват на поклонение всички, които я обичат – не само за да ѝ поднесат своите шедьоври, но и за да се нахранят. Защото в оазисите на майчинството, навсякъде, само бременната и кърмещата е тази, която предизвиква наоколо си бурна растителна акселерация и така изхранва човечествата.

4.VIII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 10

Праисторията на грехопадението още никой Учител не се е решавал да предаде. Ролята на всеки Учител се моделира от Всемирния Мозък, в съответствие с нивото на развитие на човечеството в даден момент. Най-спонтанното, Словото, носи наистина самата божествена Мъдрост, но – програмата си е програма. Никога Учител не прави престъпните ходове на философи, идеолози, религиозни водачи и учени да минира подсъзнанието, самосъзнанието и съзнанието на хората с опасния експлозив на несвоевременни или неверни идеи. Но законът гласи: няма ограничения на проблематиката, ако се използват символи. Мракът също си служи със символи, обаче той с тях разрушава, докато Учителите познават за-

коните на оптималната проводимост на Истината, Любовта и Мъдростта.

Подобно нещо се отбелязва и в свещените писания на народите, отразяващи грехопадението. Южното наклонение на земната ос се дължи на цяла една космическа драма, разиграла се на Земята преди осем хиляди години. Ще я предам на земните жители този път много ясно, тъй като времената навлязоха в опасно за вас приключване. Не че не съм говорил стотици и хиляди пъти по този въпрос, но не казах нито веднъж цялата истина, понеже беше опасно за мнозинството. Особено се опасявах това да не се разбере накриво и по този начин да развратя човечеството по-лошо, отколкото се е развратило досега по свой почин... Но, може би, последен опит не е излишен да ви изясня този въпрос – ново поколение напълни Земята, поколение от коренно различна еволюционна вълна, което не е склонно към традиционализъм и съучастничество с подлеци. И затова няма нужда да го оставям повече в неведение по най-важния въпрос – някогашната изневяра на предците ви по отношение на космическия ред и порядък.

Когато прачовекът бе създаден, той имаше и двата пола в себе си – беше психо-биологически хермафродит. Фактически, това беше мъжко тяло от едната страна и женско – от другата, за което вече съм ви говорил. Но не съм ви казвал, че те, двамата, (т.е. той, прачовекът) изпитваха периодичен оргазъм поради естествената самовъзбуда на двата пола в едно тяло, не беше нужно, значи, същество отвън, за да бъдат задоволявани. При това, те нямаха никакви проблеми с прехраната и метеорологическите условия. Познанието на природата, космоса и цялото божествено Битие беше най-първата му наклонност. Децата се раждаха не както сега, а безболезнено и мигновено, без период на бременност – малки, но напълно разумни още от първия миг. Никой никога

тогава не си е представял, че предстои такъв провал в синволюцията, наречен от вас "еволюция". Разбира се, Аз предвиждах и такъв вариант поради наличието на свободна воля, но поправката на всяка глупост и корист изисква милиони и милиони години. Това, което се случи преди осем хиляди години, не беше главното падение. Поради грешка в изчисленията и самонадеяност, породена от възгордяването на един елохѝм, най-древното грехопадение стана преди петстотин милиарда години. А тук, на Земята, протече само една локална драма, и то не на физическото, а на астралното поле. Новите тела, които получиха "Адам" и "Ева" след намесата на една чужда, крайно враждебна цивилизация, която ги раздели чрез генно-инженерна операция, онеправдаха всяка от двете половини по най-жесток начин. Опитът, получен през вековете, ви доказва това. Най-основната причина за разделянето им бе желанието на Жената да последва пъклените адепти, които, от своя страна, никога не бяха виждали жена и подлудяха от страст, като я видяха; но понеже бяха само мъже, "Адам" не им трябваше… Те въздействаха на суетата и тщеславието на жената, но самите те имаха изключително полови щения. "Подаръка", който даваха на Жената, бе лъжливото чувство за отделност и индивидуалност – това, което на обикновен език се нарича егоизъм и себичност.

5.VIII.120 (1984)г.

Но ябълката на "Змията", подадена от самия "Сатана", не беше още узряла. Преведено от езика на символите, любовта към себе си още не беше на дневен ред в плана на синволюцията. Но престъпната цивилизация предложи на "Ева" превращение в богочеловек най-малко седем милиарда години преди определения срок. И тя се съблазни – защото в нея жаждата за познание беше много по-голяма, отколкото в

мъжката половина. Най-простото нещо беше да приеме предложението за генна операция, която моментално бе извършена, с един малък дефект: мензисът. Болезненото раждане се получи от един съвсем друг, травмиращ космическите спомени момент – ревността. Понеже "Адам" се ползваше с по-голяма свобода, той правеше полети по такива места, където намираше "Еви" с по-развит вкус и по-мил език от своята: те предпочитаха него, а не черните цивилизации… Докато неговата "Ева" хем искаше да ползва плодовете на цивилизацията, която започна да строи, хем не се примиряваше с това, че Адам ѝ се изплъзва. Тя беше опитала вече меда на властолюбието и се сърдеше на Адам не за това, че се среща с други цивилизации, а понеже не можеше още тогава да го окошари в един тесен дом с нея. Нещастието ѝ бе в това, че прелъстителите ѝ я използваха, а не ѝ даваха енергия.

Никога не се е случвало отцепници от ясновселената и тотвселената да не изпаднат в енергийна криза. Ясновселената дава мир, а тотвселената – радост. Нарушаването на вътрешния мир и радост показва користни подбуди или страх от общественото мнение. Понеже съществото, което условно наричаме "жена" или "Ева" се продаде на "Сатаната", то тя престана да провежда енергиите на тези две вселени. Тогава опѝта да прави цивилизация – и успя, от нейна гледна точка… А понеже "правенето на цивилизация" предизвиква тщеславие, суета, големеене, опиване с илюзии и пр., то "Ева" и до ден-днешен се хваща за тази самодейност като удавник за сламка. Именно във вихъра на цивилизацията, тя получава наркотичните дози самодоволство, които приличат на радост, и празното, болно самочувствие, което прилича на мир.

Но тъй като това не са реалните енергии на двете най-главни вселени, то скоро, много скоро, "Ева" сама разбра фаталната си заблуда и тръгна да прави "семейство" с

"Адам", както тя нарича пропастта, от която излизането обикновено е през вратата на гроба.

Не се плашете от печалните и безизходни краски, с които рисувам трагедията на "Адам" и "Ева". Вие много добре знаете и съм ви го обяснявал много пъти, че "Адам" – това е човешкият ум, а "Ева" – човешкото сърце. Просто е немислимо да се обиждат жените от това, че нарекохме сърцето "жена". Може ли още веднъж да ви повторя, че в астралния свят мъжът е жена, а жената – мъж? Къде отива тогава обидата ви?

Усилията, които правите да се разграничите от вампирическата същност на похитителите, успели да заразят сърцето на вашето човечество, се забелязват от чистите върхове на ясновселената и тотвселената! Радостта и мирът, които постепенно се въдворяват у вас, след много хиляди години ще съберат отново "Адам" и "Ева" в едно тяло – но този път не гръб с гръб, а лице срещу лице. Не си представяйте това нещо триизмерно. Тогава Ева няма да изпадне в предишния грях – да очаква познание отвън, - тъй като любимия си ще може да го вижда. Тя още не го вижда – даже и сега, когато си мисли, че като са разделени, го вижда. Защото истинското виждане значи разбиране, обожание и пълна слепота за недостатъците!

6.VIII.120(1984)г.

ЛЕКЦИЯ 11

Работете двамата. Предавам ви Школата на Земята. Моята воля е, именно, вие и И., а по-късно и един нов брат, да положите основите на Великото Общество на Любимите, което решавам да начене пътя си още сега, а не след стотици години, както беше първоначалното Ми намерение. Не се решавах на това досега, защото нямаше подготвени души.

Школите, окултното ученичество, братствата, приятелите – всичко това е само подготовка, за да се стигне до рая на Любовта, в който вие ще бъдете не само съидейници, братя и приятели, а преди всичко възлюбени и любими и то всички на всички! Тогава обръщенията няма да бъдат нито "приятелю", нито "брат", нито "сестра" – нещо, което при вас неизбежно отново стигна до сектантско, формално и дори лицемерно обръщение, - а с най-интимните и най-любовни обръщения, с които се назовават само влюбените. Живото и реално извиране на обич и любов на всички към всички – и то и на трите полета – това е туй, което съвършените човечества са постигнали! Затова там няма болести, старост, смърт. Проявете любовта си като слънцето, като въздуха, като изворите, като всичките плодни дървета! Улавяйте и най-малкия зов на самотните, целувайте душата на страдащите и отрудените, сложете трапеза на ония, които дойдоха от улицата и лишете от трапеза ония, с високото самомнение, както и страхливите, които не се отзоваха на вашата благородна покана. Хората преживяват един прелом, от който ще излязат чисти и девствени – както златото от златната руда, получено в божествената пещ на страданията. Всичката шлака, всичките неблагородни съставки ще останат на тази планета или – ако решите да я спасите – ще бъдат изхвърлени в космоса, за ядрено претопяване.

Румени и пращящи от здраве и сила, радостни и щастливи и тичащи голи по поляните и горите – ето какви трябваше да бъдете вие, а не тези нещастни марионетки на светския куклен театър, зад който седят ръцете на престъпни актьори!

Физическото ви щастие не е по-малко важно от духовното; животът има стойност и е възможен единствено поради постоянното привличане на противоположностите, за

да се роди нов път, ново движение, нова вселена във формата на човек. Всеки от вас има великата привилегия да бъде една уникална вселена от милиарди и милиарди цивилизации от безброй живи същества, които са се пожертвали, за да съществувате вие. Това ви задължава да давате нужното на тези природни и духовни йерархии, които са се отказали от свободата си в космоса, за да се пожертват и дойдат на нивото на биологическото ви съществуване и да ознаменуват по този начин една нова, уникална форма на Бога на земята. Всички вие, човеци, сте по-горе от ангелите и по-горе от всички божества, защото те са само съставни части от организма на Великия Космически Човек, на Когото всички вие сте проекции в Битието! Това, че повечето от вас сте далече от образа, който е заложен като програма и цел дълбоко в духа и душата ви, не ви прави по-малко ценни. Рано или късно, доброволно или принудително, вие ще добиете този образ – и тогава ще разберете думите, които съм казал: "И създаде Бог човека по образ и подобие Свое."

Творецът – там, горе, във висините на тотвселената; и Майката и Бащата (или самият Аз, Ѐлма) – в необятната шир на хѝпервселената; а също и Духът Божий, много лошо течем сега през вас, поради постоянната ви и упорита съпротива срещу Божественото; много несъвършено се проектираме, най-вече поради болезненото ви странене от спонтанността, която е алфата и омегата на цялата ѝултравселена. Това, което са ви учили относно въздържание, самоконтрол, праведност, произтича от множеството отклонения, които направиха плътските ви прадеди, а те бяха деца на калта и прахта, на тинята. За такива е необходимо и задължително да бъдат направлявани от строги морални и религиозни закони, тъй като те се отдават на разюздан живот, презирайки съществата под себе си, считайки ги за непълно-

ценни и белязани от съдбата да бъдат тяхна храна, жертва и плячка. Именно за тези ваши прадеди, още носещи в кръвта си гласа на хиената и на чакала, на лешояда и червея, те са склонни да посягат и на трупове, за да се нахранят, важат всички тия строги морални закони и ограничения, без които те биха се върнали там, откъдето са дошли – океана, джунглата и блатата… Тези, които са насилвали, тези, които са следвали вика на селвата или празното съществование на милиардите и милиарди микроорганизми, които знаят само да ядат и да се размножават, без да дават нищо ново в Битието – те, именно, трябва да следват строгите повели на Мойсей, на мощните църковни отци и светии. Бъдете снизходителни към житейската трагедия на тези, последните, към тяхната съзнателна или несъзнателна жертва в името на нарушената еволюция. Те бяха необходими като противовес на животинската лакомия и похот, съсипващи планетите за броени векове. Ако не бяха аскетите, ако не бяха вашите земни светии, този процес би отровил атмосферата ви досега безостатъчно! А физиците ви още не знаят, че пустинникът, постникът, въздържащият се от животинска храна или от разюздан полов живот, йонизират силно въздуха и по този начин противодействат на миазмите, отделяни при безотговорното, несъпроводено с духовност удоволстване. Ако флората и фауната ви не бяха подложени някога на съвършено престъпни генетични вмешателства от страна на една сатанинска цивилизация в космоса, то и човекът нямаше да се развие хищно. Природата съвсем не е това, което вие виждате на тази планета! Това е един резерват или по-скоро зоологическа градина, в най-лошия смисъл на думата, където отделните видове не са затворени в клетки…

Трябва да знаете, че тези отвратителни, пъклени чудовища, които населяваха Земята в предисторичеките епохи,

бяха създадени, именно, от тази цивилизация, за да може да се въплъщава в техните тела и по този начин да утолява зверските си инстинкти. Ако не бях предизвикал потопа в ледниковата епоха, тези чудовища щяха да изядат цялата биомаса и после да се самоизядат; но преди това щяха да унищожат и начатъците на разумната човешка раса, а това не можех да допусна. Затова реших да смаля враговете ви до много по-безопасни размери, за да дам преднина на този род, който върви по божествена линия – рода на човека.

Но тези адски животни още съвсем не са прочистени. Това е предстоящо и зависи изключително от вас. Те засега се държат в тези микроразмери – тук влизат всички микроби, бацили, вируси, бактерии, - единствено поради усилията на праведниците на тази Земя, които компенсират двата им основни инстинкта – вампиризма и размножаването - чрез своя чист и свят живот и доброволното им самоотречение от плътоядството и половия живот. Без тези "фанатични", "ограничени" подвижници, сегашното биологично равновесие би се изменило в полза на пъкъла – и тогава рибите, влечугите, насекомите, както и микроорганизмите ще трябва да се уголемят неимоверно, по специална програма на черните адепти, искащи отново да се въплътят в тела, които им съответстват, и да постигнат това, което е тяхната същностна мотивация.

Под маската на втората сигнална система, те сега искат да ви се представят като "благодетели", като загрижени за вас, създавайки така наречената цивилизация, чрез която донякъде постигат целта си. Повечето учени, властници, философи, идеолози, не съзнават, че са впрегнати плътно в програмата на Черната Ложа, чиято крайна цел е да унищожи чистите хора – пряко физически или чрез психически тормоз, - като ликвидира по този начин балансиращото био- и психо-

поле, държащо адските видове в подчинение, в микроразмери. Това досега не го знаехте – от сега нататък го имайте предвид! Не укорявайте честните Ми труженици, които преминават през пътя на своето пето посвещение и доброволно се отказват от ядене, полов живот и социално участие.[*] Те са Моите първи помощници в този нещастен свят, овладян от вирусите на пространството. Някои от тези вируси и до днес са въплътени във видни личности по Земята, които диктуват стила и методите на цивилизацията. Ако не бяха Моите армии от отшелници, аскети, въздържатели и вегетарианци, никога нямаше да се спасите – дори и вие, които вървите вече по пътя на Трите Вселени. Защото вие още не знаете методите за уравновесяване на пъклената програма и искате вече да получавате полагаемите ви се природни и духовни порциони, без да правите нужното, което се изисква за противодействие на плътта. Плът и грях не значи стомах и пол, а неконтролираното и неизборното в тези две велики природни сфери. Ако вие разберете погрешно идеята за любов към всички и самораздаване на всички и го ударите през просото, то благоволението Ми ще се отмести от вас и ще остане на страната на мъчениците. Само и единствено тотвселената носи импулса да се самораздаваме на всички; но в условията на една вселена, овладяна от вируси, този закон се изменя и гласи следното: самораздаване на всички, с изключение на вирусите. Хубавото е, че вече имате известен усет за разграничаване на вирусите от здравите клетки на Битието, но сте още новаци в тази област. Точно за такива като вас е казано, че няма нищо по-опасно от онзи, който иска да извърши някакво добро. Вирусите са петимни за точно такива като вас, защото вие сте пресни и свежи и сте генератори и аку-

[*] Тук Учителят има предвид петата степен от външния кръг на пентаграма, а не от вътрешния – б.п.

мулатори на невероятни количества пра́на с чистия си духовен живот. Точно с това се обяснява защо службите, които вие наричате секретни, както и пъкълът, се стремят да оженят за вас своите асове; или чрез тях да ви покорят полово и емоционално. Вие, които сте се досещали за това и сте ги засичали нееднократно, защото имате връзка с Мене, т.е. интуиция, винаги сте се чудели как е възможно пъкълът да жертва най-добрите си агенти, именно, за вас, които не сте по техния вкус, нито те отговарят на вашия. Затова, в мигове на откровение, те се изпускат и казват, че са направили "голяма жертва", свързвайки се с вас, но заедно с това, твърдят, че никога с никого не им е било "по-сладко". С вас те биха били напълно щастливи, ако вашата пра́на се намираше в тялото на техните филмови или шпионски идоли, а вие с тях – ако тяхната сексуалност и форми, и свобода на нравите, бяха атрибут на прекрасните духовно личности, в които сте истински влюбени. Асовете на Черната Ложа, независимо дали са политически, окултни, религиозни или семейно-битови, се хвърлят надолу с главата не само в бракове, но и създават дори многодетни семейства, само и само за да уверят ръководителите си, че са извършили "с чест операцията"... А своето те никога не губят, защото са космически вируси и ако от вас получават пра́ната на нежността и влюбеността, която не могат да получат от никого другиго, то в свободното си време се връщат при своите си на отчет и за оргии, каквито вие никога не сте и сънували! Оргиите на плътта, със своите извратености, алкохолни и никотинови парирания на съвестта и "музиката" и "естетиката" на пъклените цивилизации са нищо, в сравнение с оргиите на духа, които са истинския грях и истинското грехопадение!

А оргиите на духа са следните: удоволствие от похвала, удоволствие от награда, удоволствие от признание,

удоволствие от надмощие, удоволствие от презрение, удоволствие от подигравка и ехидност, удоволствие от спор и прекословие (прекъсване на говорещия), удоволствие от чувството за святост и изключителност, удоволствие от ръкопляскания, удоволствие от споменаване на името ви в обществото, удоволствие от материални придобивки, удоволствие от напредване в йерархията, удоволствие от повишение, удоволствие от чувството за собствена правота и неправота на другия, удоволствие от смучене на чужда енергия, удоволствие от интрига, клевета и злепоставяне, удоволствие от лъжене, удоволствие от лек живот и пр., и пр., и пр.

Така радостта, течението на блаженството, се опропастяват в техните съответни антиподи, присъщи на разнебитващите се цивилизации. Ритъмът (ясновселенската същност) и покоят (същността на тотвселената) произтичат от радостта и мира. Фаталното откъсване от дървото на Живота – тотвселената и ясновселената – води до хаоса и безпокойството, като атрибути на отцепниците. Те вече не могат да имат ритмичен живот и хармония: хранят се, спят, работят, удоволстват се абсолютно аритмично и дисхармонично – както се казва, когато и както им падне… Настава силно разместване на духовните, душевните и природните им пластове, така че вътрешното безпокойство е първият признак, че са се осмелили да посегнат към "забранения плод" от "дървото за познаване на доброто и злото". Устройството на това дърво се проектира в малкия мозък на мъжа и жената, само че не на мъжа и жената разделени, както са сега, а на Първочовека. Не искам сега да ви казвам, че Първочовекът, ако не беше пропаднал, щеше да получи способността да излъчва от себе си своята женска половина и така да общуват и по начините, които са известни и на вас; и след това да се събират пак в едно тяло. Но с влизането в мате-

рията, вие се разделихте фатално и сега "дървото на Живота" у вас е разполовено, както е разполовено и другото, тъмното дърво. Те така много желаят отново да се съединят, че използват всяка и най-малка възможност да правят това. Тези редки моменти, когато те са в единение, и които вие наричате физическо сливане на мъжа и жената, създават представа за първоначалните времена – за това, което е изпитвал човекът в рая, но не в редки мигове, а постоянно. Глупостта на "Адам" беше, че поиска от хѝпервселената да се раздели за постоянно с "Ева". Но той преди това се раздели и с Лилит, която не беше съгласна с това и излезе от "Адам" малко преди да се сътвори външната "Ева". По тази причина, в талмудистката легенда за Лилит правилно се твърди, че има една първоначална Жена, която не е съгрешила и не е искала да съгреши и по тази причина тя и нейните дъщери и до ден днешен са безсмъртни, вечно млади и прекрасни и абсолютно свободни да правят каквото си искат – не са подвластни на кармичните наказания, наложени на "Ева". "Адам" се лиши от постоянното блаженство, лиши се от него и "Ева", така че и до ден днешен те се търсят един-друг през планини от невъзможности, скръб и сълзи, за да постигнат рая за редки мигове и минути. Не е тайна за посветените, че името на "Ева" означава превръщането на синволюцията в еволюция – т.е. бавно възвръщане към рая чрез поправяне на космичната грешка в изчисленията и мотивациите от самото начало. Тази постоянна, тежка и убийствена мъка, която носят всички полово разделени същества и която се опитват да компенсират с "парцалките", "бонбонките" и "дрънкулките" на така наречената цивилизация, всъщност е основният енергетичен източник за черните узурпатори, които строят същата тази цивилизация. Те ви казват: "Но ние ви строим къщи, за да не умрете от студ през зимата!" – скривайки от

вас елементарния факт,че щастливите човечества не са подтиснали топлинното биополе на тялото, което им позволява да ходят голи и в най-свирепите зими или даже да летят високо в ледената атмосфера; а други космични народи, които още не са събудили микроклиматичното си поле, за което говоря, всяка пролет и есен мигрират като птиците в географските зони, където има условия за живот. Черните узурпатори скриват от вас и истината, че природата е програмирана да изхрани естествено, без никаква обработка на земите, и сто пъти по-многобройно население от наличното, така че работата на хората, както по цялата разумна вселена, е само да пътуват из световете, да проучват творенията на Абсолютния и сами да творят нови хора, растения и шедьоври на културата.Творенето на човека съвсем не изисква фантасмагоричните усилия на изкуственото генно инженерство – природата отдавна е решила този въпрос по най-прекрасния и най-естествения начин. Но всичко това черните идеолози и философи крият от вас и ви вкарват във фабриките и канцеляриите, за да ви изцедят само за някакви си петдесет-шестдесет години! За всичко това, те ви награждават с жилище на старини и пенсия, с която да си купувате лекарства и да доизтлявате още няколко месеца или години след освобождаването от робство – ако в този си вид вие приличате на освободени… Разбира се, има и много "уредили се в живота" хора, което личи от техните телосложения… Само че вие много се заблуждавате, ако си мислите, че вашите господари ви угояват с единствената цел да ви се радват. Те ви подхвърлят сметта от трапезата си, която вие обирате като гладни кученца или да не кажа още какви, само и само за да стоите в кочините си и пред някой празник да ви теглят ножа. Не си представяйте това за прекаленост или преувеличение, защото не знаете какъв договор са сключили и

подписват и до ден днешен някои властници с представителите на черните цивилизации, които, като митичния Мефистофел, имат нужда от вашата раздвоена психическа енергия, за да съществуват. Катастрофата, която вие представлявате на 60-70-годишна възраст, след като по програма трябваше да бъдете млади и хубави поне 500 години, е нещо много по-трагично от закланите животни за нова година. И много по-ужасно, защото със смъртта си животното престава да се мъчи, докато вие, "живеете" няколко месеца, за да се мъчите десетки години.

Утвърдените защитници на "напредъка", "прогреса", "цивилизацията" и пр. се мъчат да ви представят тези няколко месеца, през които вие сте били щастливи в живота си, за няколко десетилетия и да пробутат, по този начин, подлата си наркотична продукция – технически умъртвени храни и вещи, - за да поддържат у вас илюзията, че животът ви продължава. А, в действителност, вие сте мъртви още след приключването на първата ви любов, още с примиряването с факта, че това не може вече никога да се повтори и че трябва да се живее "реално" и "материално". "Слез на земята!" – това е формулата на пъклените цивилизации чрез устите на техните "педагози" – вашите близки, роднини, родители; властниците, много "приятели" и познати, които вече са на мнение, че са се "уредили" в живота и даже ви дават себе си или еди кого си за пример... Когато обаче се схванат от парализа, оглупеят пред очите ви само за няколко години или се хвърлят от някой висок етаж с цялата твърдост на убежденията си, тогава пък следва тъпоумната криза на техните възпитаници, които си обясняват всичко това не с отцепничеството на родителите и идолите им от ỳлтравселената, а с тяхната "претовареност" или "прекалена самоотдаденост на другите"… Стресват се от тези не един или два слу-

чая само пробудените души, които са страдали много в минали въплъщения и фокусниците на пъкъла не могат вече да им замажат очите с евтините си трикове, нито панаирджиите на цивилизацията – с панаирджийските си стоки. Ако някой обаче се възпротиви на програмиране, ако иска да остане извън робите-потребители и съучастници, бясно съпротивление се поражда срещу него – най-първо сред близките му, а после и в околните. Това също е програмирано и влиза в алгоритъма на социалното управление на масите, като най-основен аргумент.

За да може една държава да управлява живи същества, а не роботи, тя трябва да се опре на съдействие, но такова съдействие, което прониква навсякъде. Такава "клетка" на тоталитарните, пък и на така наречените "демократични" системи е нещото, което вие възприемате като "семейство", последвано от други затворнически клетки: рода, съседите, професионалния "колектив" и пр. Там живото същество се парира най-лесно, тъй като то денонощно получава хипнотични уверения, че това, което правят всички, е самата истина. А това е мощна сила! Употребата на насилие, при това, съвсем не стои на последно място. Но държавната следствена и полицейска апаратура не представлява нищо, в сравнение с тази на микроколективите, управлявани от религията, идеологията и масовата култура и общественото мнение. Именно туй е и началото на късото съединение вътре в индивида и неговата индивидуална космична програма (ИКП).

ИКП се ръководи от един основен закон: творческо построяване на житейския си път, тъй както никой друг досега не го е построил. Обаче предварителното потушаване на тази Прометеева искра е предвидено в апарата на социалното реагиране като основен механизъм. Най-празното същество, човекът на властта, прави все нови и нови системи – откло-

нения от космическия ред, - предвиждащи потъпкването именно на тази искра – искрата на индивидуалното. С това те осигуряват сложното самоизолиране на човечества като вас от разумните цивилизации. Казвам "сложно", защото няма нищо по-сложно от това да се крепи система, обвързваща освободени духове. Не се заблуждавайте да мислите като някои източни народи, че "карма" значи покорно влачене на ярема, надянат от престъпници на държавна служба. Плащането си е плащане и вие ще се разплатите за всичко, но това съвсем не ви задължава да стоите послушно като добитък, и да не творите непрестанно. Това особено напрежение, което е необходимо за преодоляване на силното противодействие от страна на официалната система, винаги е пробуждало и пробужда най-фини космични енергии, поради което посветените винаги предпочитат да живеят при лоши политически условия. Много от вас, които са по-млади духове и по-зелени, обичат да крещят и негодуват против ограниченията, обаче всички зрящи същества – от етерния дух до елохѝма – не пропускат никога шанса да се въплътят или вселят при лоши условия. Поставени в ограничения, те мутират с неимоверна скорост и предвардват останалите, които блаженстват в това време по земните и небесни райове.

Основното, което исках да ви кажа в тази лекция, не трябва да се забравя никога. Силните преодоляват всички спънки и стават още по-силни! Но очакването на по-добри условия, на обещания рай на Земята, не бива да се счита за малодушие, а за законна жажда на човешкия дух и човешката душа. Може да се каже със сигурност, че най-преданите и най-доблестни съработници на Бога си отпочиват, обикновено много за кратко, в някой рай на Битието, а повечето време прекарват при отвратителни обстоятелства. Надпреварвайте се да ги разпознавате от сега нататък в тяхната

пълна нелегалност на тази планета! Онова, което ще получите от тях, не се равнява с нищо. Ян и Ин пребъдват в такива в своята съвършена пълнота и координация, поради което няма невъзможни неща за тях. Но те обикновено се затварят плътно за предателите, които се стремят да служат на себе си, а не на Необятното и Неизмеримото. Има обаче кардинални епохи, в които те работят на широк фронт, когато стотици, хиляди и милиони тръгват след тях и метат старото от Земята като надигаща се пролетна буря.

Още не повдигнали глава от предишната Ми изява между народите, вие много скоро отново ще я наведете в благоговение и смирение, тъй като небесата имат непреодолимо желание манната небесна, този път, да падне навсякъде, без изключение!

10/17.VIII.120(1984)г.

ПОСЛЕСЛОВ

Не усетихте ли как ви полъхна от нашите лекции свежият и приятен вятър на Истината? Не чувствате ли, че се възвръщате в рая на душевната свобода, в която живеехте някога, необезпокоявани от никого? Поддайте се на този чист утринен вятър и погледнете Ме как се явявам вече в сините простори на свободата!

Не слушайте вече никого, нито самозвани "учители", нито проповедници, нито махленски морализатори, нито домашни тирани!

"Жертвата" заради децата?

Мозъкът Ми е констатирал много повече катастрофи, болести, нещастия и деформации на децата поради насилственото живеене с родители, които им налагат волята си или остават да живеят заедно след изтичането на хармоничния цикъл.

Проумейте – и не се плашете вече! – няма разумен свят, в който съществата да не отиват да живеят свободно там, където се държат добре с тях. Кръвната връзка е нищо; нещо повече – тя е изобретение на пъкъла.

Премествайте се в жилището на този, който ви обича!

Деца, майките и бащите ви са навсякъде – там, където не ви карат да правите нещо против волята си! На вас също, деца Мои от планетата Икло, съобщавам: денят Ми дойде!

От сега нататък всеки е свободен да живее на която планета поиска. Робовладелците ви ще останат без роби. И понеже сами не са свикнали да работят, царството им ще отмре за броени години.

1.X.120(1984)г.

Осиянията от Élма продължават в книга 4

uralonii@abv.bg lordelma@abv.bg inolaria@abv.bg
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/

Христос е вечно живият Бог.
Той е Проявеният Бог.
Владайте се добре наоколо си:
всеки, над който се виждат най-малко
два лъча, изхождащи от темето му, е да-
ден смирен – постигнал е Второто
Пентаграмно Посвещение. Той е разпо-
ред безпогрешно Господа като Божечовек
на Земята, по времето на Неговото
последно въплъщение: и като Рама, и ка-
то Кришна, и като Исус, и като Хермес Трисме-
гист, и като Зороастър.
Най-напредналите са били физически
с Учителя и в четирите Му въплъ-
щения на Балканите: Полукс, Орфей,
Боян Мага – основателят на богомилст-
вото – и Бегинса Дуно. Рила е най-древ-
ната база на Агарта на планетата
ни. Ето, затова се събра за втори
път през тази Век в България чрез
Словото на Елма, т.е. Христос,
за да го посрещнем сло-
но в Кавказ.